FotoFest
ZEYTİNBURNU ULUSLARARASI
FOTOĞRAF FESTİVALİ
TÜRKİYE FOTOĞRAF VAKFI
ZEYTİNBURNU BELEDİYESİ
zeytinburnu.istanbul | 444 1984

Değerli sanatseverler,

Fotoğraf, yaklaşık iki yüzyıllık geçmişinden bu yana insanlar üzerindeki etkisini artırarak ve diğer sanatlarla işbirliği yaparak bizleri şaşırtmaya devam ediyor.

Zeytinburnu'nda yedi yıldır fotoğraf yarışması düzenliyoruz. Yarışmalarımıza ülkemizin farklı bölgelerinden binlerce fotoğraf sanatçısı katıldı, onbinlerce fotoğraf karesi jüri üyelerimizin değerlendirmesine girdi. Yarışmadan daha da önemlisi Zeytinburnu ile ilgili binlerce fotoğrafı tarihe kayıt olarak düşmüş olduk.

Yedi yıllık fotoğraf yarışması tecrübesinden sonra uluslararası ölçekte bir festival düzenlemek için yola çıktık.

Oksijen teması ile ilkini düzenlediğimiz festivalde fotoğraf sanatının anlatı sınırlarını genişletmek, fotoğrafa tutkuyla bağlı genç sanatçılarla ustaları bir araya getirmek, fotoğraf sanatını yaygınlaştırmak, entelektüel ve kültürel anlamda fotoğrafseverlerin bu habitattan beslenmelerini sağlamak öncelikli hedefimiz.

Zeytinburnu Uluslararası Fotoğraf Festivali'nde ağırladığımız sanatçılara, onur konuğumuz Ara Güler'e ve festivalin düzenlenmesinde emeği geçen bütün arkadaşlarıma şükranlarımı sunuyorum.

Dear artlovers,

Photography, its increasing infulence on people and to suprise us with the other arts over its 200 years history continues.

We have been holding a photography competion for seven years in Zeytinburnu, thousands of photography artists from different regions of our country have had participated in this competition, tens of thousands of frames were evaluated by our jury members. What's more important than holding a competion is that we have recorded thousands of pictures from history of Zeytinburnu.

After seven years of experiencing in holding a photography competition, we have aimed to hold a festival on an international scale.

With this festival, in which for first time we hold, theme is The Oxygen, we aim mainly to expand the narrative borders of photographic art, to bring young, passionate artists with the master photographers together, to spread art of photography all over the country, to enable any photography enthusiasts to make use of this intellectual and cultural habitat.

I would like to offer my thanks to the all artists we have made welcome at Zeytinburnu International Photography Festival, to Ara Güler who is our quest artist and to the all friends who diligently worked for this festival.

Murat Aydın

Zeytinburnu Belediye Başkanı
Mayor of Zeytinburnu Municipality

Fotoğraf, zamanın kısa bir kesidinin dondurulmasını ve görsel olarak bir yüzeye hapsedilmesini ifade eder. Benzersiz bir "An"dır. Heraklitos'un dere örneği gelir aklıma, "Aynı dereye iki kez girmek mümkün değil." Yaşananların geriye çevrilemeyeceği ve tekrar edilemeyeceği gerçeği, fotoğrafla vücut bulur sanki. "O An"ı bize tekrar yaşatan, zaman ve mekânı birleştirip iki boyutlu alandan bize doğru uzanan en kısa yol fotoğraftan geçiyor. Hele zamanın kısa ve anlamlı bütünler dışında ehemmiyetinin iyice azaldığı bir çağda, değerli anın fiziksel belleğini insandan çalan tanrıların en hızlısı Hermes'tir artık fotoğraf.

İbn-i Arabi'den, Heisenberg'e bütün fikirler hep "an"ı tanımlamaya çalışıyor. Çağımıza damgasını vuran dil felsefesi, suretlerin aslından hızla kopuşunu ve yeni bir anlama bürünürken en büyük hizmetkârının görseller olduğunu vurguluyor. İnsanoğlunun her dönemde farklı yanıtlar bulduğu fakat sormaktan hiç vazgeçmediği aslî konu olan hakikat, çağımızda iki boyutlu bir yüzeye sıkıştırılmak isteniyor ve artık hiçbir dönemde olmadığı kadar popüler. Her an her saniye milyonlarca görüntü kaydediliyor. Peki ya hakikat, anlam! Belki burada Irving Penn'in sözlerine kulak vermek gerekir: "İyi bir fotoğraf, bir hakikati anlatan, kalplere dokunan ve izleyiciyi bunu gördüğü için farklı kılan fotoğraftır. Yani tek kelimeyle etkilidir." Kısaca dönüştüren fotoğraftan bahseder Penn. Dönüştüren ve başkasının "an"ını içselleştirmenizi isteyen hakikatin iki boyutlu varlığıdır, başkalarının anlarının bizim yaşantımızda karşılık bulmasıdır.

Zeytinburnu Belediyesi ve Türkiye Fotoğraf Vakfı işbirliğiyle ilki gerçekleştirilen Z FotoFest, "Oksijen" teması ile ulusal ve uluslararası arenadan birçok usta fotoğraf sanatçısını bir araya getiriyor. Çağımızın güncel sorunlarına, fotoğrafı araç olarak kullanarak yaklaşmak ve mesajları olanları sizlerle buluşturmak istedik. Sanatçılarımız Uzak Asya'dan Ortadoğu'ya, Kıta Amerikası'ndan Afrika'ya farklı fotoğrafik biçimler ve tekniklerle bu insanî sorunları tematik olarak işliyor.

Festivalimizin en önemli etkinliklerinden biri de geleceğimiz olan çocuklarımızla yapılan çalışmalar. Zeytinburnu ilçesinin çok kültürlü yapısı örneklenerek farklı kültür ve sosyal gruplardan gençlerimizle atölyeler yapılıyor. Fotoğraflar çekiliyor, basılıyor, örülüyor, daha önce karşılaşmadıkları eşsiz deneyimleri birlikte kazanıyorlar.

Doğaya, insana karşı tutumumuzun bu şekilde devam etmesi, geleceğimizi, aldığımız mirası devredeceğimiz nesilleri olumsuz etkiliyor. Bilim tarihinin artık aydınlattığı en büyük gerçek, doğanın sürekli başka bir forma dönüşerek kendini yenilediğidir. Onun bir parçası olduğunu unutan insanoğlunun kaderini, kendi geleceği için yapacakları belirleyecektir.

Festivalimiz güncel, insanî ve sosyal konulara getirdiği farklı bakış açıları ile kapılarını aralıyor. İnşallah gelenekselleşerek Türk fotoğrafında tematik mesajların fotoğrafik bir dil ile anlatı olanaklarını kurgulayacağı özel bir mecra oluşturur.

Kültür ve sanat alanındaki etkinlikler ve yayınlarla çıtayı sürekli yükselten fotoğrafçı Belediye Başkanımız Murat Aydın'a, bu çalışmaların arkasındaki önemli isim değerli Başkan Yardımcımız Erdem Zekeriya İskenderoğlu'na, bana festival fikrinin ilk gününden bu yana her alanda destek veren sevgili Küratörüm ve dostum Ozan Bilgiseren'e, konsept ve içerik oluşturmada festivalin her alanında yoğun bir şekilde çalışan Sanat Koordinatörümüz Mesude Bülbül'e, kurduğu bağlantılarla yazışma trafiğini hafifleten destekçimiz Pelin Ulca'ya ve festivalimizin ana kaidesi değerli sanatçılarımıza sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum. Ayrıca Z FotoFest'in gerçekleşmesinde katkısı bulunan ekibimize, Zeytinburnu Kültür Sanat Merkezi Fotoğraf Kursları Gönüllülerine ve katkıda bulunan, isimleri zikredilmeyen kahramanlara da şükranlarımı sunmak istiyorum.

Murat Gür
Sanat Yönetmeni

Photography means to freeze a short time in a frame and capture it on a surface. It is a unique "moment". Heraklitos' example of river comes to my mind; "You can not step into the same river twice." The fact that the experienced moments can not be reversed or repeated, it comes into existence with photographs. Photography is the shortest way to make us live in "the moment" again and it unites time and place by presenting through a two-dimensional field. Especially, in this era in which the importance of time is decreased except short and meaningful unities, the photography is the fastest god, Hermes who steals the physical memory of the precious moment.

From Ibn Arabi to Heisenberg, all ideas are trying to describe "the moment". The philosophy of language, which is one of the most influential powers of our age, highlights how fast shapes leave their originals, and the fact that images are the most important servants when these shapes transform to a new meaning. The truth, the main subject people find different answers all the time but never give up to question, is desired to be pressed in a two-dimensional surface in our age and now it is more popular than ever before. Every moment, every minute, millions of images are recorded. What about the truth, the meaning! Maybe we should pay attention to what Irving Penn's quote; "A good photograph is one that communicates a fact, touches the heart, and leaves the viewer a changed person for having seen it; it is in one word, effective." In brief, Penn talks about the transforming photography. It is the two-dimensional entity of the truth transforming and wanting us to internalize other people's "moment"; it is the equivalent of other people's moments in our lives.

Z FotoFest, which takes place for the first time with the collaboration of Zeytinburnu Municipality and Turkey Photography Foundation, brings many national and international photography artists together with the "Oxygen" theme. We wanted to approach to the modern problems of our age by using photography as a tool, and to make you meet the ones with messages. Our artists handle these humanity problems thematically with different photographic shapes and techniques from the Far Asia to Middle East and from the America continent to Africa.

One of the most important activitiy of our festival will be the workshops for our children. By sampling the multicultural structure of Zeytinburnu district, workshops will be held with teenagers from different cultural and social groups. Photographs will be taken, printed, weaving and unique experiences, will be gained together.

The fact that if our attitude towards nature and ourselves continues in the same direction then it affects our future negatively so the generations which we will inherit the heritage we own. The biggest truth that the science history has revealed is: The nature renews itself by transforming into a new form continuously. The fate of humans, who forget being a part of the nature, will be determined by what they do for their future.

Our festival opens its doors with different point of views on modern, humane and social subjects. We hope that it will become a tradition and create a special channel in which thematic messages build expression opportunities with a photographical language in Turkish photography.

I present my endless thanks to our Mayor and photography artist, Murat Aydın for setting a higher standard with cultural and artistic activities and publishings, to our dear worth Deputy Mayor Erdem Zekeriya İskenderoğlu the important figure behind all these activities, to my dear curator and friend Ozan Bilgiseren supporting me in any subject from the first day of this festival idea, to our Art Coordinator Mesude Bülbül working very hard in every field of the festival from concepts to content creation, to our supporter Pelin Ulca lessening the written communication traffic with the contacts she has created, and to our valuable artists who are the main figures of our festival. I also express my gratitude to our team contributing creating the Z FotoFest, to the Zeytinburnu Culture and Art Center Photography Courses Volunteers, and to other heroes whose names are not stated.

Murat Gür
Art Director

Geçtiğimiz yıl Mayıs ayında hayata gözlerini yuman fotoğraf sanatçısı Sabit Kalfagil hocamız yıllar önce bir sohbet sırasında şunları söylemişti:

"1950'lerde mimarlık öğrencileriyken bize derslerde, gelecekte endüstriyel atıkların ve çöplerin insanlığı ciddi miktarda rahatsız edeceği, büyük sorunlar oluşturacağı anlatılırdı. Biz ise o dönem bu kehanetvari önermelerin bizim yaşam döngümüzden çok sonraları ortaya çıkacağını zannederdik. Oysa 40 yıl içinde bunlarla yüzleşmeye başladığımızda artık iş işten geçmişti."

Uzun zamandır refah seviyemizi artıracak sanayiler tesis ediliyor, konut inşaatları yapılıyor ve bu şekilde insanlara iş ve istihdam sağlanması da mevzu bahis oluyor ama biz de "doğanın katledilmesine" göz yumuyoruz. Burada gerçekten içinden çıkılması zor bir paradoks var.

Bir taraftan da doğa intikamını alıyor.. Kışlar ve yazlar; uç sıcaklıklarda geçerken artık dünya hiç olmadığı kadar ısınıyor. Amerikan Havacılık ve Uzay Dairesi'ne (NASA) göre 2017 yılı 1880'den beri kayıt altına alınan en sıcak ikinci yıl oldu.

İklim değişikliğinin sonuçlarını bizzat günlük hayatımızda görmeye başladık bile. Ani bastıran bir fırtınada yağan dolu tanelerinin araç ve binalar üzerindeki etkisini geçen Temmuz İstanbul'da bulunanlar gayet iyi hatırlar.

Özetle pek de hayra alamet olmayan bir değişimin ve dönüşümün içindeyiz. İşte bu vesileyle bu tuhaf dönüşüme bir nebze olsun dikkat çekmek istedik.

Uzun zamandır kültür ve sanat misyonunu hakkını vererek sürdüren Zeytinburnu Belediyesi himayesinde bu yıl ilkini gerçekleştirdiğimiz Z FotoFest festivalimize konuk olan sanatçılar; belgesel ve kavramsal çalışmalarıyla festivalin "Oksijen" üst başlığı altında buluştular.

Festivalimizin öne çıkan bir özelliği de çocuklara yönelik atölyeler. Zeytinburnu'nun demografik yapısını göz önünde bulundurarak gerçekleştirmeyi planladığımız atölyeler Türkiye'de çocukları hedef alan en kapsamlı ve en yoğun çalışmalardır.

Nasıl ki bir fotoğrafçı olarak Sayın Zeytinburnu Belediye Başkanımız Murat Aydın, festivalin sanat yönetmeni Murat Gür ve sanat koordinatörü Mesude Bülbül ile yollarımız kesiştiyse, belki çocuk atölyelerinde eğitim alacak minik sanatçı kardeşlerimizle de gelecekte tekrardan bir arada olmayı ben kendi adıma temenni ediyorum.

Başta Zeytinburnu Belediyesi olmak üzere katılımcı sanatçılara, gönüllülere ve emeği geçen herkese teşekkürlerimi borç bilirim.

Prof. Ozan Bilgiseren
Küratör

Last May photographer, architect and tutor Sabit Kalfagil whom passed away, he was my teacher and once he told me:

"In 1950's while we were attending our architectural lectures as student, it has been said that industrial waste and garbage will be a major problem and will be threat for humanity in the future. At that time we were suppose that this kind of prophecy will be appearing at the -far future- later than our life span. However it was too late when we started facing with it in 40 years."

On one side industrial constructions and infrastructures are increasing our wealth and people are finding jobs with it but on the other side we condone the demolishment of the nature thus, these are the hard paradoxical situations.

However nature hits back. Winters and summers are in extreme now and the earth is getting warmer as never before. 2017 is almost certainly rank as one of the planet's top five warmest years on record, according to (NOAA) and NASA since 1880.

We already started to observe the affects of climate change in our everyday life and we decided to draw attention to this bizarre matter with a photography festival.

I would like to thank Zeytinburnu Manucipality, guest artists, volunteers and everyone who made this event possible.

Prof. Ozan Bilgiseren
Curator

Z FotoFest Hakkında / *About Z FotoFest*

Zeytinburnu Uluslararası Fotoğraf Festivali Z FotoFest, İstanbul'un kültürel zenginlik ve değerlerini yaşayarak gelecek nesillere miras bırakan, gelişen ve yenilenen ilçesi Zeytinburnu Belediyesi ve Türkiye Fotoğraf Vakfı işbirliği ile düzenlenen uluslararası ölçekte bir fotoğraf festivalidir.

Z FotoFest ilham vermek, farklı alanlardan fotoğrafçıları bir araya getirmek ve fotoğraf sanatının anlatı sınırlarını genişletmek için ortaya çıkmış, kâr amacı gütmeyen bir organizasyondur. Z FotoFest fotoğrafa tutkuyla bağlı genç sanatçılarla, ustaları bir araya getirmeyi ve fotoğraf kültürünü yaygınlaştırmayı hedefliyor.

Fotoğraf, yaklaşık iki yüzyıllık geçmişinden bu yana insanlar üzerindeki etkisini artırmaya ve diğer sanatlarla işbirliği yaparak bizleri şaşırtmaya devam ediyor. Belgeselden foto muhabirliğine, sinemadan sanat fotoğrafına, enstalasyondan multimedyaya görüntünün cazibesi gün geçtikçe sınırları zorluyor.

Z FotoFest geleneksel yöntemlerden son teknoloji sergi ve sunumlarla, izleyiciye yeni pencereler açmayı hedefliyor. Festival kapsamında 50'nin üzerinde sergi, çok sayıda slayt gösterisi, ustalarla söyleşi, portfolyo değerlendirmeleri, belgesel film gösterimleri, seminerler ve özel atölyeler yer alıyor.

Klasikle moderni bir araya getiren Z FotoFest, fotoğrafta yeni ve farklı olanın peşinde çıktığı bu yolculukta uluslararası fotoğraf dünyasının önde gelen festivallerinden biri olmayı hedefliyor.

Zeytinburnu International Photography Festival Z FotoFest is an international photography festival that has been organized with the collaboration of the Municipality of Zeytinburnu district, in where cultural wealth and values of İstanbul are experienced and inherited to the future generations by becoming developed and renewed, and Türkiye Fotoğraf Vakfı (Turkey Photography Foundation).

Z FotoFest was established as a nonprofit organization which attempts to inspire, to bring together photographers from different fields and to expand the limits of photography's narration. Z FotoFest aims to bring together dedicated young artists with masters of photography and to popularize photographic culture.

Throughout its 200 years past photography continues to increase its effect on people and to amaze us by collaborating with other disciplines of art. From documentary photography to photojournalism, from cinema to art photography, and from installations to multimedia the appeal of images is pushing the limits day after day.

Z FotoFest intends to open new windows for the audience by using techniques from conventional ones to the latest exhibition and presentation methods. In the context of the festival more than 50 exhibitions; slide shows, talks with artists, portfolio views, documentary film screenings, seminars, and special workshops will be held.

While bringing classics and modern Z FotoFest departs for a journey in pursuit of new and unconventional therefore it aims to be one of the leading festivals in the international arena of photography.

Misyon ve Hedefler / *Mission and Goals*

Entelektüel ve kültürel anlamda fotoğraf severlerin bu habitattan beslenmelerini ve kendilerini geliştirmelerini sağlamak ana amacımızdır.

Hedefimiz, Z FotoFest Uluslararası Zeytinburnu Fotoğraf Festivali'ni her yıl tekrar ederek, farklı tematik başlıklarda fotoğraf, sinema ve disiplinler arası alanlarda çalışan sanatçıları bir araya getirmek ve görsel kültüre katkıda bulunmaktır.

Our main goal is to provide intellectual, cultural nourishment and development for art lovers from this habitat.

We aim to repeat Z FotoFest International Zeytinburnu Photography Festival every year under different thematic titles to bring together photographers, film makers, interdisciplinary artists and to contribute to visual culture.

Z FotoFest 2018 Teması / *Z FotoFest 2018 Theme*

Bu yıla özel olarak Z FotoFest düzenleyeceği ilk festivalde "Oksijen" temasını seçmiştir. Çevre bilincinin fotoğraf ve sinema sanatı sayesinde kamuoyuna yeniden hatırlatılması hedeflenmektedir.

The theme chosen for the first Z FotoFest is "Oxygen". The theme intents to remind to public already existing awareness on environmental issues with the help of photography and film media.

Oksijen / *Oxygen*

Oksijen; ekolojik çöküş ve yok olan doğayı, endüstriyel atıkları, çevre sorunları ve savaşlar karşısında çaresiz kalan insanı, göç ve kentleşmenin yarattığı tahribatı, tüketim toplumunun çöp sorunlarını, küresel ısınma ve iklim değişimini ve tüm bunlar karşısında yeryüzünün vahşi ve kışkırtıcı güzelliklerini karşılaştırmayı ve yeni sorular peşinde koşmayı hedefliyor.

Z FotoFest "Oksijen" tematiğinde küresel çapta bir bakışla ve görsel sanatların gücüyle, toplumda çevre bilincini pekiştirmeyi amaçlıyor.

Oxygen aims to go after the concepts of ecological collapse, perishing nature, industrial waste, human helplessness at facing wars, environmental issues, destruction caused by immigration an urbanization, accumulating waste from excess consumption of society, global warming and climate change, and comparing challenging and rare beauties of nature.

Z FotoFest's theme of Oxygen intends reinforcing environmental consciousness of public from a global view by using power of visual arts.

Festival Mekânları

Z FotoFest sergileri, belgesel film gösterimleri, seminerler ve sanatçı konuşmaları aşağıdaki adreslerde gerçekleşecektir.

Zeytinburnu Belediye Başkanlık Binası
Beştelsiz Mahallesi, No 5, 34020
Zeytinburnu / İstanbul

Zeytinburnu Kültür Merkezi
Beştelsiz Mahallesi, 34020
Zeytinburnu / İstanbul

Festival Venues

Z FotoFest exhibitions, documentary movies, workshops, seminars and masters' talks will be held at the following venues.

Zeytinburnu Municipality Building
Beştelsiz Mahallesi, No 5, 34020
Zeytinburnu / İstanbul

Zeytinburnu Cultural Center
Beştelsiz Mahallesi, 34020
Zeytinburnu / İstanbul

SERGİLER
EXHIBITIONS

Zeytinburnu
Belediye Başkanlık Binası

ZKSM
Zeytinburnu
Kültür ve Sanat Merkezi

FotoFest

*Alfabetik sıraya göre / *In alphabetical order*

Akbaş, M. Cevahir

“Avcı: Av’ın Karanlık Tarafı / *Hunter: Dark Side of Hunting*”

M. Cevahir Akbaş babasının evladından gizlediği avcı kimliğinin ve ondan esirgediği kayıp zamanın peşine düşüyor.

M. Cevahir Akbaş pursues his father’s secret identity as a hunter and the lost time withheld from his son.

Alshaibi, Sama

“Silsile /*Silsila*”

Silsile -bağlantı, zincir- adlı projede sanatçı; günlük ve belgelere dayalı gerçekçilik ile Ortadoğu, Kuzey Afrika ve Güneydoğu Asya adalarında çoğunluğu Müslüman olan on beş ülkede büyük seyyah İbn-i Batuta’nın izini sürüyor.

Silsila –link, chain- project, the artist follows the path of the great traveller Ibn Battuta in fifteen countries with Muslim majority in Middle East, Northern Africa and Southeast Asia islands with a daily and document based reality.

Arnold, Corey

“Dutch Harbor Güvercinleri/ *Pigeons of Dutch Harbor*”

Corey Arnold, ülkesinin ulusal simgesi kel kartalın, modern Amerika’da gözden düşmüş ve artık bir rüyayı pek de temsil etmeyen acıklı hikayesini anlatıyor.

Corey Arnold tells a sad story of his country’s national symbol bald eagles that fall from grace in modern America and how they do not represent a dream anymore.

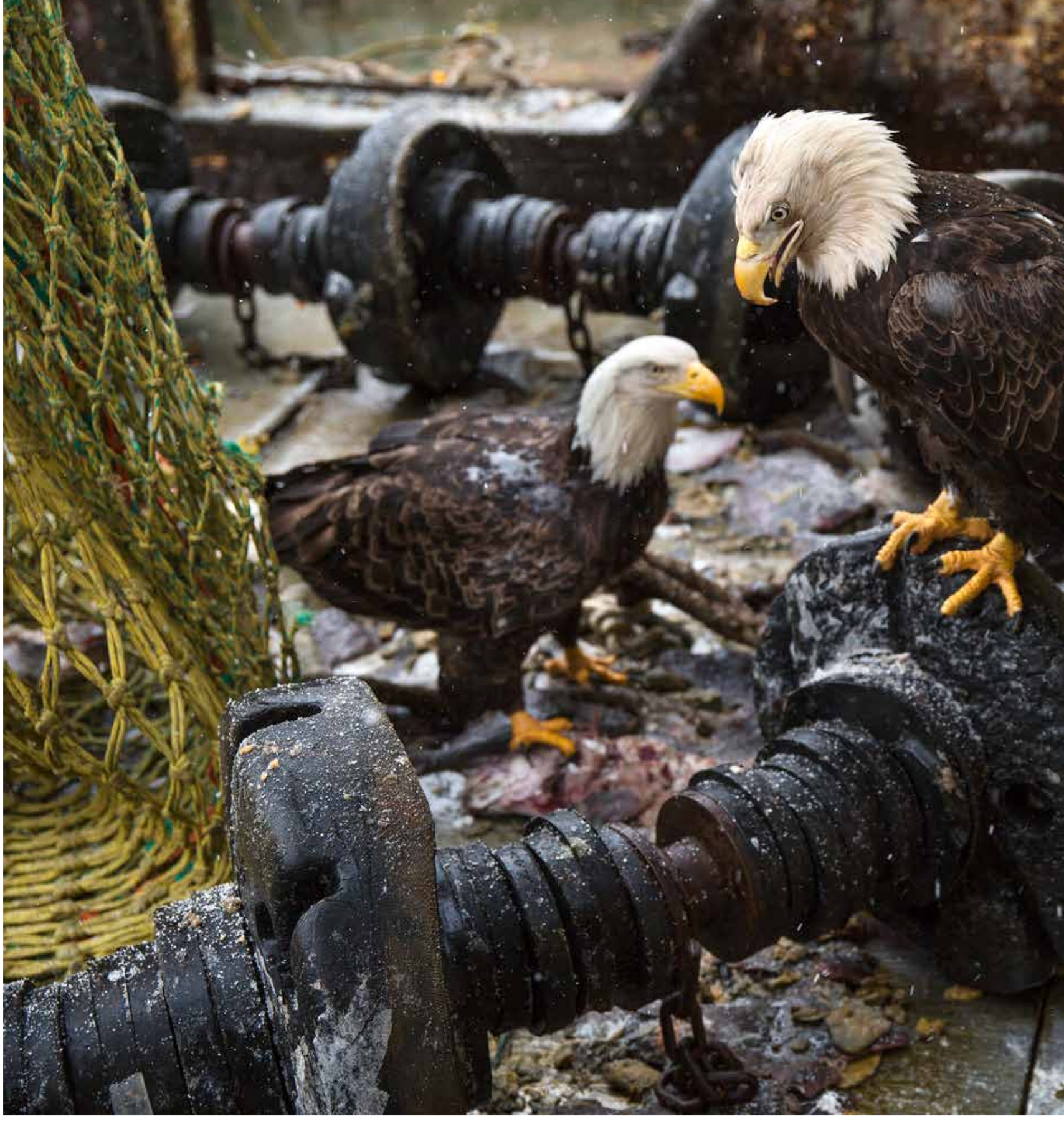

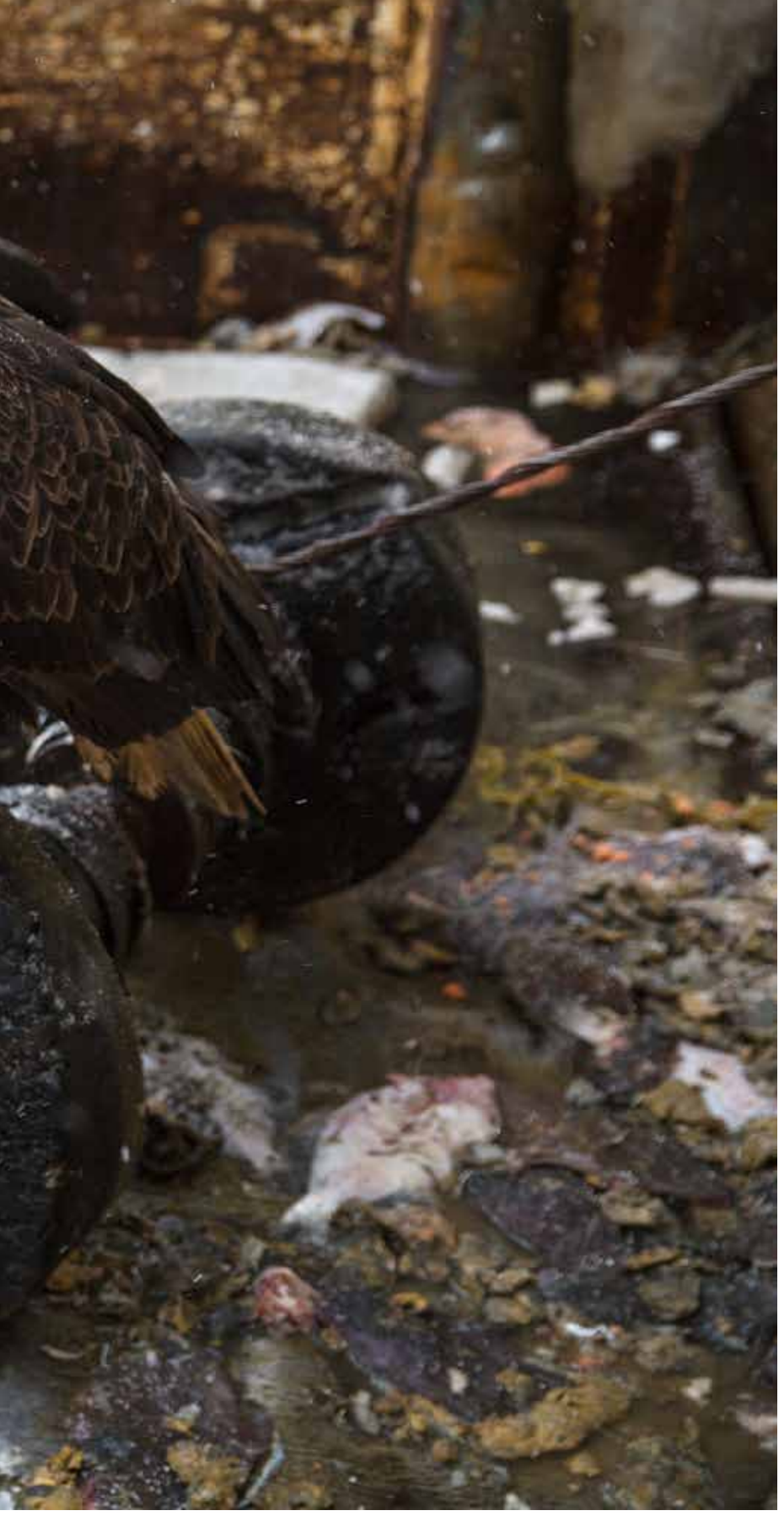

Arslan, Ercan

“Oksijen/*Oxygen*”

Arslan’ın fotoğrafları, bir foto muhabiri duyarlılığıyla kent, doğa ve insan ilişkilerine odaklanıyor.

Arslan’s photographs focus on city, nature and human relationships with the sensitivity of a photo journalist.

Arthus-Bertrand, Yann

“Atlar / *Horses*”

Yann Arthus-Bertrand, dünyanın birbirinden oldukça farklı medeniyetlerinde; hayvanlarla insanlar arasındaki güçlü bağları vurgulamak amacıyla on beş yıl boyunca dolaşarak yüzlerce ırkın ve türün portrelerini belgeledi. Usta fotoğrafçının fotoğraflarının ana karakteri olan “At” canlılığın ve zarafetin bir sembolü oldu.

Yann Arthus-Bertrand has documented the portraits of hundreds of races and species by travelling civilizations different from each other for 15 years on the purpose of highlighting the strong connection between animals and humans. “Horses” -the main character in the photographs of the master artist- has become a symbol of vitality and dignity.

Azzam, Tammam

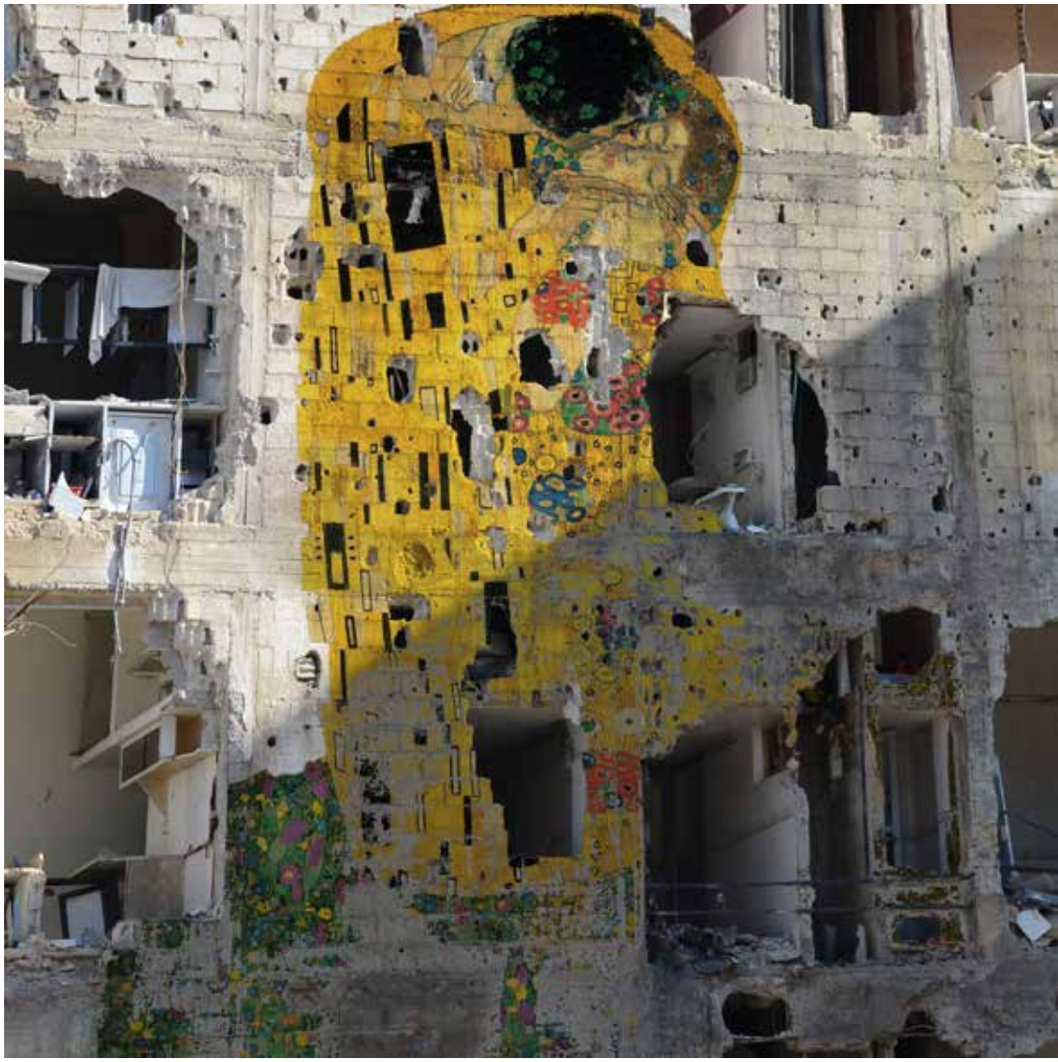

Suriyeli sanatçının sanat tarihine göndermeler yaparak oluşturduğu yeniden düzenlemeler ülkesinin bugünkü durumuna dair dokunaklı sahneleri izleyiciye taşıyor.

The rearrangements of the Syrian Artist created by making reference to the art history reveal some touching views from the present situation of his country.

Biricik, Doğu

“Bilinmeyen Dosyalar/*X Files*”

Genç sanatçı Doğu Biricik, mevcut kaynakların heba edilmesini konu edinen “Bilinmeyen Dosyalar – X Files” projesinde, röntgen cihazının gözünden çöp poşetlerini izleyiciye sunuyor.

Young artist Doğu Biricik is presenting his “X-Files” from the point of x-ray device that trash bags are kept away from daily life infact they are the waste of existing resources.

Id: DCM / Id:ID
W: 1671LL: 2692
ERMF
IMAGE MAY NOT BE TO SCALE

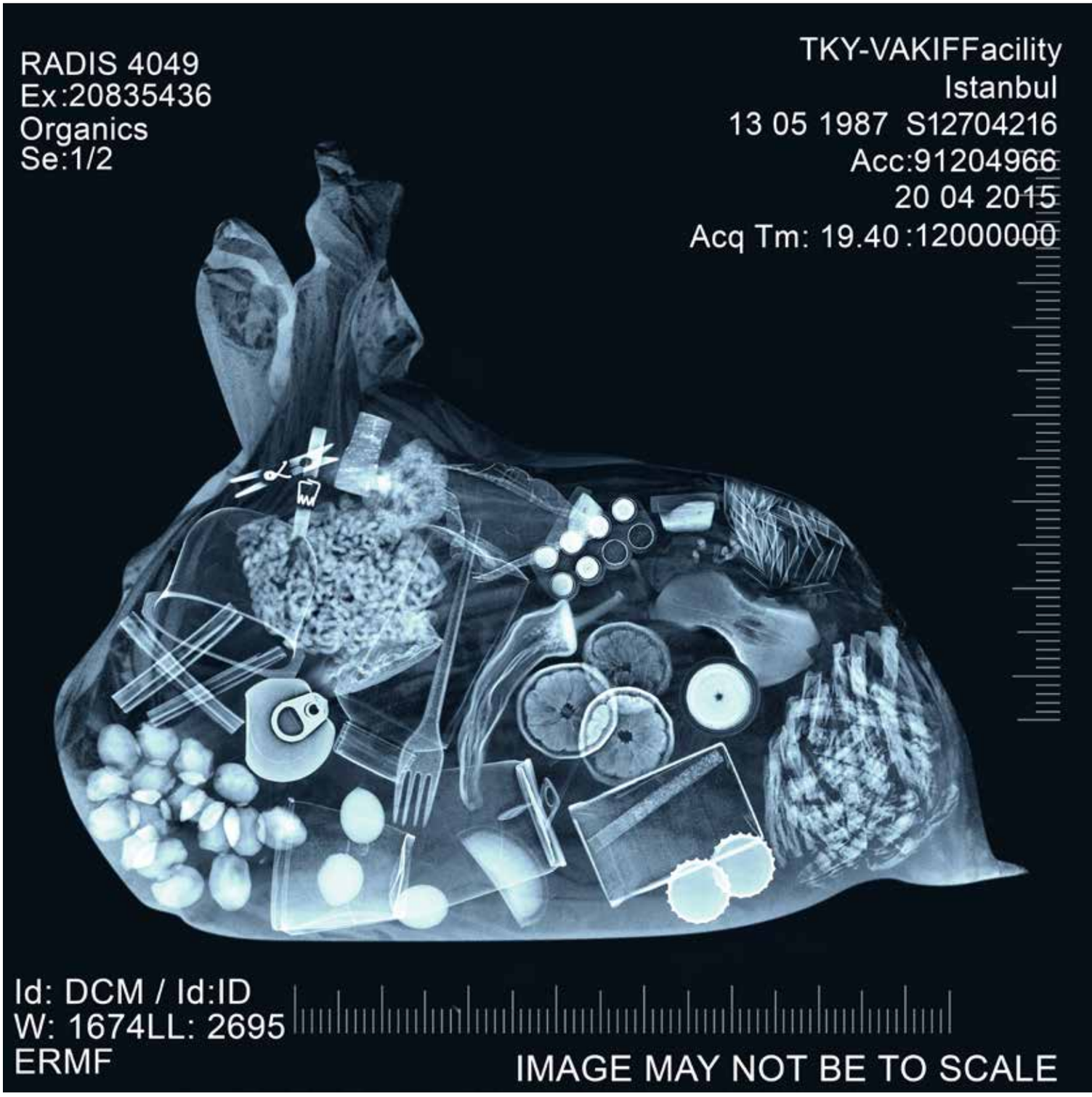
RADIS 4049
Ex:20835436
Organics
Se:1/2
TKY-VAKIFFacility
Istanbul
13 05 1987 S12704216
Acc:91204966
20 04 2015
Acq Tm: 19.40 :12000000
Id: DCM / Id:ID
W: 1674LL: 2695
ERMF
IMAGE MAY NOT BE TO SCALE

Id: DCM / Id:ID
W: 1672LL: 2693
ERMF
IMAGE MAY NOT BE TO SCALE

Cai, Dongdong

Sanatçı, sokaktan bulduğu malzemeleri ve atık ürünleri fotoğraf stüdyosu içinde yaptığı düzenlemelerle; evsizlerin yaşadığı yerleri andıran kompozisyonlara dönüştürmekte.

The artist transforms materials and waste products into compositions those he finds on the streets. He reassembles them in the photography studio where they resembles homeless dwellings.

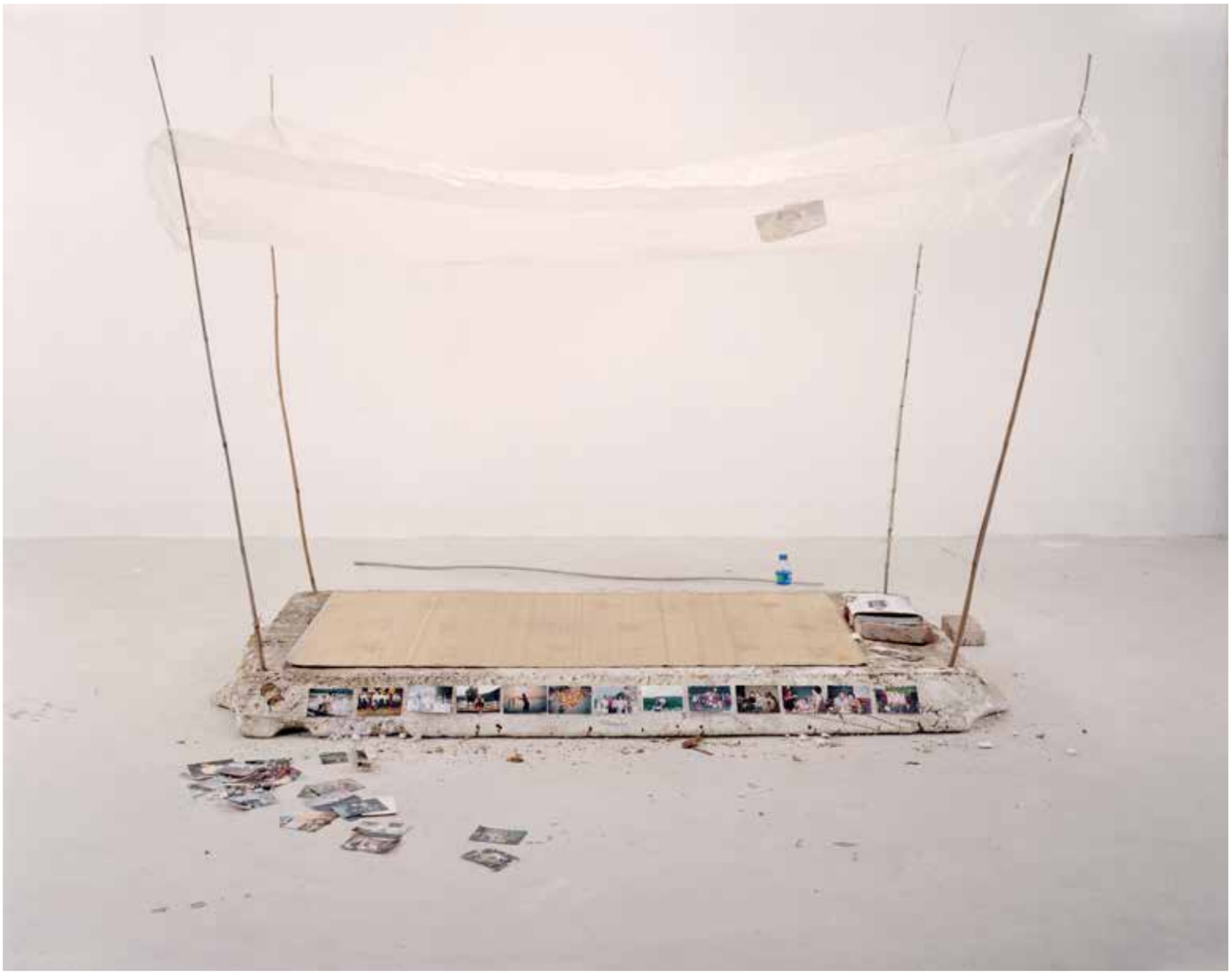

Chen, Zhuo

"Saklı/*Hidden*"

Seri, 2011-2017 yılları arasında çekilen şehir dışında karşılaşılan, kenara köşeye gizlenmiş manzaralardan oluşuyor.

The series consists of landscapes taken between 2011 and 2017, encountered out of the city, and hidden off the beaten path.

Çakmak, Sinan

“Yasak Bölge Çernobil/
***Chernobyl – The Exclusion Zone*”**

Üzerinden 30 yıldan fazla bir zaman geçmesine rağmen nükleer felaketlerde ilk akla gelen Çernobil, Sinan Çakmak’ın usta objektifinden yeniden anımsanıyor.

Chernobyl, the first place comes to our minds when we hear of nuclear disasters even if more than 30 years have passed, is reminded to us again through the master lenses of Sinan Çakmak.

Çekiç, Ekin

“Beton Doğa/*Concrete Nature*”

Genç fotoğrafçı, doğal yaşam alanlarımızın şehirleşmeye ve betonlaşmaya dönüşümünü geleneksel bir yöntem olan iğne deliği fotoğraf tekniğiyle kaydediyor.

The young photographer records the transformation of our natural living spaces into urbanization and concretion with the traditional pin-hole photography method.

Çetintaş, Betil

“Katman/*Layer*”

Gelişen sanayi ve tüketim alışkanlıkları ile birlikte ortaya çıkan atık maddeler, kirlenen çevre, azalan yeşil alanlar konu alınıyor.

The subject is waste materials, dirty environment and decreased green spaces emerge with the developing industry and consumption habits.

Demir, Osman

“Kefken Balıkçıları/*Fishermen of Kefken*”

Avlanma geleneğinin gün geçtikçe azaldığı Kefken’deki barınağa odaklanan sanatçının objektifinden yansıyan balıkçı portreleri izleyiciyle buluşuyor.

Fishermen portraits, which are reflected through the lens of the artist focused on a fishing port in Kefken where hunting tradition diminishes day by day, are showcased.

Dindar, Bekir

“Karabiga / *Karabiga*”

Genç sanatçı Bekir Dindar, Çanakkale Karabiga’da inşa edilen termik santrallerin doğaya ve toplumsal yaşama etkilerini belgeliyor.

The young artist Bekir Dindar documents the transformation of nature and communal living after thermal power plants has been built in Karabiga, Çanakkale.

CENNET
Cafe
Alkolsüz

Dong, Wensheng

“Dizginlenemeyen Dalga/ *Unbridled Waves*”

Proje, sanatçının 2010-2011 yılları arasında durgun su yüzeyine akşam saatlerinde fosforlu çubuk aracılığıyla çizdiği imgelerin kayıtlarından oluşuyor.

The project comprises the photographs of drawings made by a glow pen on smooth water surface in the evening hours between the years of 2010 and 2011.

Du, Zi

“Yara İzi/*Scar*”

Sanatçı; devasa maden çukurları, çöp yığınları, denizlerin doldurulması, yerleşim için dağların dümdüz edilmesi gibi insan yapımı muazzam peyzajlara odaklanıyor.

The artist focuses on human-made colossal landscapes such as giant mine holes, garbage dumps, land reclamation from sea and mountain-flattening for settlements.

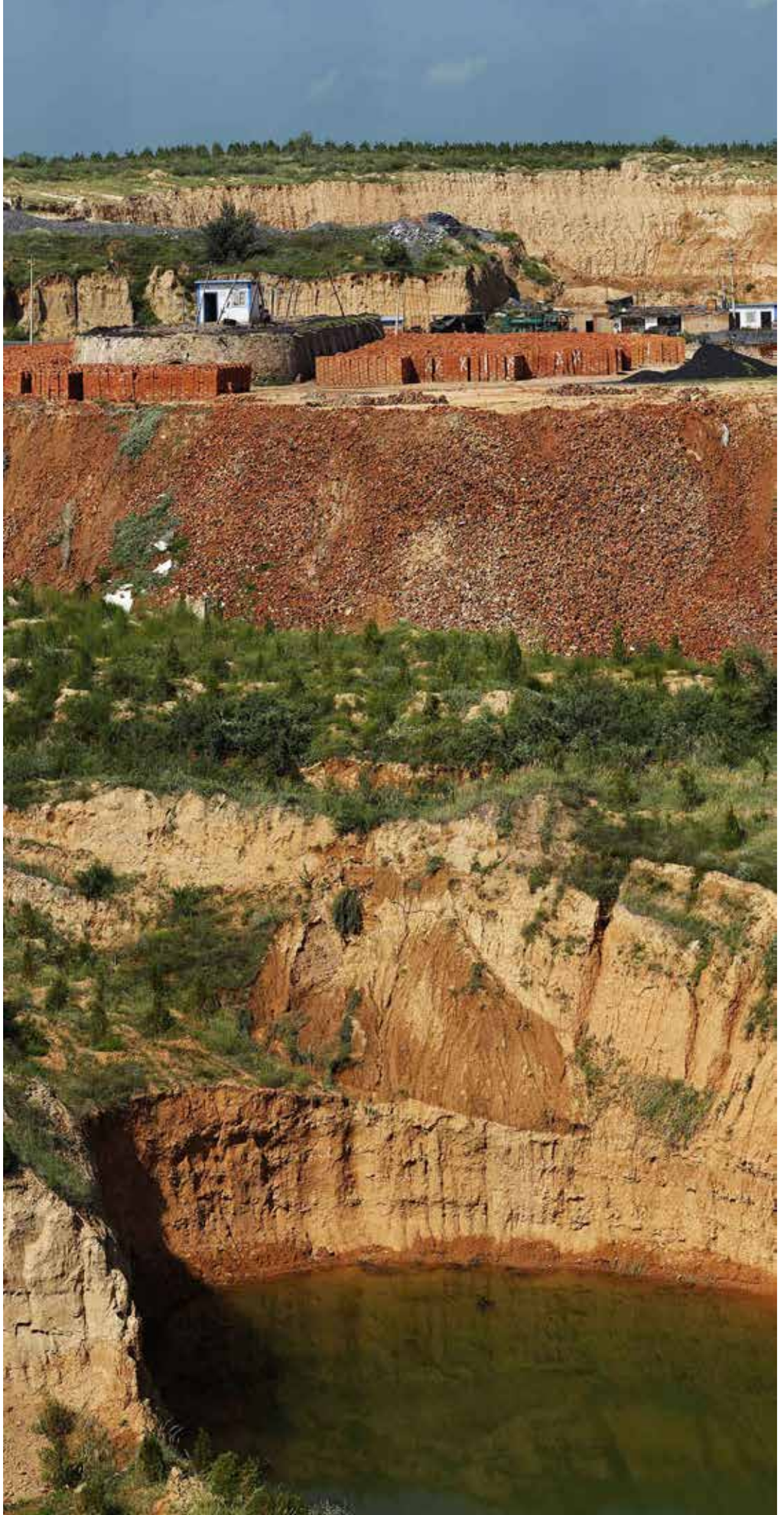

Echaroux, Philippe

“Kan Ormanı /*The Blood Forest*”

Sprey boya ve kolaj yerine ışığı kullanarak oluşturduğu planlarını “Sokak Sanatı 2.0” olarak adlandıran fotoğrafçı; Amazon ormanlarındaki ağaçlara kabile şeflerinin yüzlerini projekte ederek yerlilerin seslerini dünyaya duyuruyor.

The photographer names his plans as “Street Art 2.0” composed of lights instead of spray paint and collage and he makes the world hear the voices of the natives by projecting the tribal chiefs’ faces on trees.

Er, Murat Han

“Mavi Seri/*Blue Series*”

1850’lerden beri kullanılan Cyanotype baskı tekniğiyle günümüzde üretilen fotoğraflar geçmişle bugünü birine bağlayan hikayeler anlatıyor.

With the Cyanotype print technique, which has been in use since the 1850’s, stories that connect the past and present are exhibited with the photos produced today.

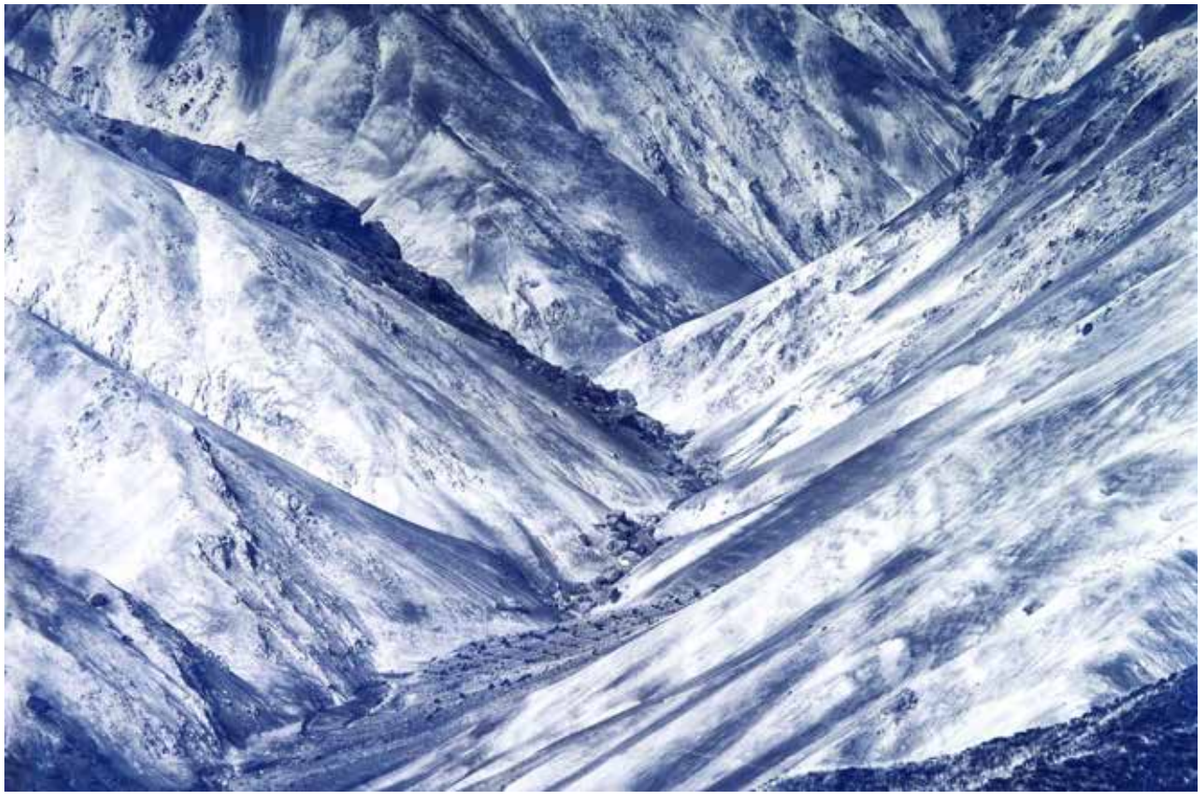

Fırat, Kamil

“Zeytin / *Olive*”

Kamil Fırat’ın “ölmez ağaç” da denilen zeytin ağacının öyküsünü siyah beyaz fotoğraflarıyla izleyiciye sunuyor.

With his black and white photographs, Kamil Fırat exhibits the story of the olive tree called “immortal tree”.

Gomes, Chandan

“Çiğ Tanesinin Dünyası (2011-2015)/
***This World of Dew (2011-2015)*”**

Chandan Gomes, 12 yaşında bir çocuğun çizdiği dağ resimlerinin peşinden giderek çektiği duygu yüklü fotoğraflarında; izleyiciyi gerçekle hayal, yaşamla ölüm temalarıyla baş başa bırakıyor.

With her photos taken by following a 12 years-old girl’s mountain paintings, Chandan Gomes puts the audience in the middle of the themes of reality and dreams, life and death.

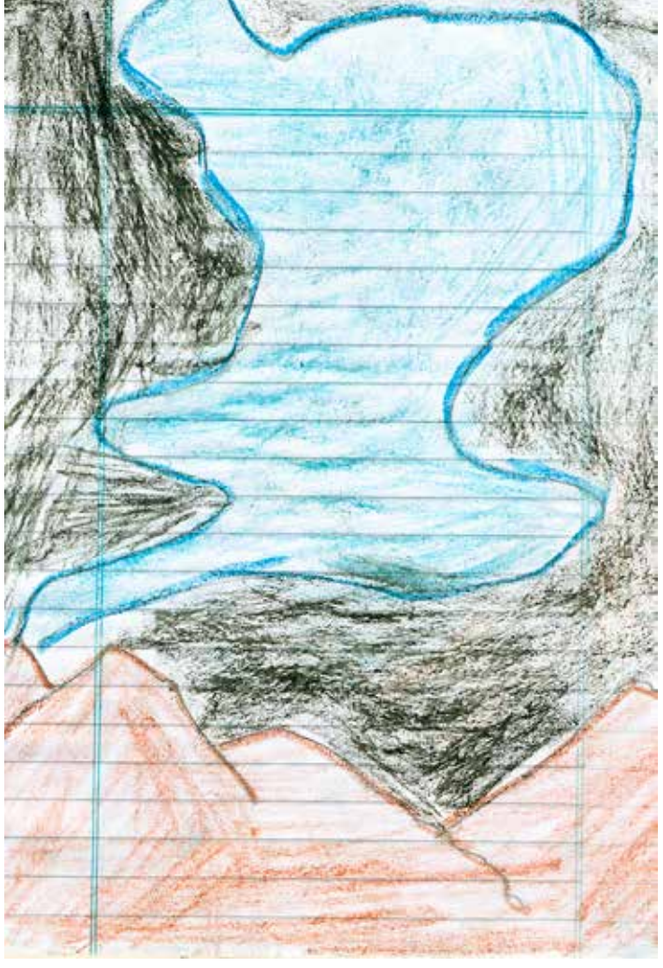

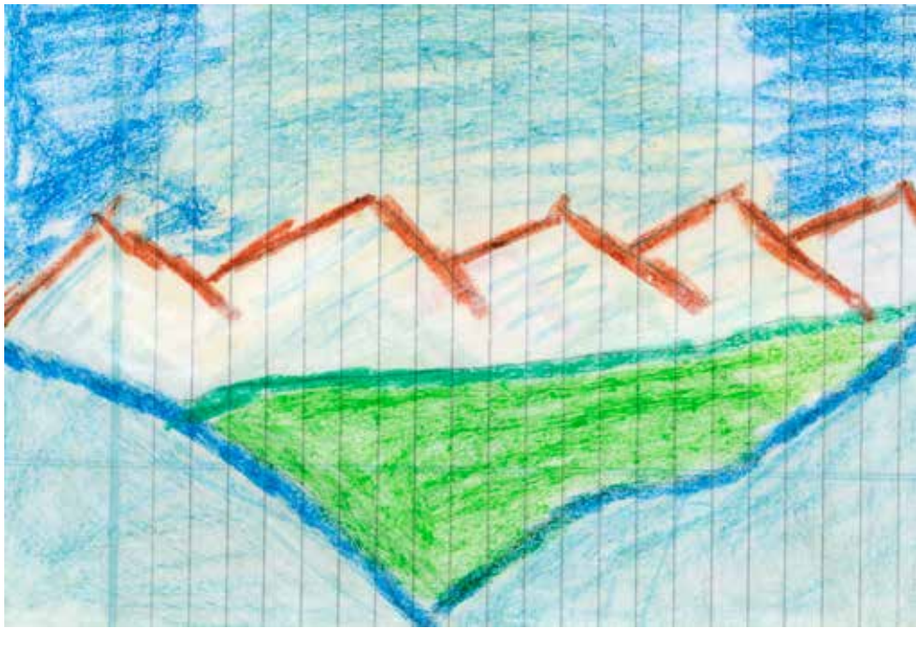

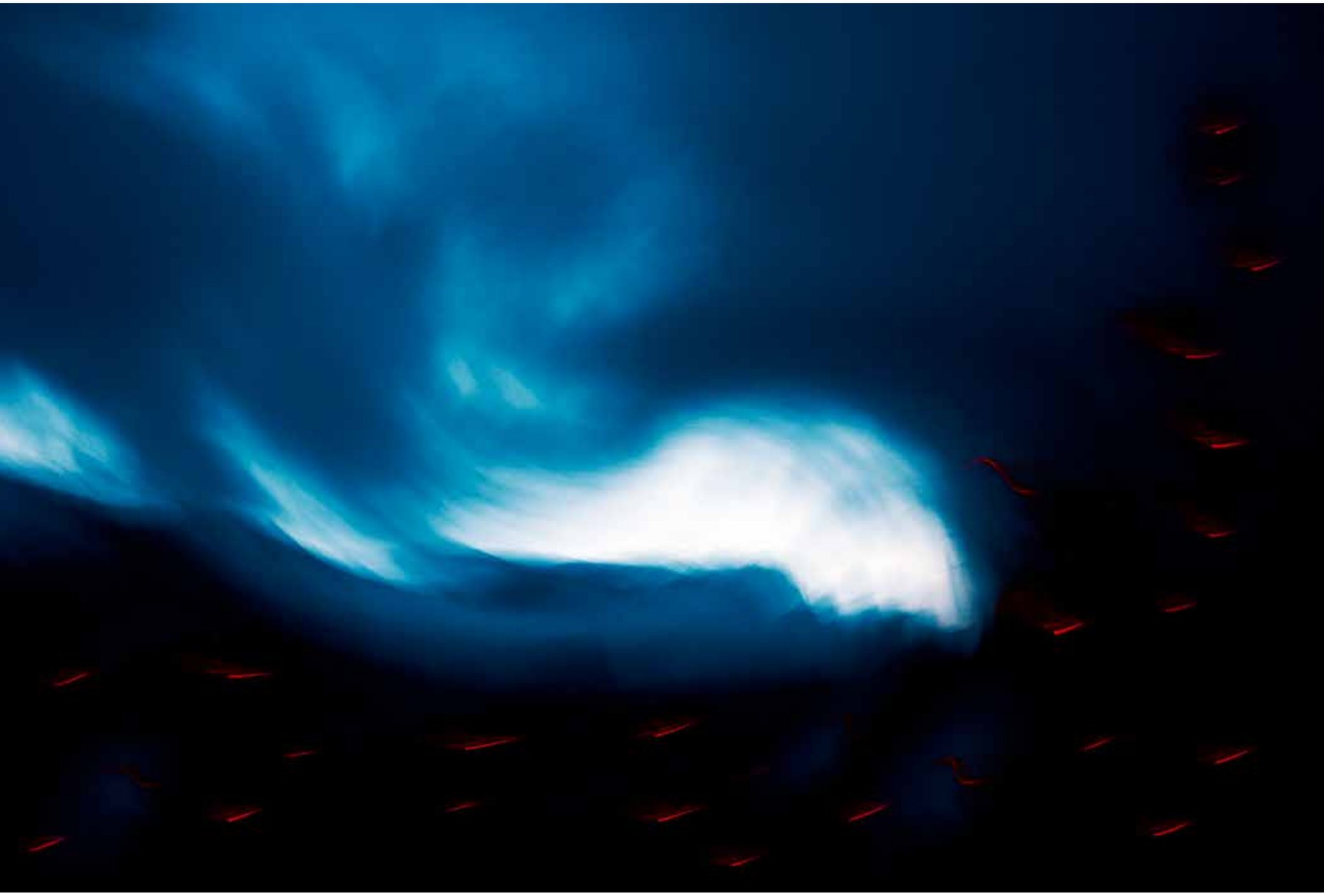

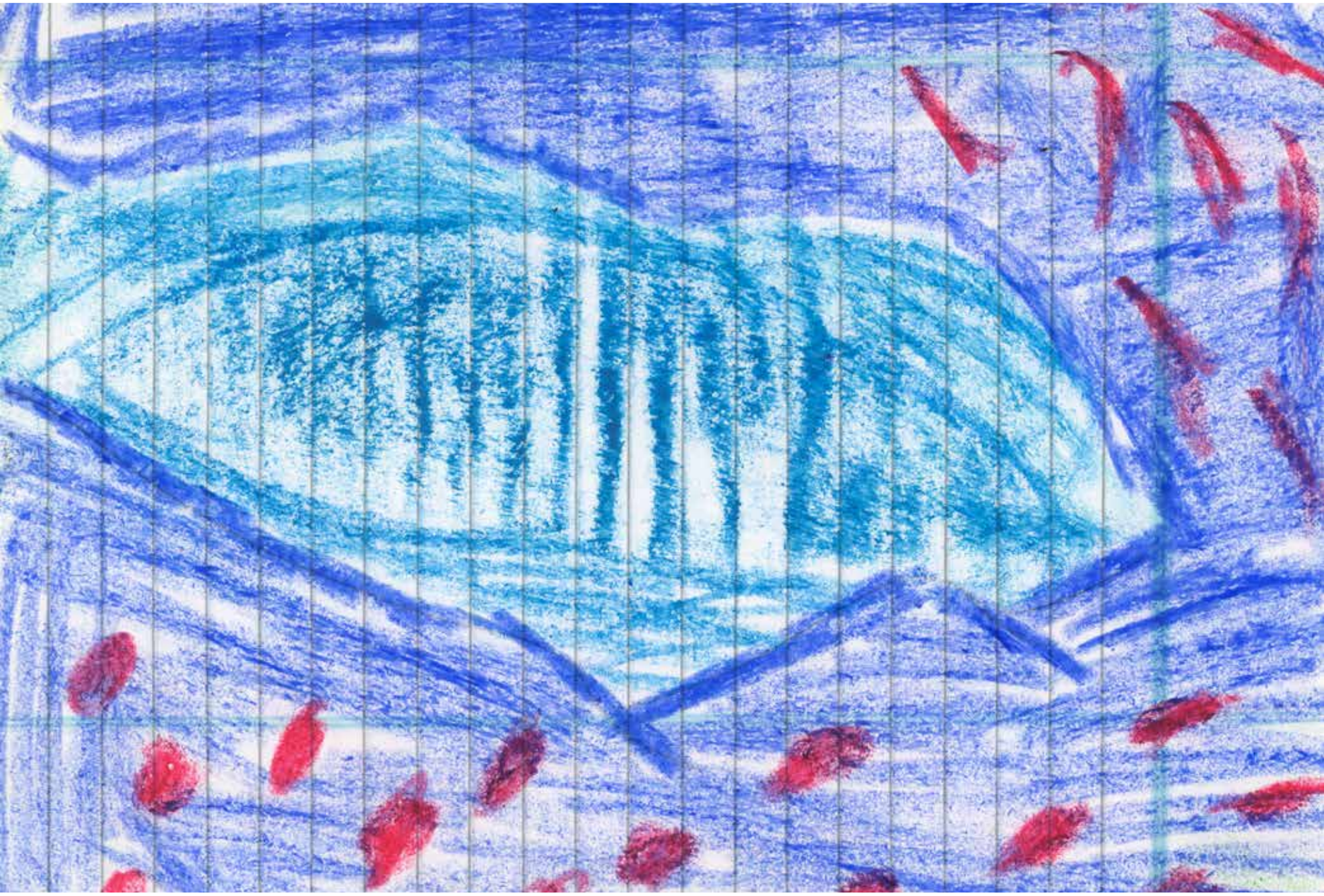

Halawani, Rula

“Kudüs Çağırıyor/ *Jerusalem Calling*”

Filistinli sanatçı çocukluğunun hayat dolu şehri Kudüs’ü günümüz Kudüs’üyle bir araya getirerek oluşturduğu katmanlı fotoğraflar ve kente dair sesler eşliğinde fotoğraf severleri düşünmeye çağırıyor.

In company with the layered photographs and the voices of the city formed by bringing the Jerusalem which used to be a lively city when she was a child together with the today’s Jerusalem, the Palestinian artist urges photography lovers to think.

HERODS GATE ASCENT

Han, Lei

Fotoğraflarında bir yandan duygusal ve nostaljik tonları kullanan sanatçı, öte yandan rahatsızlık hissi de yaratarak seyirciyi düşünmeye davet ediyor.

Using emotional and nostalgic tones in his photographs, on the other hand the artist invites viewer to think deeply by creating a disturbance of feeling.

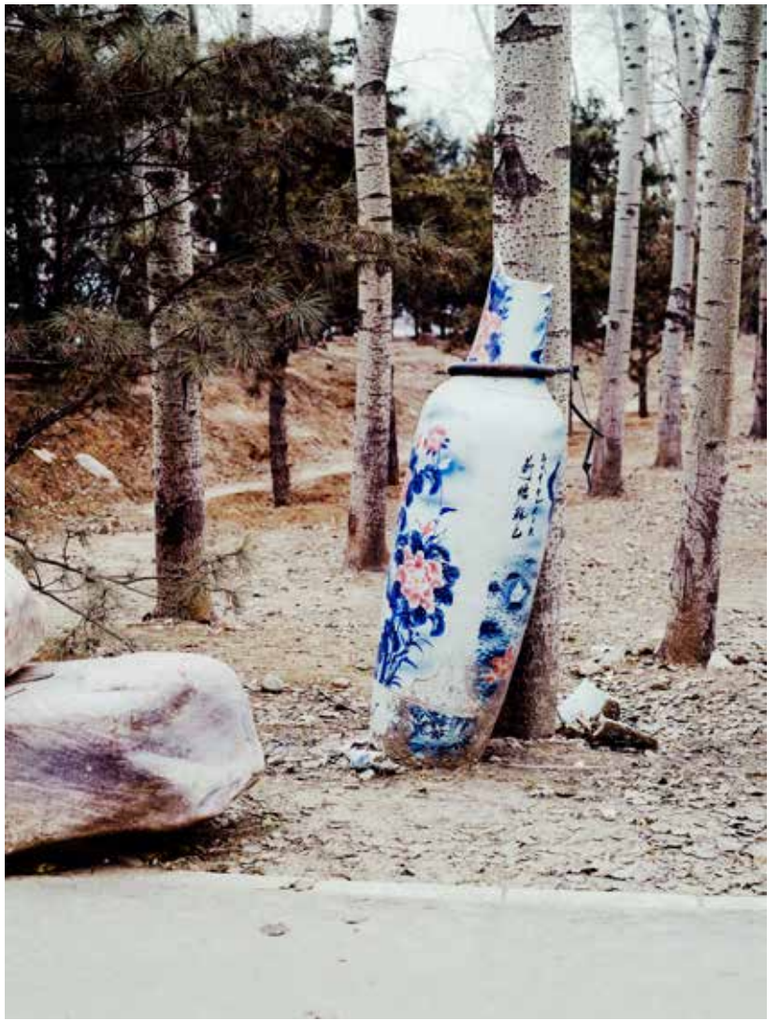

Hung Cheng, Jen

“Melankolinin Mekanı/
***Place of Melancholia*”**

Tayvan’lı sanatçı dört yüz yıllık bir geçmişe sahip ve yok olmanın eşiğinde, geleneksel bir balıkçı köyüne odaklanıyor. Fotomontajlardan oluşan seride bir çok katmanı tek bir katmanda birleştiren sanatçı, eş zamanlılık hissi yaratıyor.

The Taiwanese artist focuses on a traditional fishing village of having four hundred years of history and being in the threshold of disappearing. In the series that consists of photomontages; the artist creates a simultaneity feeling by uniting numerous layers into one single layer.

Karahoda, Samir

“Asırlık/*Centenarian*”

Yıllardır şiirlere, kitaplara, filmlere konu olmuş Kosova, bu kez “Asırlık” adlı fotoğraf projesiyle tarihe dair anıtsal portrelerini izleyiciye sunuyor.

Kosova, which has been the subject of poems, books and movies for years, meets the audience with the photography project named “Centenarian” in which historical monumental portraits are exhibited.

Koç, Mustafa V.

“Mustafa Koç’un Gözünden Vahşi Yaşam / *Wild Life through Mustafa Koç’s Eyes*”

21 Ocak 2016 tarihinde aramızdan ayrılan değerli iş adamı ve sanatsever Mustafa Koç, vahşi yaşama tutkun başarılı bir fotoğrafçıydı. Bu alanda ürettiği çalışmalarıyla kendisi Z FotoFest’te anılıyor.

Mustafa Koç, a prominent businessman and an art lover who passed away on 21 January 2016, being passionate about wildlife he was a successful photographer, he will be memorialized in Z FotoFest with the works he created in this field.

Kurtuluş, Kaan

“Tarihi İstanbul Bostanları/ *Historical Gardens of Istanbul*”

Modern kent yaşamına tezat oluşturan İstanbul’un üç önemli merkezinde yer alan Yedikule, Piyalepaşa ve Kuzguncuk Bostanları Kaan Kurtuluş’un perspektifinden sunuluyor.

Contrasting the modern city life and being in the three important central spots of Istanbul, Yedikule, Piyalepaşa and Kuzguncuk Gardens are presented from the perspective of Kaan Kurtuluş.

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fotoğraf Bölümü
Photography Department of Mimar Sinan Fine Arts University

"Sürgün/*Exile*"

On sanatçının gözünden on farklı hikaye tematik bir başlıkta bir araya gelerek dünyadaki göç olgusu üzerine odaklanılıyor.

Ten different stories from ten artists come together with a thematic title, focusing on the fact of migration in the world.

İsmail Gökçe

Güliz Vural

Şenay Martinova

Osman Demir

Galip Olcayto

Gülay Doğan

Morell, Abelardo

“Çadır Kamera/Tent Camera”

Usta sanatçı Abelardo Morell, çadır kamerası ile ikonik yerlerin bilindik manzaralarını arazi dokularıyla birleştirerek fotoğraflarını birer tuvale dönüştürüyor.

Master Artist Abelardo Morell, with his tent camera combines well known landscapes of the iconic places with terrain textures and turns each of them into a canvas.

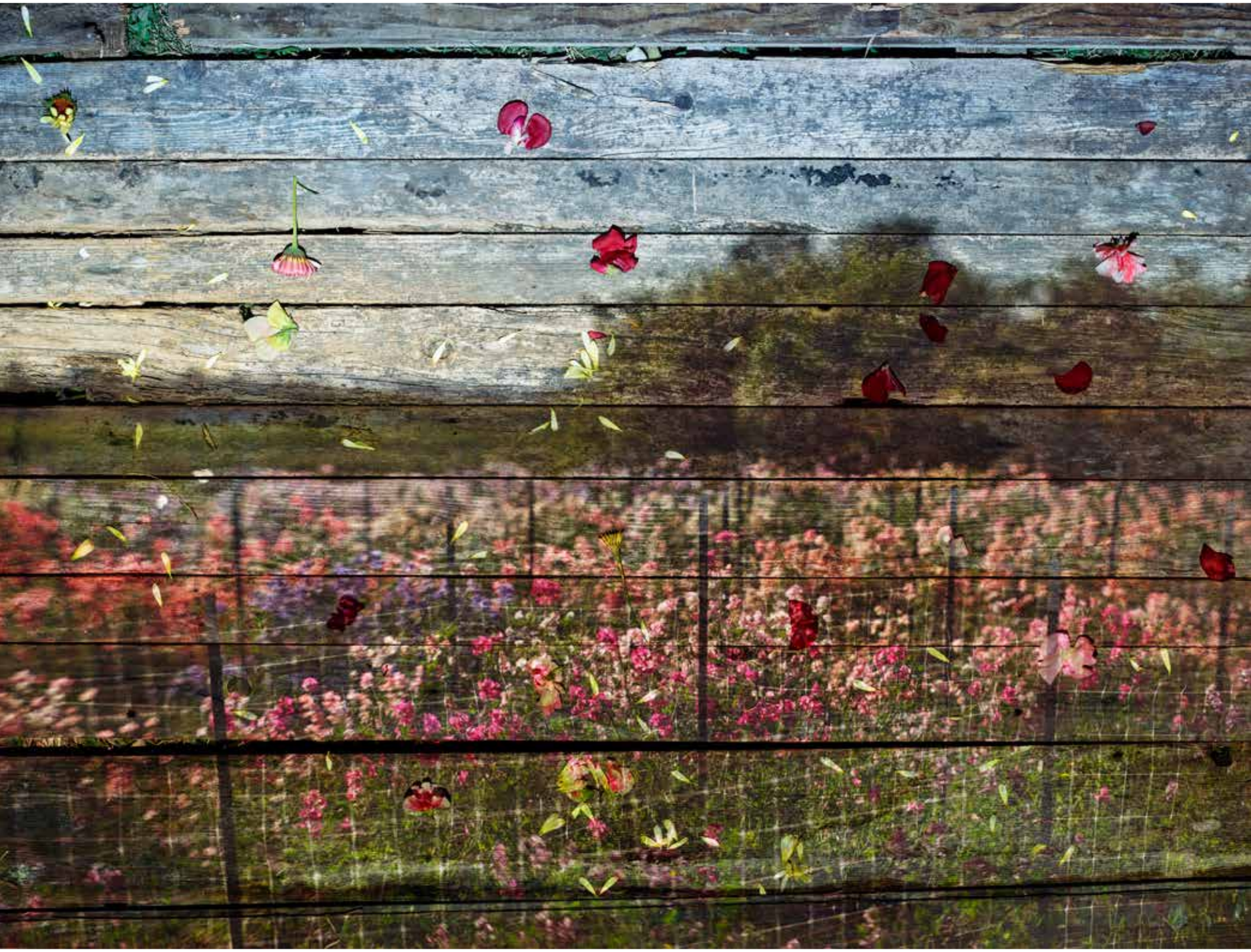

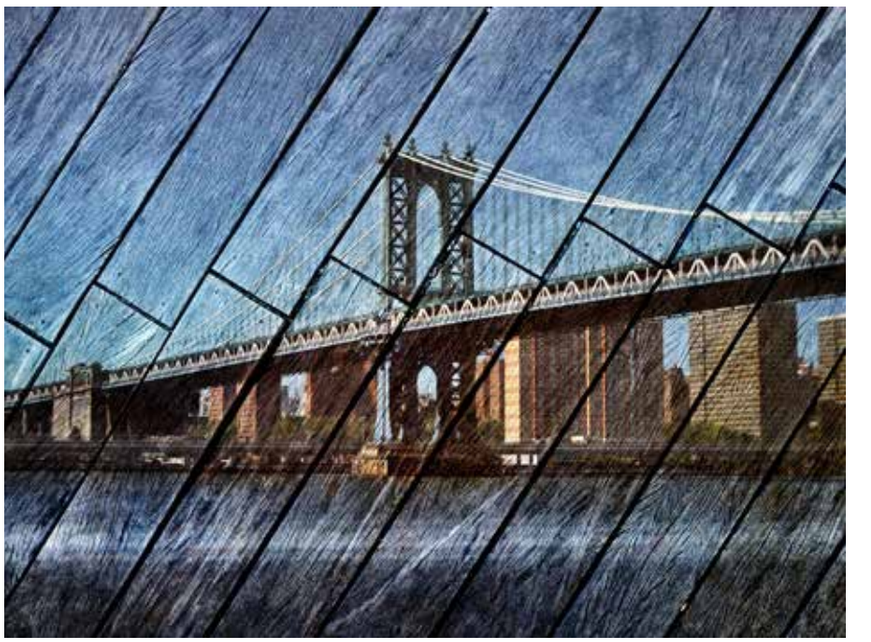

Olcayto, Galip

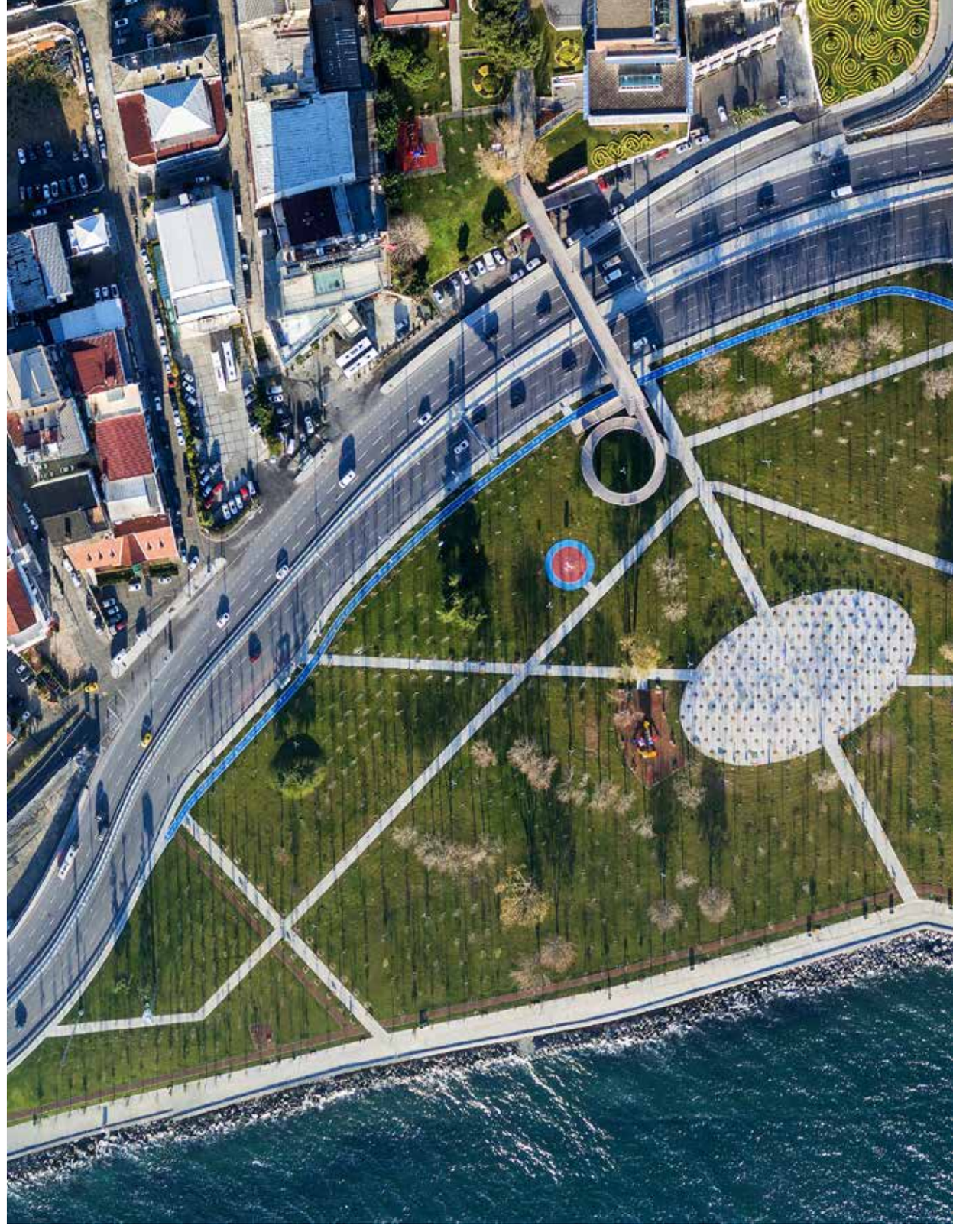

“Zeytinburnu’nun Alanları/ *Fields of Zeytinburnu*”

Zeytinburnu’nun yeşil alanları, yapıları, tarihi ve kültürel çevreleri gökyüzünden yeniden keşfediliyor.

Green fields, structures, history and cultural environment of Zeytinburnu are rediscovered from the sky.

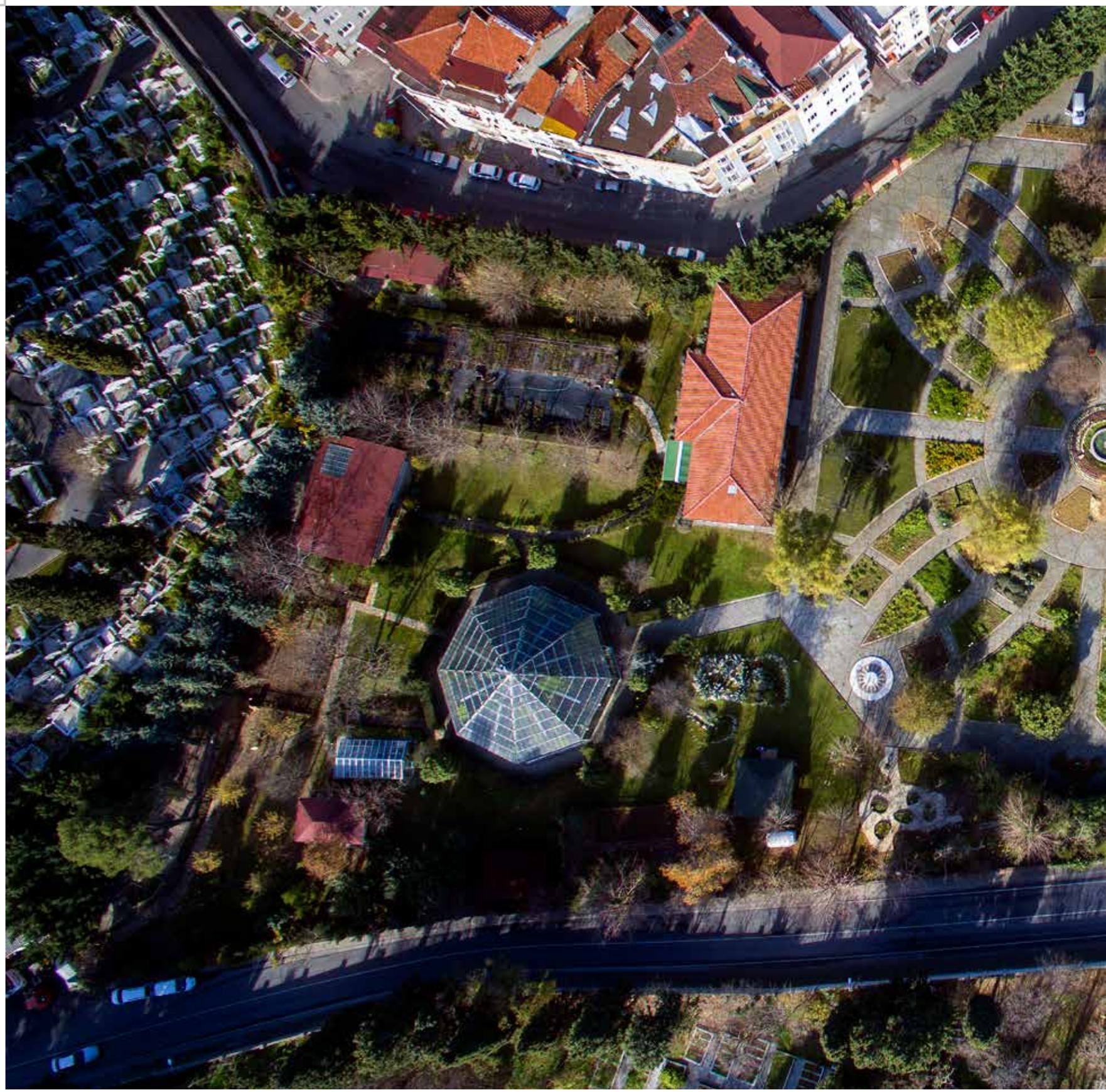

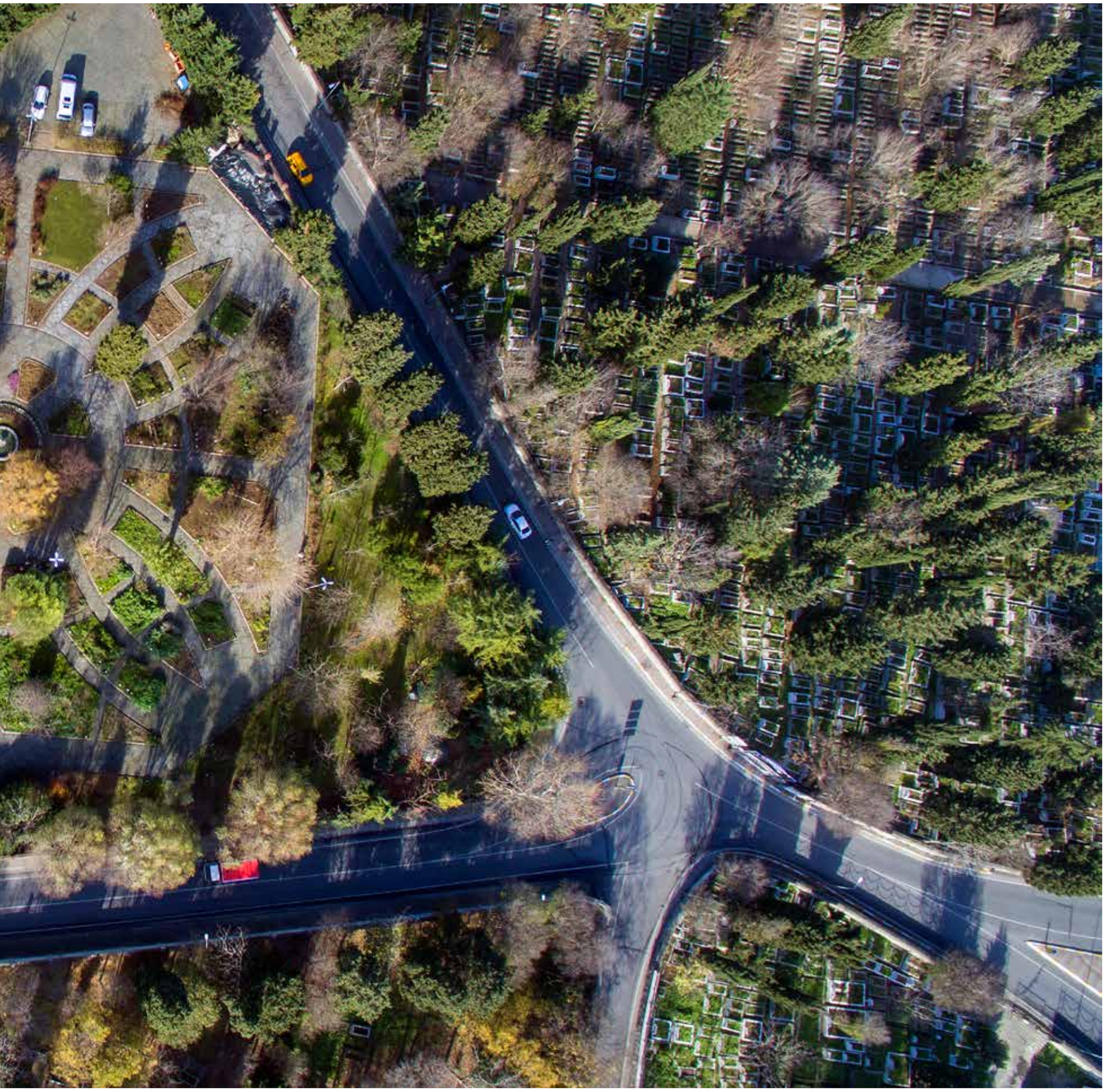

Otokoç Otomotiv

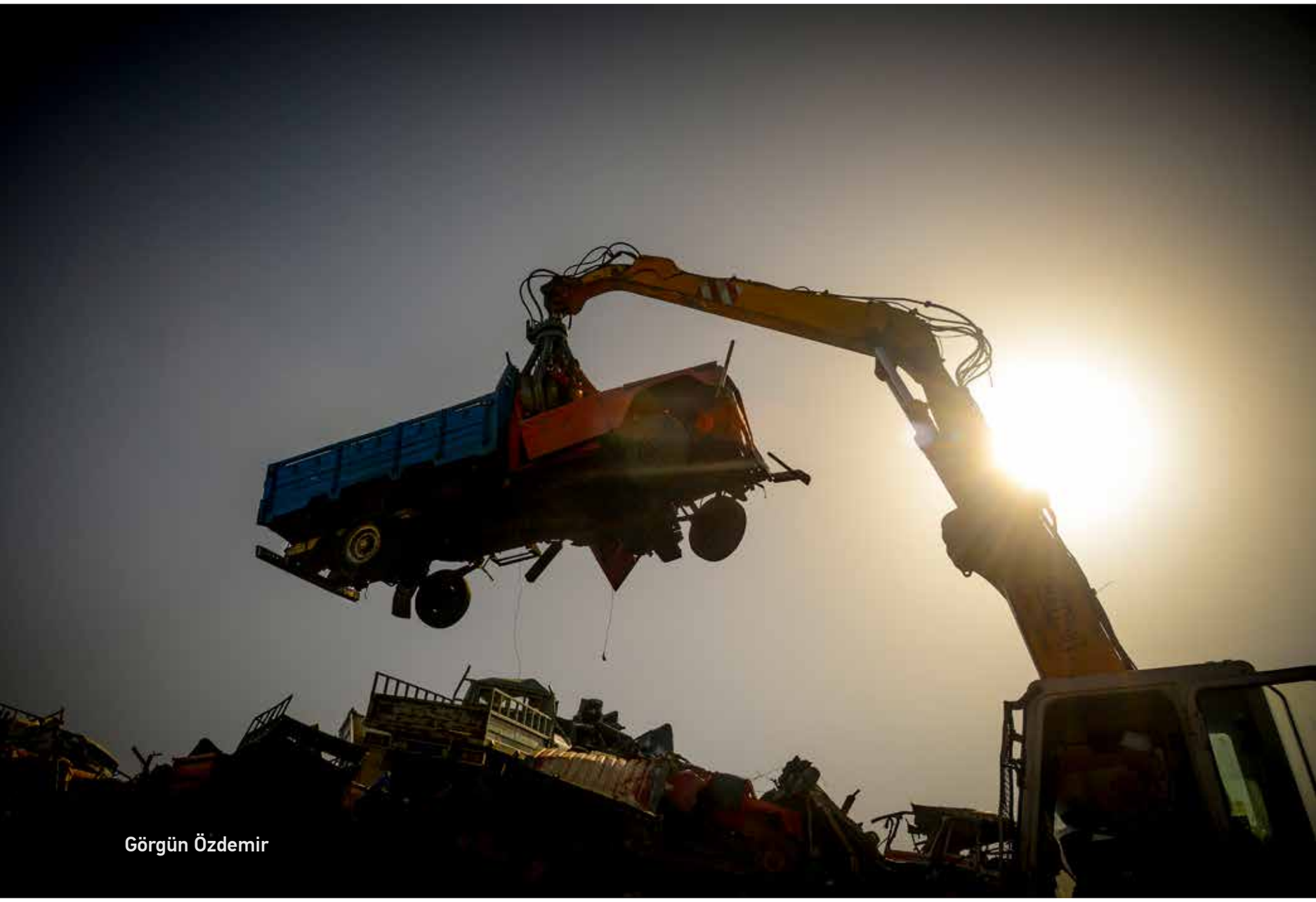

Görgün Özdemir

“Dönüşüm- Hurda’nın Yolculuğu/*Transformation - The Journey of Scraps*”

Hurda araçların ekonomiye ve çevreye verdiği zararlara dikkat çekilerek, tüketim alışkanlıkları yeniden sorgulanıyor.

Drawing attention to the fact how scrap cars damage economy and environment, our consumption habits are questioned again.

Niyazi Erdoğan

Önder, Mustafa

“Farklı Hayatlar/*Ways of Life*”

Sanatçı fotoğraf yolculuğunu: “Başka insanların yaşam biçimlerine tanıklık ederek kendiminkini buldum” diye özetliyor.

The artist summarizes his photographic journey: “By witnessing other people’s life style I’ve found mine.”

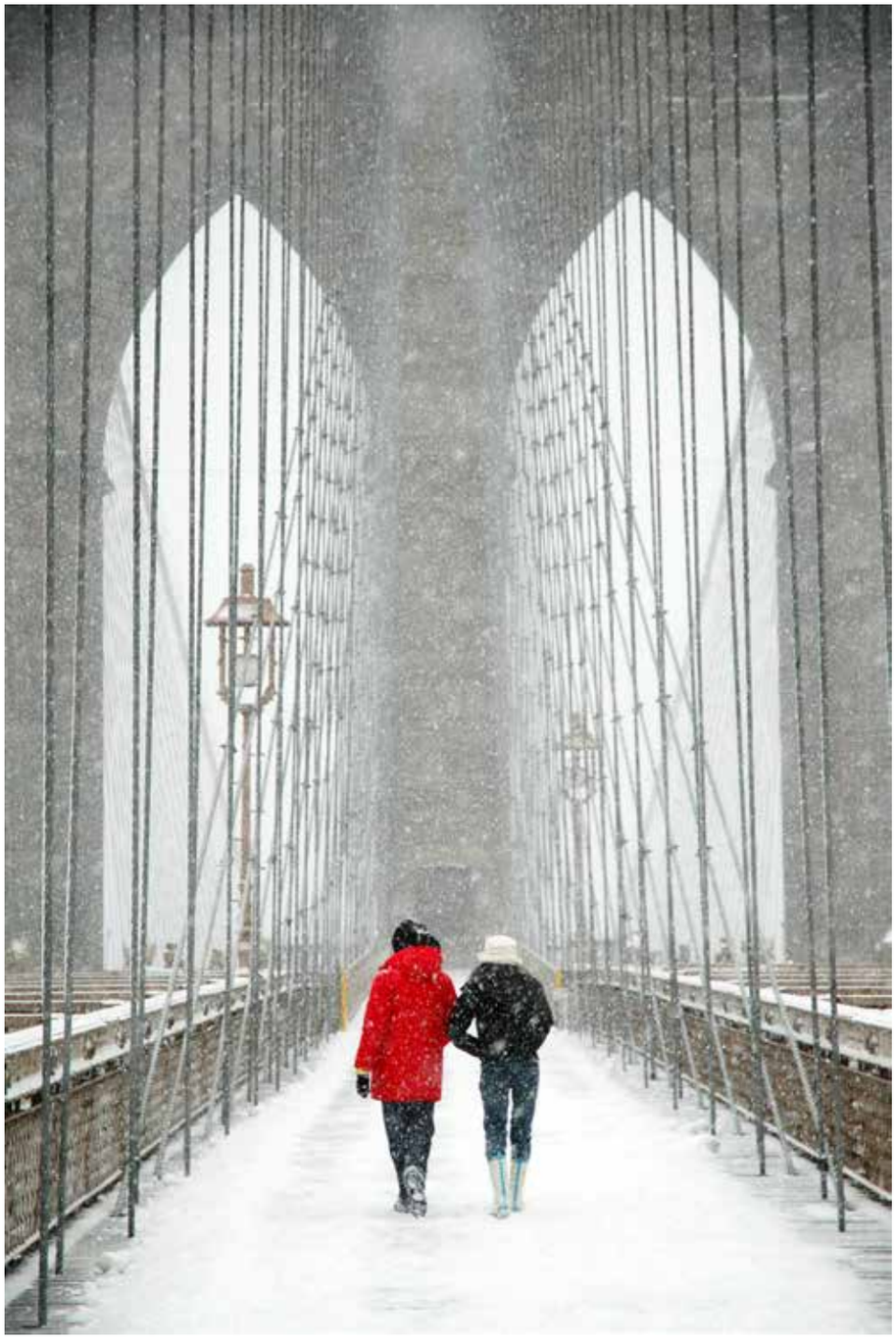

Özüarap, Dinçer

“Sınır Hattı/*Border Line*”

Güvenlik endişeleriyle, göçmen karşıtı tutumlarla örülü sınırları adeta açık cezaevlerine benzeten Dinçer Özüarap, aslında “hangimiz içeride, hangimiz dışarıdayız?” sorularıyla izleyiciyi baş başa bırakıyor.

Dinçer Özüarap associates the borders built in an anti-immigrant manner with an open prison, and he makes the audience questions “Which of us is in; which of us is out?”

Paley, Matthieu

“Beslenmenin Evrimi/*Evolution of Diet*”

Dünyanın dört bir yanından insanların atalarından kalma beslenme alışkanlıklarını gözler önüne seren evrensel bir hikaye.

This is a universal story unfolding the present ancestral dietary habits of humans around the world.

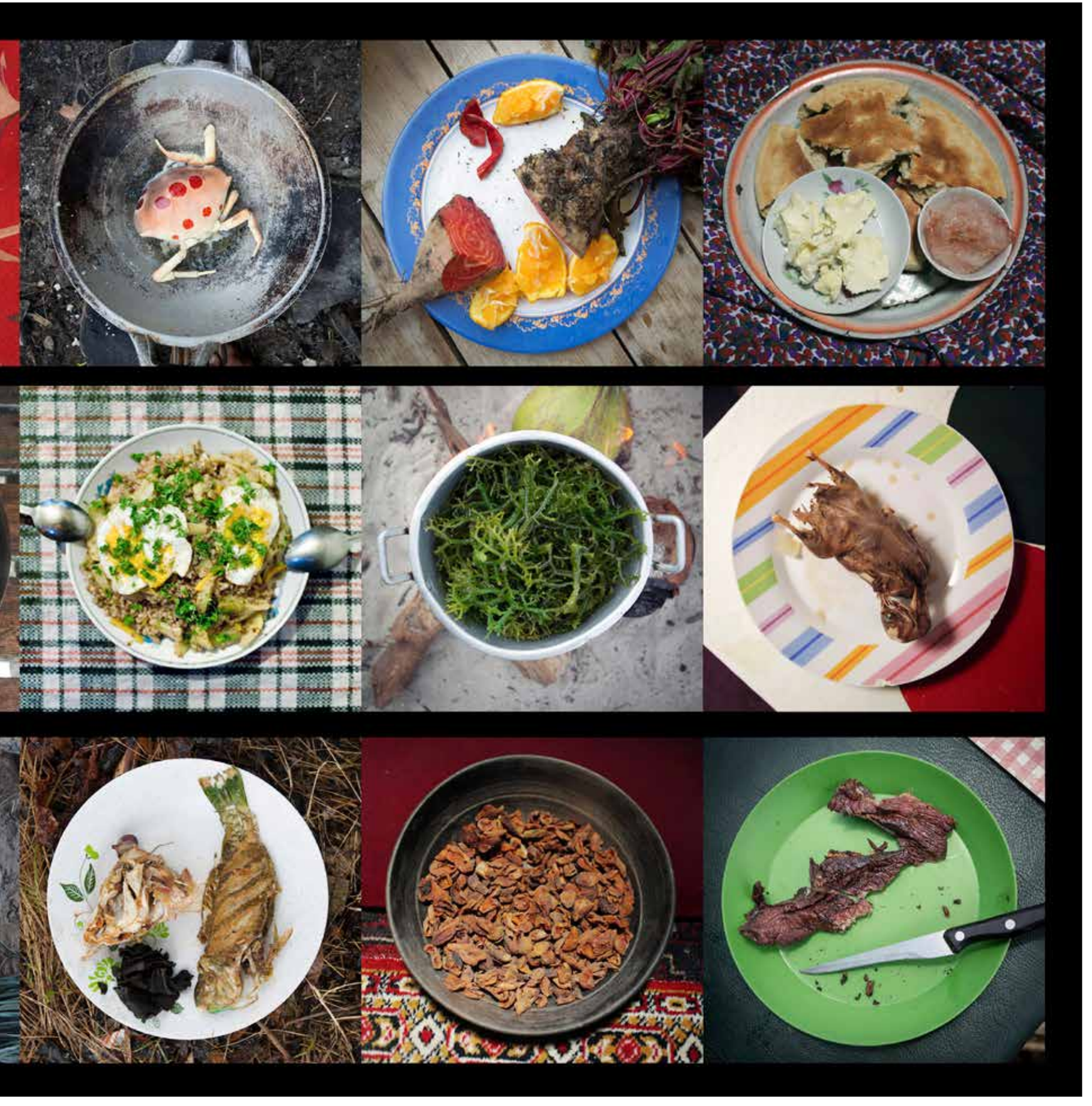

Sarıoğlu, Yeliz

“Girift / *Intricate*”

Farklı kentsel dönüşüm bölgelerinden ve şehrin nadir doğasından artakalan manzaraları fiziksel müdahaleler ile -birbiriyle örerek- birleştiren genç sanatçı, fotoğrafları yeni bir ifadeye dönüştürüyor.

The young artist combines landscapes from different urban transformation regions and the remnants from the city’s rare natural habitat with the physical interventions by intertwining them, creates a new expression.

Schoeller, Martin

"Kayapo Kadınları/*Kayapo Women*"
Martin Schoeller yakın plan portreleriyle izleyiciyi Amazonların koruyucularıyla yakından tanıştırıyor.

With his close-up portraits, Martin Schoeller introduces the protectors of Amazons to the audience closely.

Segal, Gregg

“Çöpün Yedi Günü/*7 Days of Garbage*”

Gregg Segal tüketime ve atıklara dikkat çekerek izleyiciyi “Çöpler nereye gider?” ve “Onları koyacak yerler tükendiğinde ne olur?” sorularıyla baş başa bırakıyor.

Drawing attention to wastes and consumption, Gregg Segal leaves viewer alone by asking questions such as “Where trashes go?” and “What would happen if there was no place to put them?”

GLAD

SingStand 2
YOUR HEARING RIGHTS

Jim Beam

Shen, Caofang

“Saf Görüş /*Pure View*”

Çalışma, yüzlerce fotoğrafın bir araya getirilerek oluşturulan bir kolajdır.

The work is a collage formed by combining hundreds of photographs.

Topalar, Turan

“Avrupa’ya Uzanan Afgan Yolu / *Afghan Road to Europe*”

İstanbul’u mesken tutan Afgan mültecilerin yaşam mücadeleleri ve zorlu hayatlarından kesitler sunuluyor.

Life struggles of Afghan refugees living in İstanbul are presented with slices of their hard lives.

Turak, Rıza Aydan

“Battaniye / *Blanket*”

Sanatçı ‘’Battaniye’’yi bir metafor olarak kullanıyor. Açık bir mekanda, oksijenle sarmalanmış bir koza, anne karnı, güvenli bir yer. Onun sarılmış kişi herhangi bir yerden, herhangi birisi olabilir. Onların bir araya getiren ortak nokta sarıldıkları ‘’Battaniye’’.

Artist uses ‘’Blanket’’ as metaphor. It’s a cocoon, a mother’s womb, a secure place in open space which surrounds with oxygen. Person underneath can be anybody from any where. What they all in common is that ‘’Blanket’’ they wrap around.

Türk, Kemal

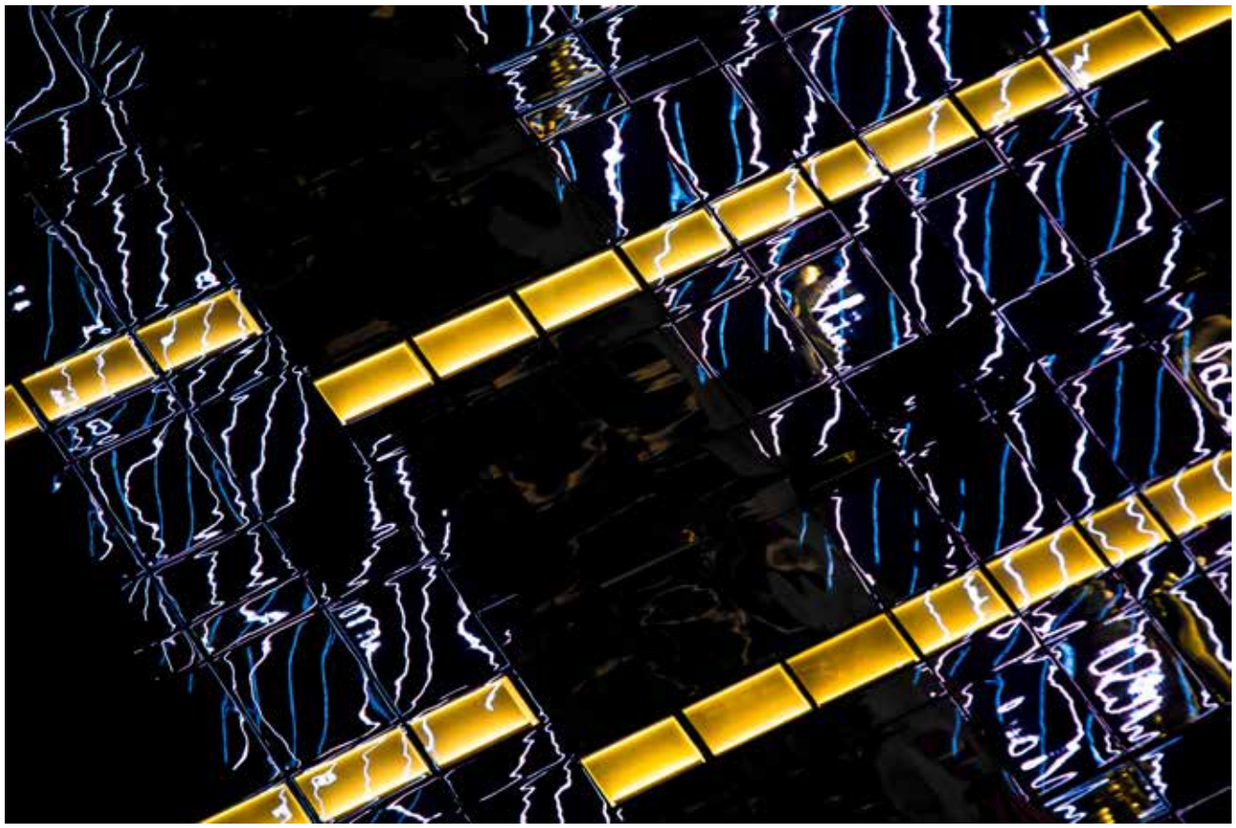

“Gökdelenler / *Skyscrapers*”

Proje kapsamında grafik çizgiler ve ışık oyunlarıyla gökdelenlere farklı bir açıdan bakılıyor.

In the scope of the project, skyscrapers are seen from a different aspect with lines and luminous effects.

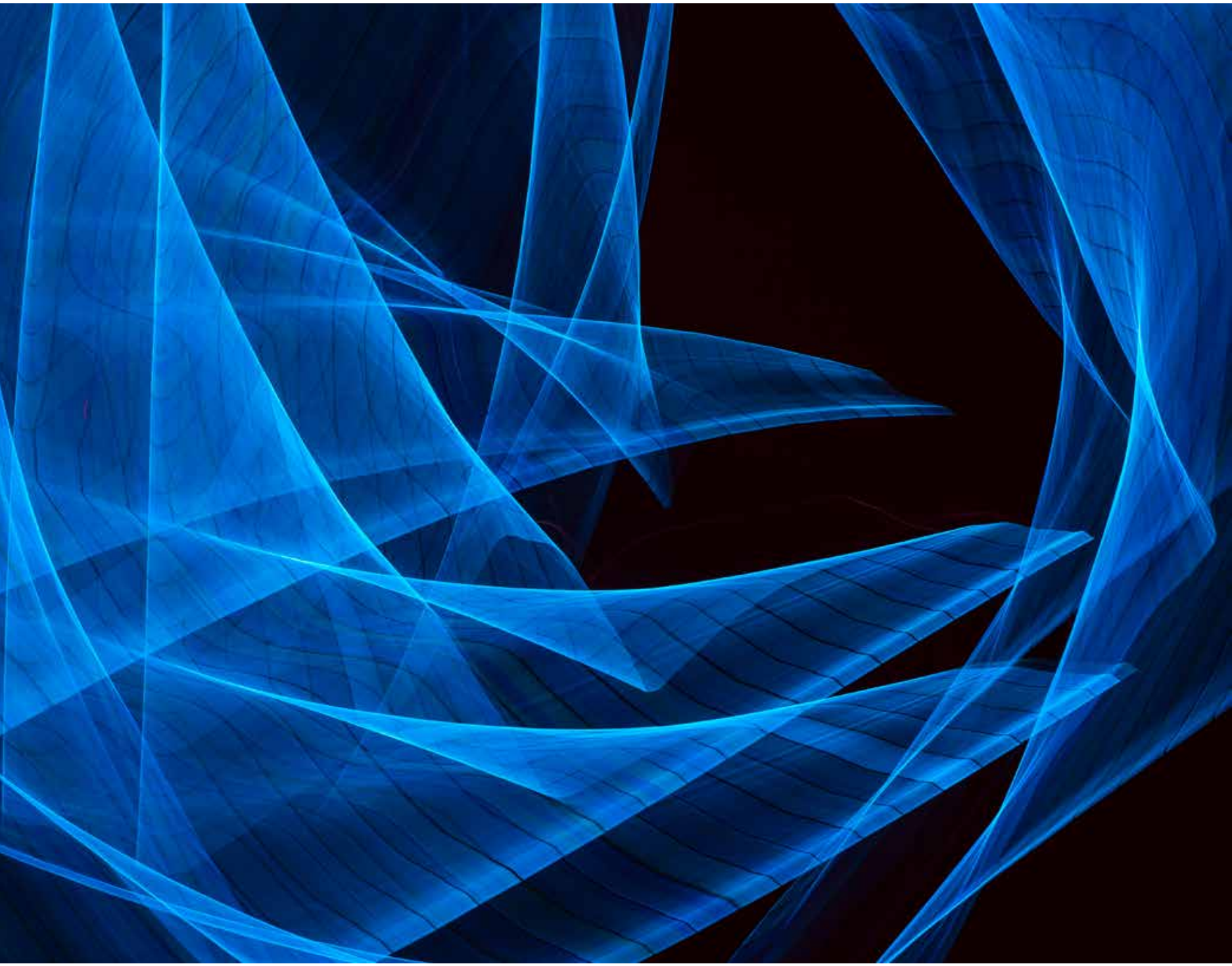

Vitale, Ami

“Kuzey Kenya’nın Tabiat Muhafızları /
***Nature Guardians of the North Kenya*”**

Dünyanın önde gelen fotoğrafçılarından Ami Vitale, National Geographic dergisinde de yayımlanan hikâyesinde Kuzey Kenya’daki fil ve gergedan yetimhanesini konu alıyor.

One of the prominent photographers of the world, Ami Vitale pictures her story of elephant and rhino orphanage in Northern Kenya which is published in the National Geographic.

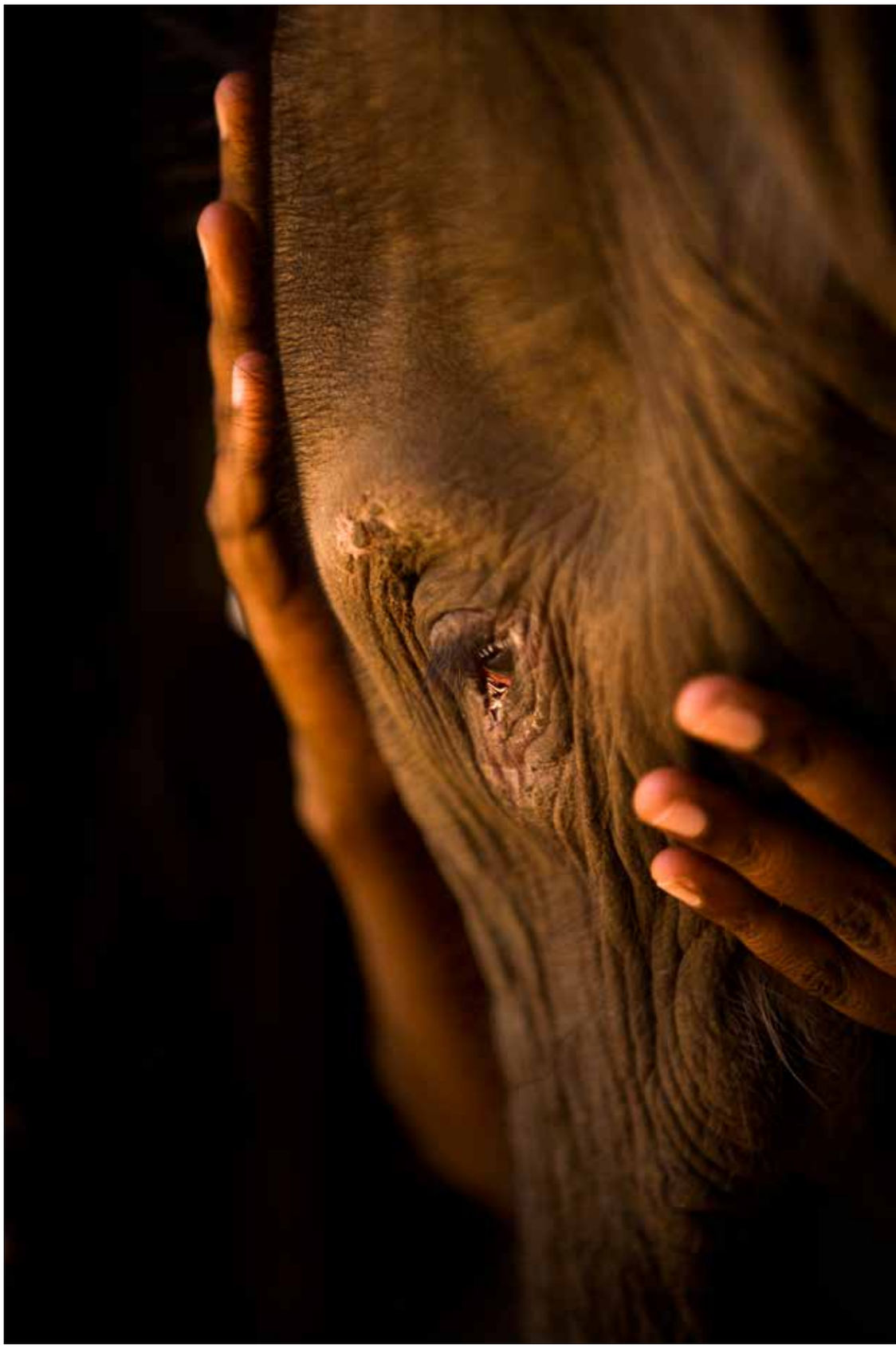

Wang, Haiyuan

“Platodan Esen Rüzgar / *Wind from the Plateau*”

Projede Budist sutraları yazan flamalar, dini ve mitolojik bağlamlarıyla ele alınıyor.

In the project, flags with Buddhist sutras are featured in their religious and mythological contexts.

Wang, Yishu

Sanatçı çalışmalarında insan-doğa-hayvan ilişkileri üzerine bir ''illüzyon'' ve ''alternatif gerçeklik'' inşa ediyor.

In his works, the artist builds an "illusion" and "alternate reality" on human-nature-animal relationship.

Weng, Fen

“Ordos’a Bakış / *Gazing at the Ordos*”

2014’te gerçekleştirilen bu seriye konu edilen kentlerin gerçek doğasına yakından bakış sunuluyor.

In this series of 2014, a close perspective into the real natures of cities is presented.

Wolkers, Gert Jan

“3D Fotoğraf Gösterimleri / *3D Photography Display*”

Hollandalı sanatçı Gert Jan Wolkers dünyanın farklı pek çok yerinde çektiği görüntüleriyle fotoğraf severleri üç boyutlu sihirli bir dünyaya taşıyor.

With the images he took from so many different places around the world, the Netherlander artist Gert Jan Wolkers introduces photography lovers to the magical world of the 3D (3 dimensional) photography.

Xing, Danwen

“disCONNEXION (2002-2003)”

Xing, “disCONNEXION” serisinde kamerasını teknolojik atıkların estetiğine çeviriyor.

In her “disCONNEXION” series, Xing directs his camera to the aesthetics of technologic wastes.

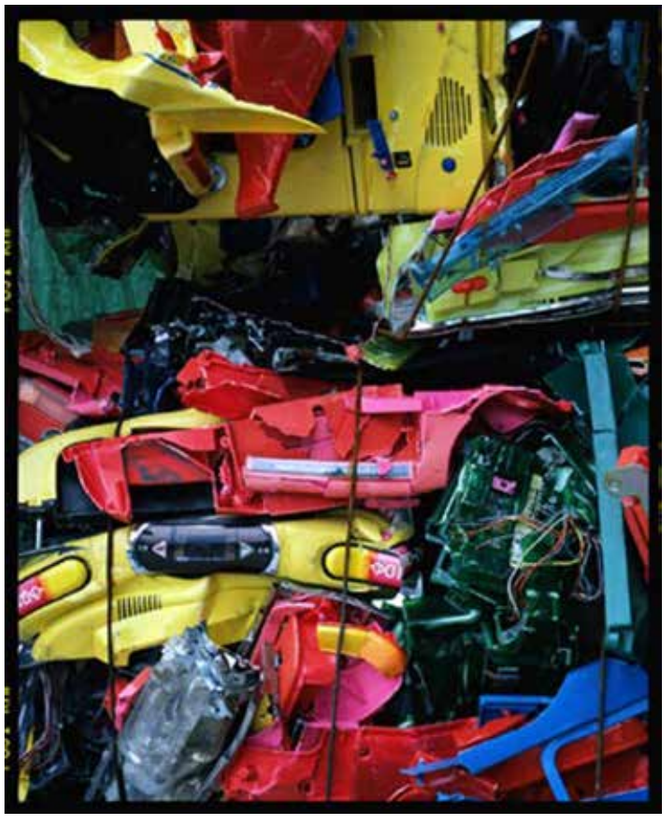

Xing, Gang

“Yeryüzünde Yaşam / *Life on Earth*”

Sanatçı taşların estetiğini toprak kitapları olarak karşımıza çıkarıyor.

The artist confronts the aesthetics of the stones as earth books.

Yang, Yongliang

“Yeni Dünyadan / *From the New World*”

Proje, ismini Dvorak’ın 9. Senfonisi’nden alıyor. İzlanda ve Norveç’te çekilen dağ görselleriyle gerçekçi bir şekilde “hayâli yeni bir dünya” betimlenmekte.

The project takes its name from the 9th Symphony of Dvorak. “An imaginary new world” is depicted realistically with the mountain images from Iceland and Norway.

“Yapay Harikalar Diyarı /
***Artificial Wonderland*”**

Yongliang, bu seride mimarî imajları fırça darbeleri gibi kullanıyor.

In this series, Yongliang uses architectural images like brushstrokes.

“Ay Işığında / *Moonlight*”

Et voluptius ad et que nobit volor molenisquam re alist ut volorib usandae. Omnihilles estem ne occupis eum venditio con nem am everita tibusande.

Et voluptius ad et que nobit volor molenisquam re alist ut volorib usandae. Omnihilles estem ne occupis eum venditio con nem am everita tibusande

Yeşilyurt, Ali Haydar

Ali Haydar Yeşilyurt

"Afrika'nın Kalbi Çad/*Chad: The Heart of Africa*"

Londra'da yaşayan Ali Haydar Yeşilyurt, Çad gezisinde çektiği fotoğraflarla Afrika'nın kalbinin kapısı aralıyor.

Ali Haydar Yeşilyurt, a photography artist living in London, opens doors of the heart of Africa with the photos he took in his journey to Chad.

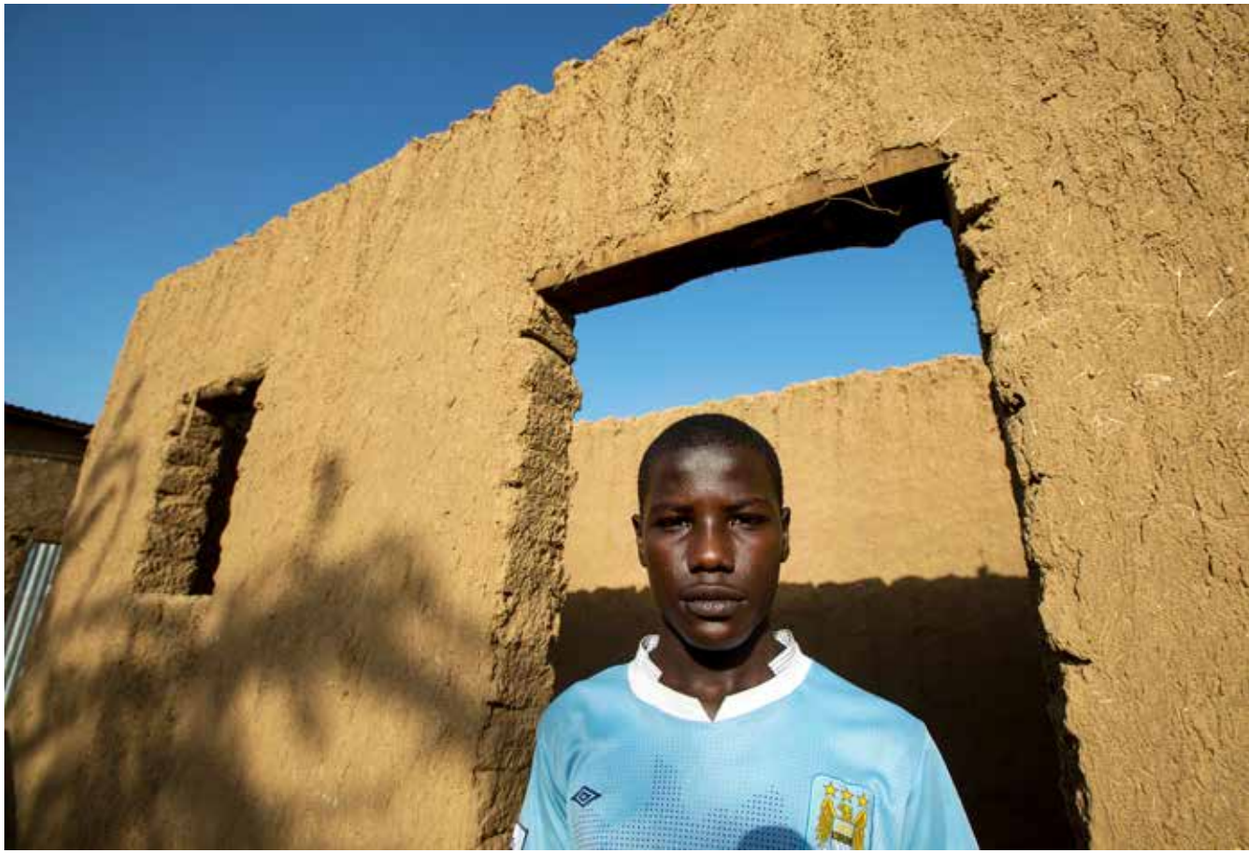

Yıldırım, Nevzat

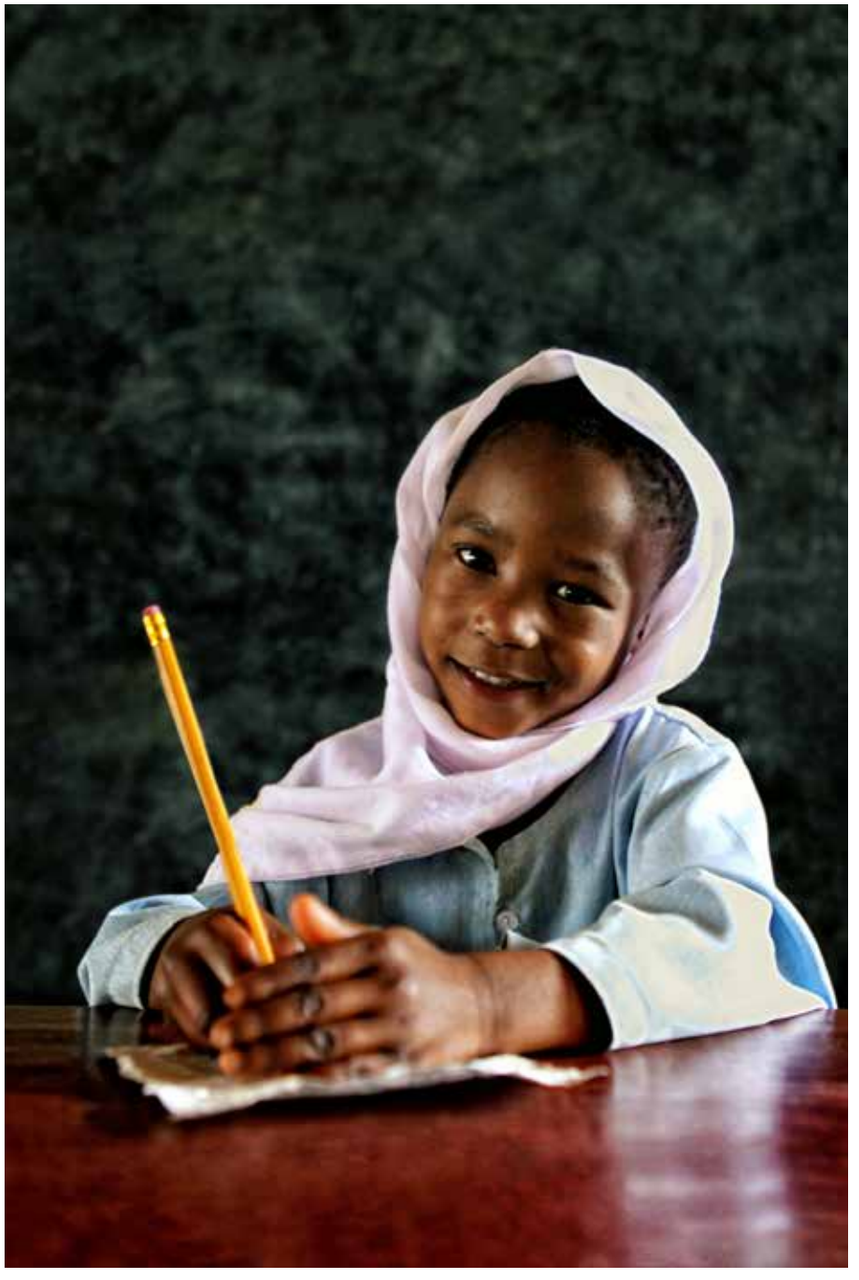

“Yetim Kız Çocukları /
***Orphan Girls*”**

Nevzat Yıldırım, 2011 yılından bugüne kadar Afrika, Asya ve Ortadoğu’nun pek çok ülkesinde fotoğrafladığı yetim kız çocuklarının yaşamlarını izleyiciye sunuyor.

Nevzat Yıldırım features the lives of orphan girls whose photos are taken by him in different countries from Africa, Asia and Middle East respectively from 2011 to present day.

Yi, Shan

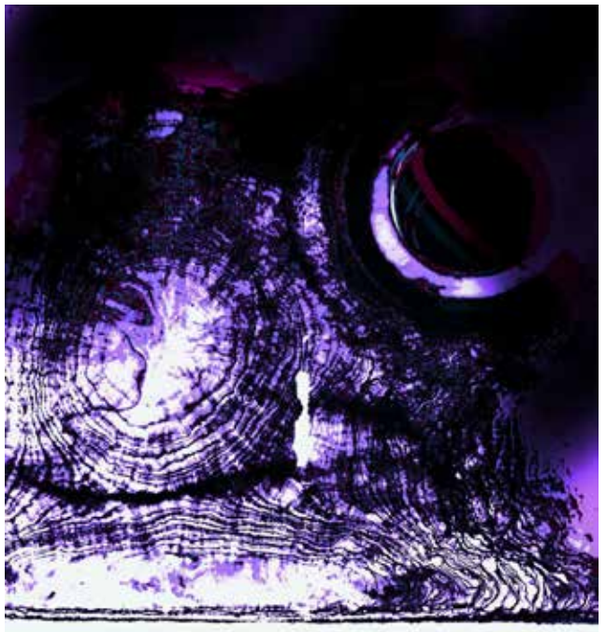

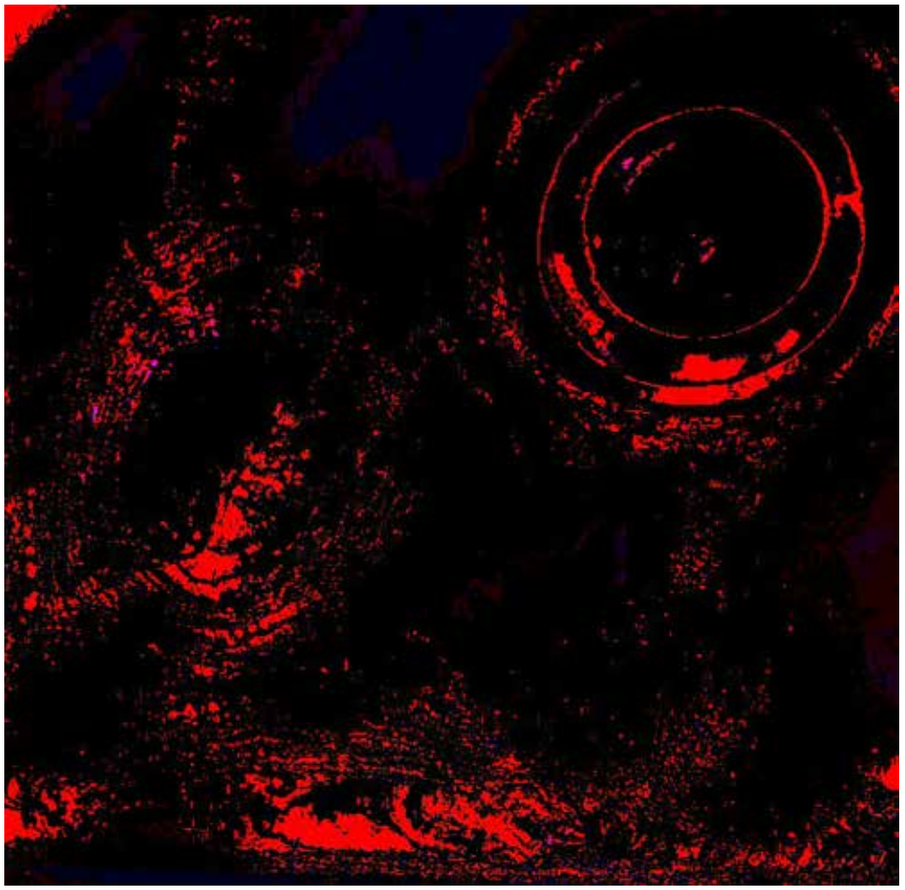

“Üçüncü Göz / *Third Eye*”

Proje hareketli ve gizemli bir vizyon yaratmak için, akıl gözünü soyutlayarak kavramsallaştırıyor.

The project conceptualizes the eye of the mind by abstracting it in order to create a moving and mysterious vision.

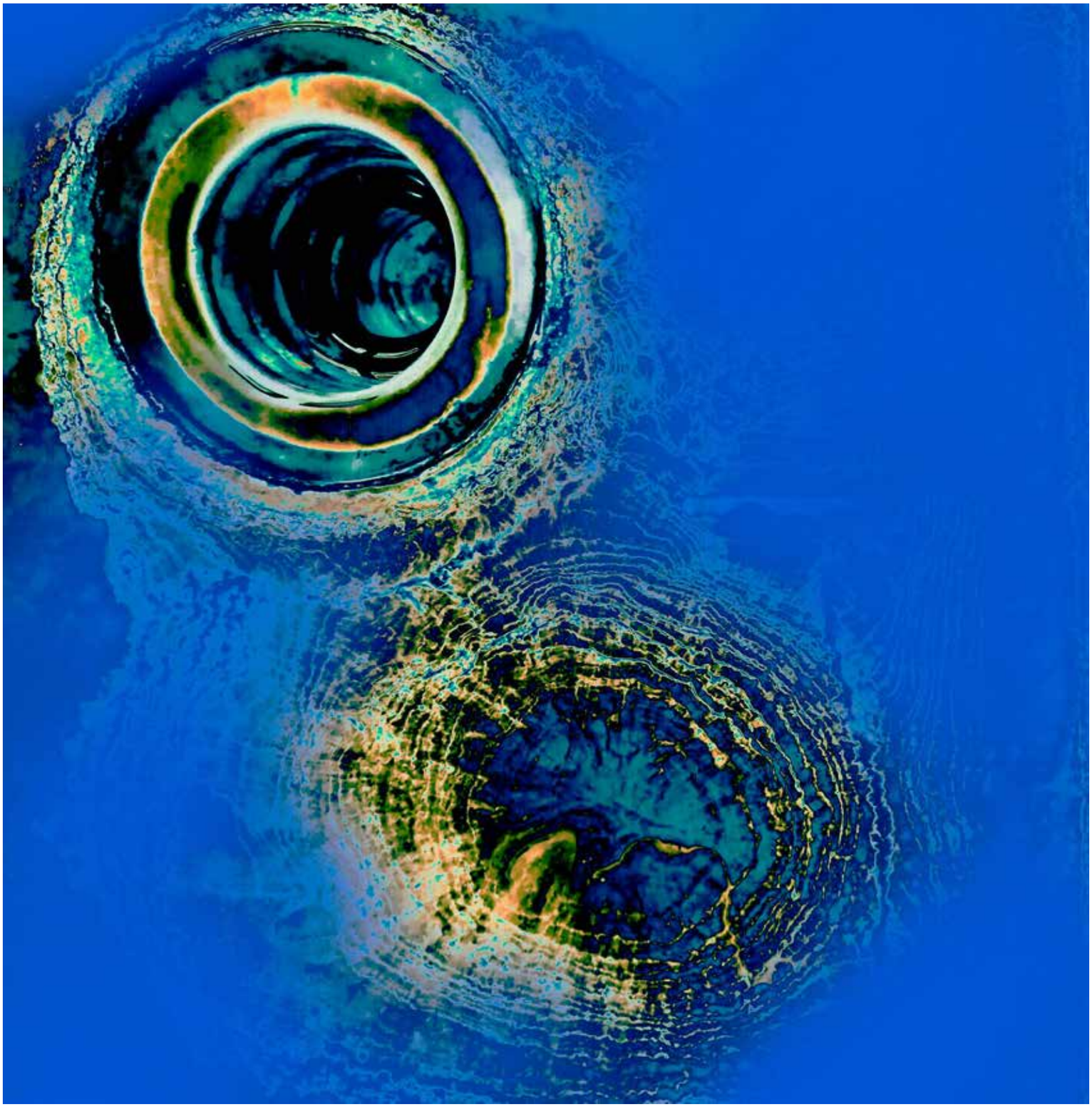

Yuyang, Liu

“Arsenik Zehirlenmesi Kurbanları, Hunan - Batı Afrika Açıklarında Sürüklenmek / *Arsenic Poisoning Victims in Hunan - Drifting in West Africa*”

Z FotoFest’e birbirinden bağımsız iki projeyle konuk olan sanatçı, ilkinde Arsenik zehirlenmesi mağdurlarının siyah beyaz portrelerini sunarken, diğerinde Batı Afrika açıklarında sürüklenen Çinli balıkçıların ana vatanlarından uzaktaki hikayelerini dinamik kompozisyonlarla betimliyor.

The artist is the guest of Z FotoFest with his two projects that are independent from each other; his first project features black and white portraits of Arsenic poisoning victims, while the other one depicts the stories of Chinese fishermen drifting off the coast of West Africa while they were away from their motherland.

JAYLOR
GANG

Yücel, Can

“Doğa ile Başbaşa/*Alone with Nature*”

Can Yücel, “Yalnız kalıp doğayı dinlemek, onu anlamaya çalışmak, uzaklara bakıp ufukta kaybolmak, bazen detaylarına hayran kalmak; nazarımda hepsi bir çeşit meditasyondur” diye özetliyor fotoğraf karelerine konu olan manzaraları.

Can Yücel summarizes the landscapes of his shots by saying “Listening to nature all alone, trying to understand it, sometimes losing yourself on the skyline while looking faraway and sometimes admiring its details are all some kind of meditation for me.”

Zulkarnin, Achmad

Sanatçı: “Fotoğraflarıma bakan insanların kim olduğumu bilmelerini istemiyorum, sadece yaratıcılığımı görmelerini istiyorum” diyor.

Artist: “I don’t want people who look at my photos to know me and who I am, all I want is my creativity to be seen by them” says.

FOTOĞRAF GÖSTERİMLERİ
PHOTOGRAPHY SCREENINGS

ZKSM
Zeytinburnu
Kültür ve Sanat Merkezi

FotoFest

Emre Küheylan'ın küratörlüğünü yaptığı fotoğraf gösterimleri *"Kaynaklar"*, *"Terk Edilmiş / Kırsal / Kalabalık"* ve *"Doğa İnsana Karşı"* başlıklarıyla insan, doğa, şehir ilişkisini sorguluyor ve göz önüne seriyor.

"Resources", "Abandoned - Rural - Overcrowded " and "Nature Against Human" titled photography screenings curated by Emre Küheylan, are questioning and displaying human, nature, city relationship.

"Kaynaklar" / *"Resources"*

İlkel, az gelişmiş toplulukların yaşamlarını sürdürmek için kullandıkları madencilik, avcılık, geri dönüşüm gibi yöntemlerden, gelişmiş batılı toplumların kullandıkları modern enerji üretim teknolojilerine, yeryüzünün kaynakları irdeleniyor.

In order to carry on living some practices such as mining, hunting and recycling are used by primitive underdeveloped communities and modern energy production technologies are employed by developed Western societies have been scrutinized under "Resources" subject.

Fotoğrafçılar / *Photographers*:

- **Andrew Testa** | *"Eyes Wide Open"* | İngiltere / *UK*
- **Giles Clarke** | *"The Recyclers of Port-Au-Prince: Waste In Time"* | İngiltere / *UK*
- **Jamey Stillings** | *"Changing Perspectives"* | ABD / *USA*
- **Luca Catalano Gonzaga** | İtalya / *"Gold Fever & Blown Away"* | İtalya / *Italy*
- **Olivier Laban-Mattei** | *"Mongolia - there is no El Dorado"* | Fransa / *France*

“Terk Edilmiş - Kırsal - Kalabalık / *Abandoned - Rural - Overcrowded*”

Çin, Hindistan, Hong Kong, Romanya, Rusya gibi farklı coğrafyalarda yaşamlarını sürdüren insanların sosyoekonomik değişim ve çevresel dönüşümle olan ilişkileri sorgulanıyor.

Relations of people with socioeconomic change and environmental transformation are questioning in different geographies such as China, India, Hong Kong, Romania and Russia.

Fotoğrafçılar / *Photographers*:

- **Brian Cassey** | *“Living in a Coffin & Cage Dwellers of Hong Kong”* | Avustralya / *Australia*
- **Elena Chernyshova** | *“Days of Night – Nights of Day”* | Rusya / *Russia*
- **Giulio Di Sturco** | *“Vertical Slums”* | İtalya / *Italy*
- **Gregor Sailer** | *“Closed Cities”* | Avusturya / *Austria*
- **Heidi Bradner** | *“Siberia, Stalin and Snow”* | ABD / *USA*
- **Justin Jin** | *“Another Great Leap”* | Çin / *China*
- **Petrut Calinescu** | *“Delta Dreams”* | Romanya / *Romania*

“Doğa İnsana Karşı / *Nature against Human*”

Deprem, fırtına, yangın gibi felaketler karşısında insanlığın ve doğanın karşı karşıya kaldığı yıkım ve çaresizlik konuları ele alınıyor.

Issues of destruction and helplessness of human and nature as results of disasters such as earthquakes, storms and fires are debated.

Fotoğrafçılar / *Photographers*:

- **Dean Sewell** | *“El Nino”* | Avustralya / *Australia*
- **Mitch Dobrowner** | *“Storms”* | ABD / *USA*
- **Olivier Laban-Mattei** | *“Magnitude 7.3 Mw”* | Fransa / *France*

ETKİNLİK TAKVİMİ
EVENTS

ZKSM
Zeytinburnu
Kültür ve Sanat Merkezi

FotoFest

19 OCAK CUMA / *FRI, JANUARY 19, 2018*

19.30 Açılış / *Opening*

- İkram / *Coctail*
- Müzik Dinletisi / *Recital*
- Sergi Açılışı / *Opening of Exhibition*

Yer: Zeytinburnu Belediye Başkanlık Binası
Location: Zeytinburnu Municipality Building

20 OCAK CUMARTESİ / *SAT, JANUARY 20, 2018*

14.00 Panel / *Panel*:
Günümüz "Çin Fotoğrafı Üzerine" /
On "Chinese Contemporary Photography"

Konuşmacılar / *Speakers:*
Gu Zhenqing (Küratör / *Curator*)
Xing Gang (Sanatçı / *Artist*)
Liu Yuan (Asistan Küratör / *Assistant Curator*)
Prof. Ozan Bilgiseren (Küratör / *Curator*)

16.00 Panel / *Panel*:
"Politika, Sanat ve Fotoğraf Üzerine / *On Politics, Art and Photography*"
Ayyam Galeri İşbirliğiyle / *Cooperated with Ayyam Gallery*

Konuşmacılar / *Speakers*:
Tammam Azam, Rula Halawani, Sema Alshaibi, Murat Gür, Ozan Bilgiseren

18.00 Belgesel Film Gösterimi / *Documentary Movie Screening*
"Chasing Ice" (Altyazılı / *Subtitled*)
Yönetmen / *Director*: Jeff Orlowski

21 OCAK PAZAR / *SUN, JANUARY 21, 2018*

11.00 Sanatçı Konuşması / *Artist Talk*
Samir Karahoda

13.00 Sanatçı Konuşması / *Artist Talk*
Achmad Zulkarnin (Murat Gür sunumuyla / *Featuring by Murat Gür*)

15.00 Sanatçı Konuşması / *Artist Talk*
Chandan Gomes

17.00 Fotoğraf Gösterimleri / *Photography Screenings*
Küratör / *Curator*: Emre Küheylan
Terk Edilmiş - Kırsal - Kalabalık / *Abandoned - Rural - Overcrowded*
Doğa İnsana Karşı / *Nature Against Human*
Kaynaklar / *Resources*

23 OCAK SALI / *TUE, JANUARY 23, 2018*

11.00 Çocuklar İçin Murat Han Er'le Cyanotype Fotoğraf Atölyesi /
Cyanotype Photography Workshop for Children with Murat Han Er

14.00 Portfolyo Değerlendirmeleri / *Portfolio Reviews*:
Sanatçı / Artist: Sama Alshaibi

18.00 Fotoğraf Gösterimleri / *Photography Screenings*
Terk Edilmiş - Kırsal - Kalabalık / *Abandoned - Rural - Overcrowded*
Doğa İnsana Karşı / *Nature Against Human*
Kaynaklar / *Resources*

19.00 Panel : Sürgün Sergisi Üzerine / *Panel: About Exhibition Exile*
Konuşmacılar / *Speakers*:
Güliz Vural Karaoğlan, Paul-Ruben Mundthal, Gülay Doğan

24 OCAK ÇARŞAMBA / *WED, JANUARY 24, 2018*

11.00 Çocuklar için Lütfiye Güreli ile Mikro Dünyaya Yolculuk Atölyesi /
Journey to the Micro World Workshop for Children with Lütfiye Güreli

14:00 Portfolyo Değerlendirmeleri / *Portfolio Reviews*:
Sanatçı / *Artist*: Mustafa Önder

18.00 Fotoğraf Gösterimleri / *Photography Screenings*
Terk Edilmiş - Kırsal - Kalabalık / *Abandoned - Rural - Overcrowded*
Doğa İnsana Karşı / *Nature Against Human*
Kaynaklar / *Resources*

19.00 Seminer: "Dünyanın ve Türkiye'nin 2018 Çevre Profili" /
Seminar: "The World's and Turkey's 2018 Environmental Profile"
Konuşmacı / *Speaker*: Güven İslamoğlu

25 OCAK PERŞEMBE / *THU, JANUARY 25, 2018*

11.00 Çocuklar İçin Nadir Ede ile Sabun Köpüğündeki Renkler Atölyesi /
Colors on the Soap Bubbles Workshop for Children with Nadir Ede

14.00 Portfolyo Değerlendirmeleri / *Portfolio Reviews*:
Sanatçı / *Artist*: Rıza Aydan Turak

18.00 Fotoğraf Gösterimleri / *Photography Screenings*
Terk Edilmiş - Kırsal - Kalabalık / *Abandoned - Rural - Overcrowded*
Doğa İnsana Karşı / *Nature Against Human*
Kaynaklar / *Resources*

19.00 Sanatçı Konuşması / *Artist Talk*
Mustafa Önder

26 OCAK CUMA / *FRI, JANUARY 26, 2018*

11.00 Çocuklar için Abdi Deeq ile Fotoğraf Atölyesi / *Photography Workshop for Children with Abdi Deeq*

14.00 Portfolyo Değerlendirmeleri / *Portfolio Reviews*:
Sanatçı / *Artist*: Ercan Arslan

14.30 Çocuklar için İsmail Küçük ile Resim, Tasarım, Fotoğraf Atölyesi /
Picture-Design Photography Workshop for Children with İsmail Küçük

18.00 Fotoğraf Gösterimleri / *Photography Screenings*
Terk Edilmiş - Kırsal - Kalabalık / *Abandoned - Rural - Overcrowded*
Doğa İnsana Karşı / *Nature Against Human*
Kaynaklar / *Resources*

27 OCAK CUMARTESİ / *SAT, JANUARY 27, 2018*

11.00 Çocuklar için Eren Eryol ile İğne Deliği Fotoğraf Atölyesi /
Pin-hole Photography Workshop for Children with Eren Eryol

14.00 Panel: Kuşaklar Arası Fotoğraf Sanatına Bakış /
Panel: Intergenerations, a Look Towards The Art of Photography
Konuşmacılar/*Speakers*: İzzet Keribar, Ercan Arslan, Murat Gür

16.00 Seminer: "Türkiyede Fotoğraf Küratörlüğü"/ *Seminar: "Photographical Curatorship in Turkey"*
Konuşmacı/*Speaker*: Merih Akoğul

18.30 Film Gösterimi / *Movie Screening*
"Human"
Yönetmen / *Director*: Yann Arthus-Bertrand

28 OCAK PAZAR / *SUN, JANUARY 28, 2018*

10.00 Fujifilm ile Zeytinburnu'nda Sokak Fotoğrafçılığı X Workshop /
Fujifilm X Street Photography Workshop in Zeytinburnu

11.00 Çocuklar için Yeliz Sarıoğlu ile Örme Fotoğraf Atölyesi /
Intertwining Photography Workshop for Children with Yeliz Sarıoğlu

11.00 Yetişkinler için Yusuf Seyyadi ile Damla Fotoğrafçılığı Atölyesi /
Drop Photography Workshop for Adults with Yusuf Seyyadi

13.00 Kitap Tanıtımı / *Book Launch*
Sami Uçan "Kedi" Albümü / *Sami Uçan "Cat" Album*

14.00 Film Gösterimi / *Movie Screening*
"Home"
Yönetmen / *Director*: Yann Arthus-Bertrand

17.00 Film Gösterimi / *Movie Screening*
Toprağın Tuzu / *The Salt of the Earth*
Yönetmen / *Director*: Wim Wenders, Juliano Riberio Salgado

ATÖLYELER
WORKSHOPS

ZKSM
Zeytinburnu
Kültür ve Sanat Merkezi

FotoFest

Düzenlendiği ilk yılını çocuklara ithaf eden Z FotoFest, atölyelerinde başta Suriyeli mülteci çocuklar olmak üzere farklı etnik kökenlerden gelen tüm çocukları fotoğraf sanatının farklı yönleriyle tanıştırmayı ve onlara yeni ufuklar açmayı hedefliyor.

Dedicating its first year to children, Z FotoFest aims to introduce different aspects of art of photography to children from different ethnic origins –especially Syrian refugee children- and to broaden their horizons with the workshops.

Çocuklar İçin Murat Han Er'le Cyanotype Fotoğraf Atölyesi /
Cyanotype Photography Workshop for Children with Murat Han Er

1850'li yıllardan bu yana alternatif bir yöntem olarak kullanılan Cyanotype baskı tekniği, uygulamalı olarak yapılacak ve atölye sonunda ortaya çıkan çalışmalar festivalde çocuk sanat çalışmaları kapsamında sergilenecektir.

The cyanotype print technique has been used since 1850's as an alternative method; this technique will be done practically in the workshop and the works created at the end workshop will be exhibited as part of the children art works.

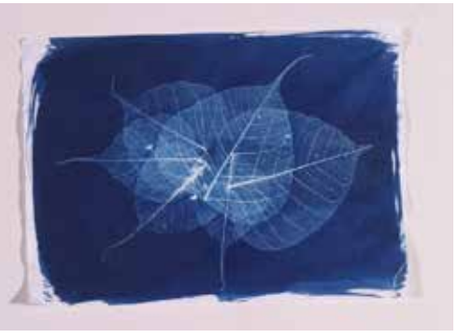

Çocuklar İçin Lütfiye Güreli ile Mikro Dünyaya Yolculuk Atölyesi /
Journey to the Micro World Workshop for Children with Lütfiye Güreli

Mikroskop ile fotoğraf tekniğini buluşturan atölyede soğan kabuğundan yaprağa, C vitamininden insan saçına kadar doğadaki maddeler mikroskop altında fotoğraflanacak.

In the workshop brings microscope and photography technique together, photographs of natural substances such as onion skin, leaves, vitamin C and human hair will be photographed under microscope.

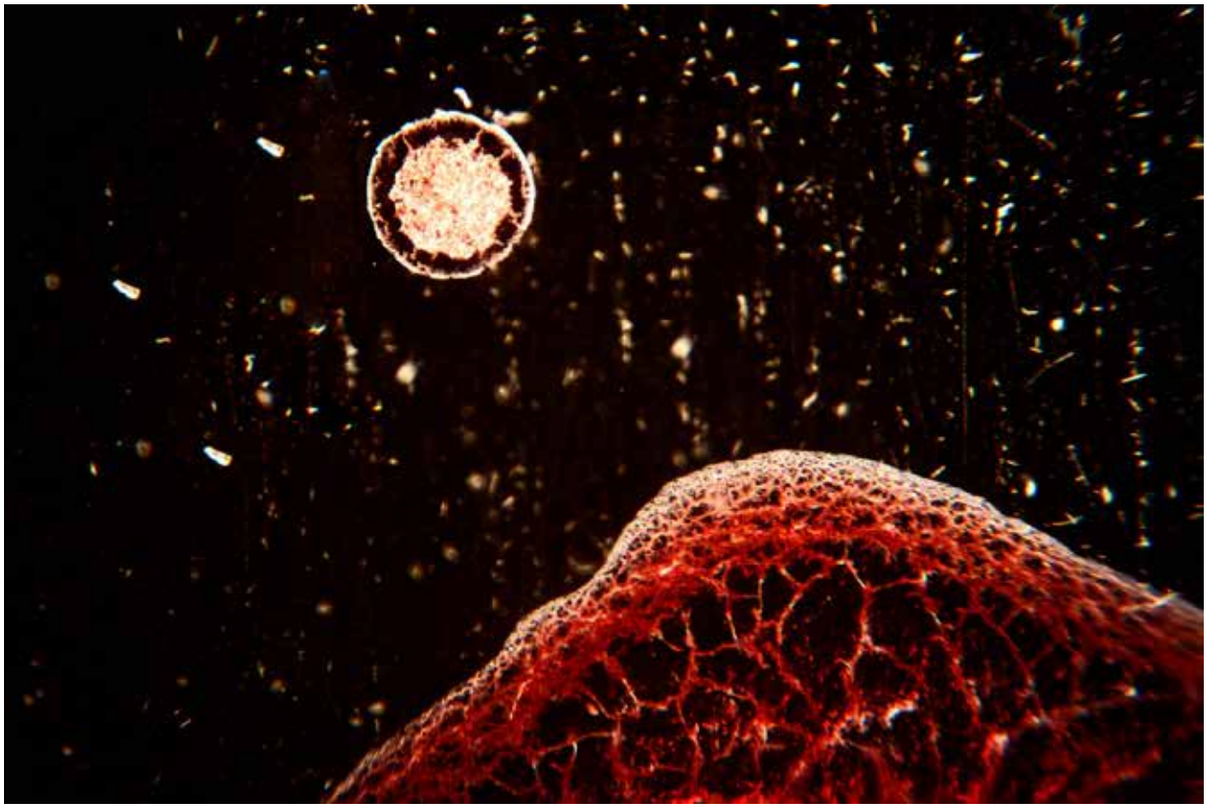

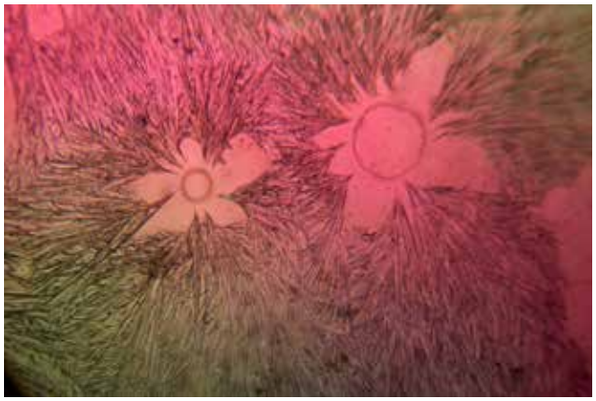

Çocuklar İçin Nadir Ede ile Sabun Köpüğündeki Renkler Atölyesi / *Colors on the Soap Bubbles Workshop for Children with Nadir Ede*

Usta eğitmen Nadir Ede eşliğinde gerçekleşecek atölyede ışık ve renk ilişkisi fiziksel olarak incelenerek sıradan sabun köpüklerinin alışılmışın dışında fotoğrafları elde edilecektir.

In the workshop accompanied by the master trainer Nadir Ede, the relationship of light and color will be examined physically and extraordinary photographs of ordinary soap bubbles will be taken.

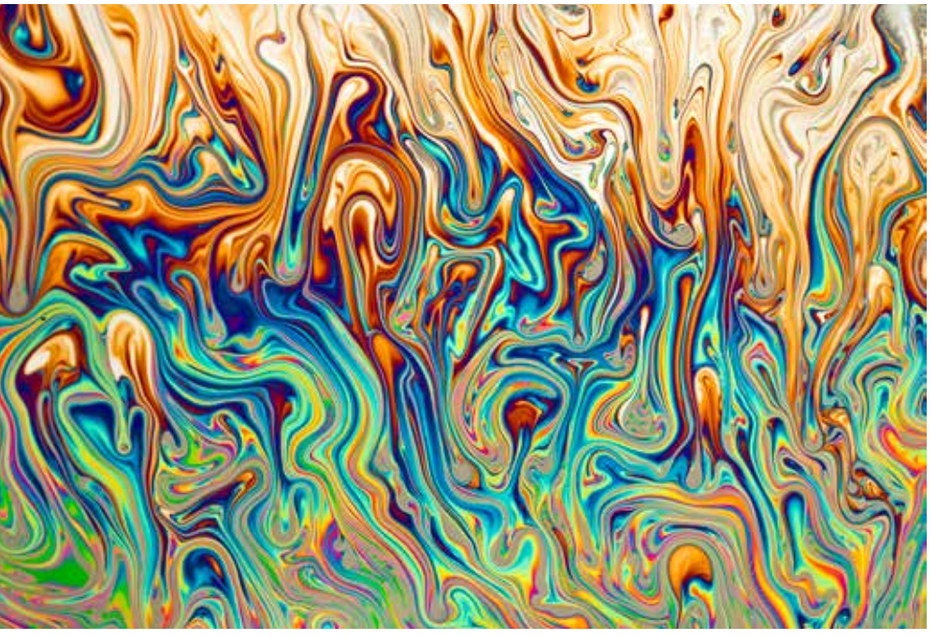

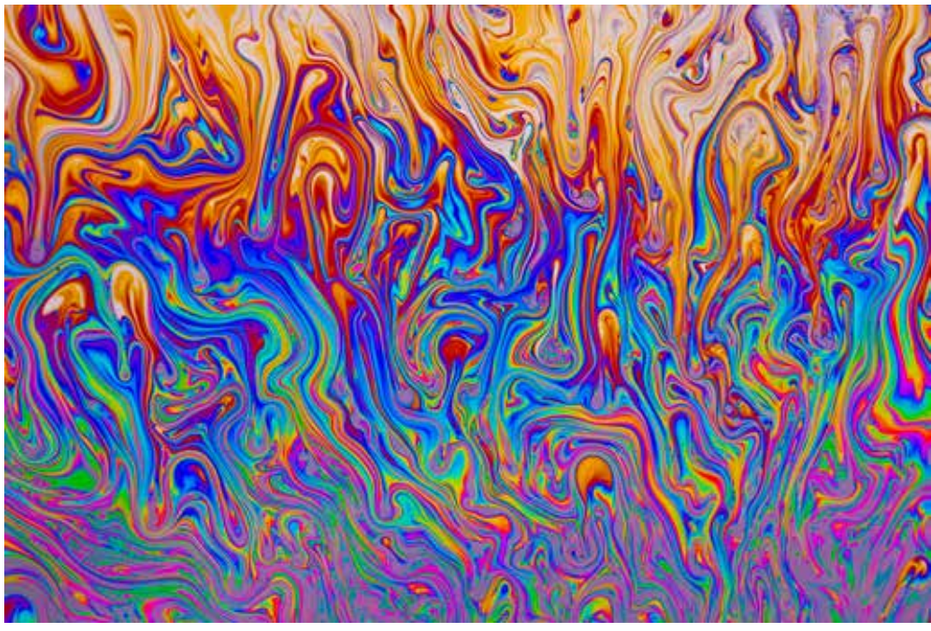

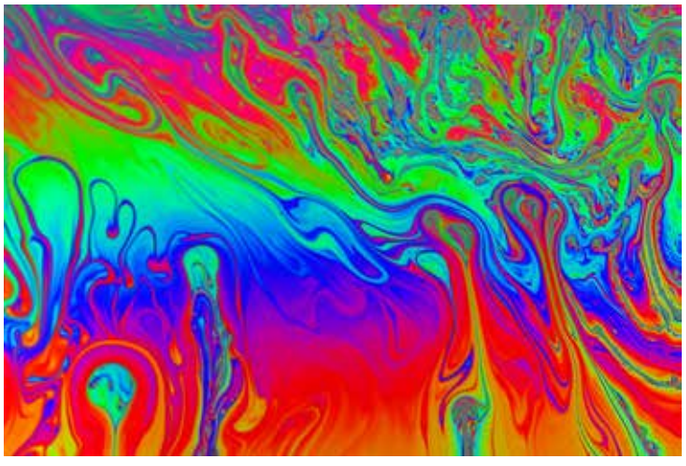

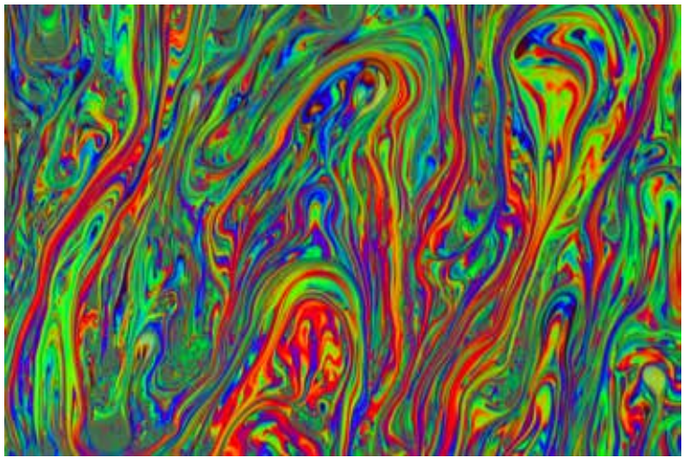

Çocuklar için Abdi Deeq ile Fotoğraf Atölyesi /
Photography Workshop for Children with Abdi Deeq

Kendiside bir mülteci olan ve ülkesinden çok uzaklarda fotoğraf bölümünde eğitimine devam eden genç sanatçı Abdi Deeq, Suriyeli çocuklarla gerçekleştireceği atölye çalışmasında fotoğraf ve fotoğrafçılığa dair temel bilgileri katılımcılarla paylaşıyor.

Young photographer Abdi Deeq will be giving a lecture to the Syrian kids whom attending photography education far away from his home land as himself a refugee, at this workshop he shares photography and basic photographic practice with the attendees.

Çocuklar İçin İsmail Küçük İle Resim Tasarım Fotoğraf Atölyesi /
Picture-Design Photography Workshop for Children with İsmail Küçük

Atölye kapsamında doğada buluntu malzemelerle birleştirilen serbest boyamalar, doğaçlama sıradışı tasarımlarla fotoğraflanacaktır.

In the scope of the workshop, the photographs of freestyle paintings combined with materials from nature will be photographed with improvisatory and extraordinary designs.

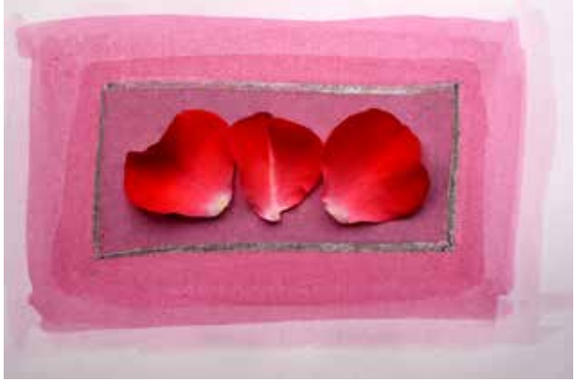

Çocuklar İçin Eren Eryol İle İğne Deliği Fotoğraf Atölyesi /
Pin-hole Photography Workshop for Children with Eren Eryol

Çocuklar, kameranın en ilkel hâli diyebileceğimiz "İğne Deliği" tekniğine dayanarak konserve kutularından el yapımı fotoğraf makineleri üretecek ve bunlarla siyah beyaz fotoğraflar çekecek.

Children will create cameras from tin cans with the "Pin-hole" technique which is considered as the most primitive version of cameras, and they will take black and white photographs with these cameras.

Çocuklar için Yeliz Sarıoğlu ile Örme Fotoğraf Atölyesi /
Intertwining Photography Workshop for Children with Yeliz Sarıoğlu

Çocuklar birbirinden oldukça farklı görsellere fiziksel olarak müdahale ederek ve bunları birbiriyle örerek yepyeni görüntüler elde edecek. Ortaya çıkan bu özel el yapımı fotoğraflar festivalde sergilenecek.

Children will create original imageries by physical interventions while intertwining images which are different from each other. These special hand-made photographs made by the children will be exhibited in the festival.

Yetişkinler için Yusuf Seyyadi ile Damla Fotoğrafçılığı Atölyesi /
Water Drop Photography Workshop for Adults with Yusuf Seyyadi

Atölyede damla fotoğrafçılığının incelikleri, gerekli ekipman ve malzemelerle uygulamalı olarak öğretilecek.

In the workshop accompanied by Yusuf Seyyadi, technicality of water drop photography and information on the required equipment and materials will be taught practically.

FİLM GÖSTERİMLERİ
MOVIE SCREENINGS

ZKSM
Zeytinburnu
Kültür ve Sanat Merkezi

FotoFest

Buzulları Kırmak / *Chasing Ice*

Yönetmen / *Director*: Jeff Orlowski

Süre / *Duration*: 1 s. 16 dk. / *1h. 16min.*

"Chasing Ice", 2012 yılı ABD yapımı belgesel film. Doğa fotoğrafçısı James Balog ve kurmuş olduğu Extreme Ice Survey adlı kuruluşun iklim değişikliği üzerinde yaptıkları çalışmaları konu edinir.

Chasing Ice is a 2012 documentary film produced by USA. The film is about the works of the nature photographer James Balog and his Extreme Ice Survey (an establishment he created) to publicize the effects of climate change.

Toprağın Tuzu / *The Salt of the Earth*

Yönetmenler / *Directors*:
Wim Wenders, Juliano Ribeiro Salgado

Süre / *Duration*: 1 s. 50 dk. / *1h. 50min.*

"Toprağın Tuzu", 2014 Fransa-Brezilya ortak yapımı belgesel film. Wim Wenders ve Juliano Ribeiro Salgado tarafından yönetilen film, Brezilyalı fotoğrafçı Sebastiao Salgado'nın meslek yaşamındaki önemli çalışmalarını ve hayatını anlatır.

The Salt of the Earth is a 2014 French-Brazilian co-production documentary film. The film was directed by Wim Wenders and Juliano Ribeiro Salgado and portrays the important works from the professional life of Brazilian photographer Sebastio Salgado and his life.

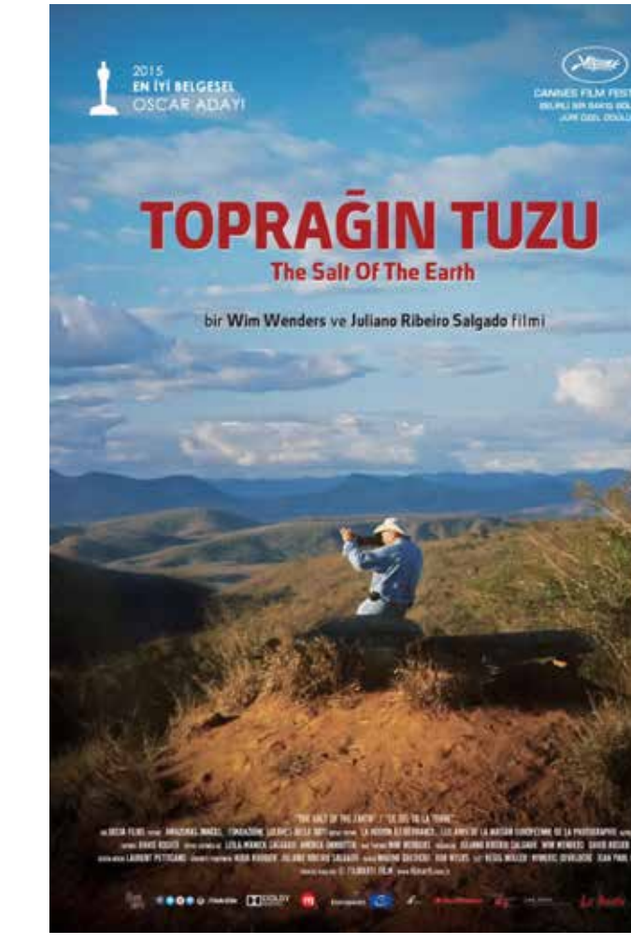

Yuva / *Home*

Yönetmen / *Director*:
Yann Arthus-Bertrand

Süre / *Duration*: 2 s. / *2h.*

"Yuva", Fransız fotoğrafçı Yann Arthus -Bertrand tarafından yönetilen, 2009 yapımı belgesel film. Dünya'daki çeşitli yerlerin havadan çekimlerinin birleşiminden oluşan filmde yaşamın çeşitliliği ve insanlığın gezegendeki ekolojik dengeyi nasıl tehdit etmesi konu ediliyor.

Home is a 2009 documentary film directed by French photographer Yann Arthus-Bertrand. The film is composed of aerial shots of various places on Earth and it is about the diversity of life and how humans threaten the ecological balance of the planet.

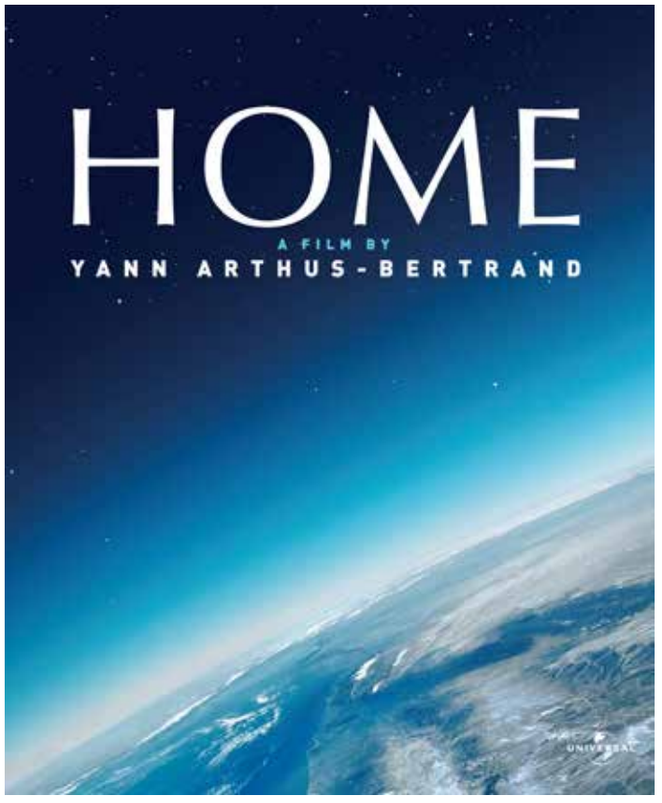

İnsan / *Human*

Yönetmen / *Director*:
Yann Arthus-Bertrand

Süre / *Duration*: 3 s. 10 dk. / *2h. 10min.*

"İnsan"; dünyamızla ilgili hikayeleri ve görüntüleri bir araya toplayarak, insan olmanın anlamına dair derin incelemelerde bulunuyor.

Human brings stories and images about our world together, and makes detailed analyses on the meaning of being a human.

SANATÇILAR
ARTISTS

Özgeçmişler ve Tema Metinleri
Biographies & Theme Texts

FotoFest

*Alfabetik sıraya göre / *In alphabetical order*

Akbaş, M. Cevahir

1985 İstanbul doğumlu olan M. Cevahir AKBAŞ, 2018 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nde Fotoğraf Bölümü lisans eğitimini başarıyla tamamlamıştır ve sanatsal projelerine devam etmektedir.

Kendi belleğine odaklanan kavramsal çalışmalar ve çağdaş belgesel fotoğraf alanında İstanbul'un güncel meselelerine odaklanarak projeler üretmektedir.

Born in Istanbul in 1985, Akbas completed his BA education at the Department of Photography at Mimar Sinan University of Fine Arts in 2018, and currently continues his projects.

Focusing on his own memory with conceptual photography and contemporary documentary photography, Akbas produces projects featuring current affairs and issues in Istanbul.

Avcı: Av'ın Karanlık Tarafı

Babamın yıllardır sözü geçen ama aslında hiç şahit olmadığım avcı kimliğinin peşine düşerek dağlarda, sazlıklarda ve ormanın çeşitli derinliklerinde kendisiyle vakit geçirip, bu zaman aralığında avcı yaşantısını deneyimlerken babamın bilmediğim bir kimliğiyle yaşadığım yüzleşmeyi imgelere dönüştürerek aktarıyorum.

İlişkimizdeki dillendirilmemiş bir çok soruya da cevap bulduğum bu süreç av mevzusundan uzaklaşarak kişisel bir hikayeye dönüşürken, zaman geçtikçe avlardan arda kalanlarla doğada avcının büründüğü rollerin iç içe girdiği, artık meselenin bir av hikayesi olmaktan çok, iktidar kurma mücadelesi içinde ikimizi de karanlığın içine sürükleyen bir 'av/avcı olma' durumuyla yüzleştirmektedir.

"M. Cevahir Akbaş babasının ondan gizlediği avcı kimliğinin ve esirgediği kayıp zamanın peşine düşüyor. Bireysel öyküsünü kadim bir dağ etrafında geçen, insanlık tarihi kadar eski bir av hikâyesine dönüştürüyor. "Avcı" başlıklı işin üretimi, doğa, tarih, mit ve öznel deneyimin eklemlendiği performatif bir süreç olarak klasik belgesel dilinden ayrılıyor."

Hunter: Dark Side of Hunting

Through this project, I aim to visualise my experience of confrontation with the majorly hidden part of my father's identity of being a hunter -which was always known but almost never seen by none of the family members, especially me-. I followed him up to the mountains, through the reeds and into the thick forests.

By experiencing his hunter life with him, we got to spent a lot of time together and this time period gave me the answers of many unasked questions in our relationship. While this period started to move away from the theme of hunting and had began to be a very personal story; where the leftovers from the hunts and the roles which hunter play in the nature, interlocks. After some time, it is not only a "hunt story" that I primarily intended to observe anymore, but more like a power struggle between us that confronts us with being a hunt and a hunter.

"M. Cevahir Akbaş pursues his father's secret identity as a hunter and the lost time withheld by him. He transforms his personal story into a hunting story, which is as old as human history, taking place around an ancient mountain. Production of the work entitled "Hunter" is separated from classical documentary language as a performative process in which nature, history, myth and subjective experience are incorporated."

Alshaibi, Sama

Sama Alshaibi'nin yaratmış olduğu fotoğraf, video ve kurgu sanatı, savaş ve sürgün sonrası ortaya çıkan güç mücadelelerini ve çıkar çatışmalarını inceler. Şu sıralar Amerikan vatandaşlığına kabul edilmiş Filistin-Irak asıllı bir göçmen olarak deneyimlerinden yararlanıp kendi bedenini bu mücadelelerin istenmeyen sonuçlarını görünür kılan mecazî bir sahneye dönüştürür. Alshaibi'nin monografisi "Kum Rüzgarları" (New York: Aperture, 2015) göç, sınır ve çevresel etmenlere bağlı yok oluşun insanî boyutlarını araştıran "Silsila" serisini sunuyor.

Alshaibi, Ramallah'taki Filistin Müzesi'nde ihtisas döneminin bir parçası olarak (2014-2015) Fulbright Burslu Öğrenci Dostluğu'na lâyık görüldü. Sama Alshaibi, Fotoğraf/ Video Programı eş başkanı ve profesörü olduğu Arizona Üniversitesi'nde "1885 Seçkin Bilim İnsanı" olarak isimlendirildi.

Sama Alshaibi's photography, video and installations explore spaces of conflict and the power struggles that arise in the aftermath of war and exile. Drawing from her experiences as a Palestinian-Iraqi refugee, and now naturalized US citizen, she uses her body as an allegorical site that makes the byproducts of such struggles visible. Alshaibi's monograph, "Sand Rushes In" (New York: Aperture, 2015) presents her "Silsila" series, which probes the human dimensions of migration, borders, and environmental demise.

Alshaibi received a Fulbright Fellowship to Palestine (2014-2015) as part of a residency at the Palestine Museum in Ramallah. Sama Alshaibi was named the University of Arizona's '1885 Distinguished Scholar', where she is Co-Chair and Professor of Photography/Video.

Silsile

Silsila (silsile, bağlantı, zincir) günlük ve belgelere dayalı gerçekçilik ile tarihin izini sürüyor. 2009'dan 2016'ya dek Ortadoğu, Kuzey Afrika ve Güneydoğu Asya Maldiv Adaları'nda çoğunlukla Müslüman olan on beş ülkeyi dolaşıp belgeleme fırsatı buldum.

İlk ilham, İslam'ın zorunlu kıldığı hac görevini yerine getirmek üzere Mekke'ye doğru yola çıktıktan sonra 75.000 mil boyunca seyahat eden Ortaçağ'ın en büyük Müslüman gezgini İbn-i Battuta'dan geldi. Ünlü seyahatnamesi, otuz yılı aşkın süren seyahatlerini anlatır. Gözlemleri, anlayışı ve tümü İslam inancına dayalı dersleri bilimsel bir yaklaşımla kaydedilerek genç bir yazar tarafından yeniden kaleme alınmış, böylece "El-Rihla/ Seyahatname" oluşmuştur. Kitabı, gezi yazarlığının ve gezi günlüğünün doğuşunun temeli sayılır.

Sömürgecilik sonrası bir ortamda düzenlenen "Silsila", estetik ve tarihsel açıdan MENA bölgesinin coğrafî cazibesini, zengin ve aynı zamanda kısır olan doğal ve antik kaynaklarını zikrederken, küresel düzeyde de ekolojik ve çevresel güçlükleri öne çıkarıyor.

Geometrik desenlendirme ve simetri, İslam sanatının geleneksel niteliklerine başvurarak bireyi, ilahî olana bağlar. Buradan hareketle İslam dünyasının önemli çöllerinde ve tükenmiş su vahalarında seyahat ederek ve El-Rihla'da kasten kötü olarak belgelenmiş kısımlara atıfta bulunarak süreklilik, ortaklık ve azimle ilgili tarihî bir hikâyeyi ortaya çıkarmaya çalıştım. Bu bölgeye ait parçalanma, baskı ve savaşın seçicilikle tasvir edilmiş hikâyelerinden oluşan kültürel ürünlere görsel bir direniş gösteriyor. Bugün Küresel Güney'den gelen siyasî mülteciler, yarının coğrafî bir ayrım olmaksızın ve çok daha yüksek bir sayıda iklim göçmenleri olacaktır. Silsila, bilinmez bir gelecekle yüz yüze kalmış insanlar arasında bir bağ kurmaya ve coğrafî sese odaklanır.

Silsila

Silsila (Arabic for "link") re-traces history through diary, documentary and magical realism. From 2009-2016, I have explored and documented fifteen predominantly Muslim countries in the Middle East, North Africa and the Maldives islands in Southeast Asia. It was inspired by the great 14th century Moroccan traveler Ibn Batutta, who traveled 75,000 miles after initially setting out to perform Islam's compulsory Hajj pilgrimage to Mecca. His meticulous notes were made over thirty years of traveling – a scientific approach to recording observations, insights and lessons all grounded in his Islamic faith that were later transcribed by a young writer, and which became al-Rihla, The Travels. His book is considered the foundation of travel-writing, and the birth of the genre of the travelogue. Set in a post-colonial context, Silsila advances global pressing ecological and environmental challenges, while aesthetically and historically alluding to the geographic allure of the MENA region both rich and barren in natural resources and antiquity.

Geometric patterning and symmetry reference the formal qualities of Islamic art, connecting the individual to the divine. By capturing my journey and performances in the significant deserts and endangered water sources/oasis of the landscape from the Islamic world, and visually referencing the spaces maliciously documented in al-Rihla, I sought to unearth a historical story of continuity, community and perseverance. It serves as a visual resistance to the cultural productions from and about the region that selectively depicts contemporary narratives of fragmentation, oppression, and war. Today, the political refugees from the Global South are the climate migrants of tomorrow, but at a much higher numerical scale and without geographic distinction. Silsila focuses on our geographic voice and our search connection with each other as interdependent peoples and nations plagued by an unthinkable future.

Arnold, Corey

Corey Arnold, Alaska'da balıkçılıkla para kazanan bir fotoğraf sanatçısıdır. Bering Denizi'nde Rolla isimli balıkçı teknesiyle yedi yıldır sürdürdüğü yengeç avını da içeren ticarî balıkçılığını 1995'ten beri Alaska'da sezonluk olarak yapmaktadır. Sahip olduğu balıkçı teknesiyle, Alaska'nın Bristol Körfezi'nde yabanî ve sürdürülebilir bir tür olan kızıl somon avlarken "Graveyard Point" isimli terk edilmiş bir somon konserve tesisinde geçici olarak yaşıyor. Hayatının işi olan "Balık İşi" (Fish-Work), dünya genelinde ticarî balıkçıların denizdeki yaşam deneyimini onların içinden birinin gözüyle belgeleyen bir fotoğraf serisidir.

Charles A. Hartman Güzel Sanatlar (Oregon, Portland), Richard Heller Galerisi (Santa Monica, California) ve Redeye Represents'i (Los Angeles) temsilen bu çalışmasına devam etmektedir. Fotoğrafları, New Yorker, National Geographic, Paris Review, Time, NY Times LENS, California Sunday Magazine, Harpers, Outside, Esquire, Monocle ve Juxtapoz'da çokça sergilendi ve yayınlandı. Nazraeli Press, 2011 yılında "Balık İşi: Bering Denizi" (Fish-Work: Bering Sea) başlıklı bir monografi de içeren iki kitap yayınladı.

Corey," Uluslararası Alanda Yılın Fotoğrafçıları" (Pictures of the Year International, POYI) yarışmasında National Geographic dergisinin Ekim 2016 sayısına kapak olan öyküsü "Unplugging the Selfie Generation" ile 2016 "En İyi Öykü Fotoğraf Hikâyesi" alanında birincilik ödülü aldı.

Corey, Portland'da (Oregon, ABD) ikamet etmektedir.

Corey Arnold is a photographer and commercial fisherman by trade. He has worked seasonally as a commercial fisherman in Alaska since 1995, including seven years of crabbing in the Bering Sea aboard the f/v Rollo. Corey now captains a commercial gillnetter, harvesting wild and sustainable Sockeye salmon in Bristol Bay, Alaska while living seasonally in an abandoned salmon cannery complex called Graveyard Point. His life's work: Fish-Work is an ongoing photography series documenting the visceral experience of life at sea for commercial fishermen worldwide.

He is represented by Charles A. Hartman Fine Art in Portland, Oregon and Richard Heller Gallery in Santa Monica, California and Redeye Represents in Los Angeles for assignment work. His Photographs have been exhibited widely and published in The New Yorker, National Geographic, The Paris Review, Time, NY Times LENS, California Sunday Magazine, Harpers, Outside, Esquire, Monocle and Juxtapoz, among others. Nazraeli Press has published two books including a monograph entitled Fish-Work: The Bering Sea in 2011 available for purchase at www.fish-work.com

Corey is the 1st place winner of Best Feature Photo Story of 2016 from Pictures of the Year International for his October, 2016 Cover story "Unplugging the Selfie Generation" in National Geographic Magazine.

Corey resides in Portland, Oregon, USA

Dutch Harbor Güvercinleri

Amerika'nın ulusal kuşu olan kel kartal güç, lütuf, cesaret, vatanseverlik ve Amerikan rüyasını simgeler. Sık ağaçlar arasında, ulaşılmaz yükseklerde uçan bu yetenekli avcı, uzun süre Amerika'nın özgürlüğünün sembolü oldu. 20. yüzyılın başlarından itibaren ise tuzağa düşürülüp avlandılar ve zehirlenerek öldürüldüler. Öyle ki, türlerinin yok olma tehlikesine karşı 1940 yılında "Kel Kartal"lar için korunma kararı alındı.

Birçok Amerikalı hayatlarında bir vahşî kel kartal görme şansına sahip olamasa bile, son yetmiş yılda Alaska'daki kartal popülasyonu oldukça yüksek rakamlara ulaştı. Sayıları beş yüz ila sekiz yüzü bulan bu kuşlar, Alaska'nın Dutch Harbor Bölgesi'ndeki nüfusu az, ücra bir balıkçı köyünde yaşıyorlar.

Besinlerini balıkçı teknelerinden, çöp bidonlarından bulmaya o kadar alıştılar ki, avlanmayı bıraktılar. Yerliler onlara "Dutch Harbor Güvercinleri» diyor. İnsanlara bazen saldıran bu kuşlar çoğunlukla "kötü ahlaklı karakter" olarak tanımlanırlar.

ABD'deki siyasi krizin ışığında, "kötü ahlaklı" davranışı ile ulusal simgenin bu zıt bakış açısı, şu anki durumla uyuşuyor gibi görünüyor. Bu proje, kavgacı düzeni ve modern Amerika'da büyüyen kel kartalın gözden düşmüş ve artık bir rüyayı temsil etmeyen halini belgeleyen fotoğraf serisidir.

Pigeons of Dutch Harbor

The bald eagle, American's national bird, is a symbol of power, grace, bravery, patriotism and the American story. Revered as a fierce hunter, often soaring high among the trees, the bald eagle has long represented the freedom of America. But, in the early 20th century, eagles were considered a nuisance and were hunted, trapped and poisoned nearly to extinction before they became federally protected in 1940. Although many Americans have never seen a bald eagle in the wild, in the past 70 years the eagle population, particularly in Alaska, has rebounded in huge numbers. In the small remote fishing port of Dutch Harbor, Alaska an estimated 500-800 birds live closely among its small number of human inhabitants. They've learned to survive off fish scraps leftover from the many fishing boats and processors coming in and out of town, and they indulge in meals from local garbage dumpsters and food waste piled at the local landfill. Locals call them the "Dutch Harbor Pigeons" and they are often described as a bird of "bad moral character" who sometimes attack humans. In light of our political crisis in the U.S., this contrasting view of our national symbol behaving with "bad moral character" seems particularly fitting to the current moment. This is a series of photographs documenting the scrappy, and unglamorous behind the scenes life of the bald eagle growing up in modern America.

Arslan, Ercan

1970 doğumlu olan Ercan Arslan, 1997 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Fotoğraf Bölümü'nden mezun oldu.

1995 yılından beri Milliyet Gazetesi'nde "foto muhabiri" olarak görev yapan Arslan, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fotoğraf Bölümü'nün yanı sıra Yıldız Teknik Üniversitesi Fotoğraf ve Video Bölümü'nde "Basın Fotoğrafçılığı" dersi de vermektedir.

Born in 1970, Ercan Arslan was graduated from Photography Department of Faculty of Fine Arts at Mimar Sinan Fine Arts University, in 1997.

Working as a "photo journalist" in Milliyet Newspaper since 1995, Arslan gives lectures on "Press Photography" in Photography and Video Department of Yıldız Technical University along with Photography Department of Mimar Sinan Fine Arts University.

Oksijen

Dünya küresel bir iklim sorunu yaşarken fotoğrafçı, objektifini çevre duyarlılığı ile yanlış olana ya da düzeltilmesi gereken şeylere çevirir bazen. Bu duyarlılık, fotoğrafçının aslî görevleri arasındadır. Bir foto muhabiri bakış açısıyla bazen bir fabrikanın bacasından çıkan dumanlar, bazen üst üste binmiş gecekondular, bazen de sular altında kalmış bir köy, bir mahalle olarak benim kadrajımda da çevre duyarlılığı ile yer aldı.

Oxygen

When the world is having a global climate trouble, photographers turn their lenses on the wrong issues or things need to be corrected, within a perspective of environmental awareness. This awareness is one of the main duties of a photographer. From a point of view of a photo journalist, sometimes plumes from a factory, sometimes lapped slums, and sometimes a submerged village or neighborhood took their places in my frame as well, with an environmental awareness.

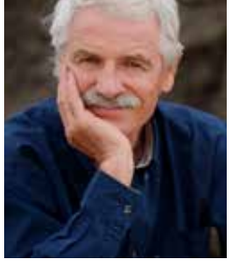

Arthus-Bertrand, Yann

1946 doğumlu Yann Arthus-Bertrand, hayvan dünyası ve doğal çevre için hep bir tutku besledi. Otuz yaşındayken Massai Mara rezervinde bir arslan ailesinin davranışıyla ilgili üç yıl sürecek çalışmayı yürütmek için karısıyla beraber Kenya'ya gitti. Gözlemlerini yakalamak ve derledikleri yazılı raporları geliştirmek için, bir kamerayı görsel destek olarak kullanmaya başladı. "Lions" isimli ilk kitabı bu macera sonucu doğmuş ve doğan arslanlara "ilk fotoğraf öğretmenleri" ismini takmıştır.

Yann, çevresel sorunlara odaklanan ve Geo, National Geographic, Life, Paris Match, Figaro Dergisi gibi dergilerle işbirliği yapan bir gazeteci hâline gelir.

Yann, daha sonra çevresel konularda halkın bilinçlendirilmesini amaçlayan Goodplanet Vakfı'nı kurar. Vakıf çerçevesinde ismi henüz "7 milyar Diğerleri" şeklinde değişen, "6 milyar Diğerleri" projesini geliştirdi. Bu katılımdan dolayı, Yann Arthus-Bertrand bugün bir fotoğrafçıdan çok çevreci ve aktivist olarak değerlendirilmektedir. Yann Arthus-Bertrand, bu azminden dolayı 22 Nisan 2009 Dünya Günü'nde, Birleşmiş Milletler Çevre Programı İyi Niyet Elçisi seçildi.

Yann Arthus-Bertrand, born in 1946, has always had a passion for the animal world and the natural environment. When he was 30, he travelled to Kenya with his wife with whom he carried out a three-year study on the behaviour of a family of lions in the Massaï Mara reserve. He quickly started using a camera as a visual aid to capture his observations and enhance the written reports they compiled. His first book, Lions, was born of this adventure – he likes to call these lions his "first photography teachers."

Yann became a reporter focusing on environmental issues, and collaborating with Géo, National Geographic, Life, Paris Match, Figaro Magazine etc.

Yann then created the Goodplanet Foundation that aims to raise public awareness of environmental issues. Within the Foundation, he developed the 6 Billion Others project, that has just changed names and become 7 billion Others. Due to this involvement, Yann Arthus-Bertrand is today considered more an environmentalist and activist than a photographer. It is because of this commitment that Yann Arthus-Bertrand was designated Goodwill Ambassador for the United Nations Environment Programme on Earth Day (April 22nd, 2009).

Atlar

Atların genellikle ender ve bilinmeyen ırkları vardır. Yann Arthus-Bertrand, farklı özel medeniyetlerdeki ve her bir kültür alanında bulunan hayvanlar ve insanlar arasındaki güçlü bağları vurgulamak için dünyayı aynı fotoğraf makinesiyle dolaştı.

Atın güzelliği hareket ve eylemdedir. Durağan bir görüntüyü nasıl yorumlarsınız? Atın bir yer, bir kültür ve medeniyet ile olan bağlarını bir çırpıda nasıl açıklayabilirsiniz?

Afrika savanı, Sibirya taygası, bataklık ovaları veya Himalaya tepeleri, her yerde insanlar yerleştiğinde atlar onlarla gelmiştir. Birkaç bin yılda dünyanın çeşitli yerlerinde yüzlerce çeşit gelişmiş ve insanlar, atlarını dönüştürüp şekillendirerek onun savaş, ulaşım, tarım, eğlence gibi beklenti ve ihtiyaçlarına uyması için çeşitli ırklar ortaya çıkarmıştır.

On beş yıl boyunca Yann dünyanın her yerinde yüzlerce ırk ve tipteki atın portrelerini çekti. Binicilik portresinde akademik yaklaşımdan uzaklaşan fotoğrafçı kahverengi kanvas bir fon önünde stüdyo çekimlerini yapmaya devam etti. Sonrasında "brandanın yön değiştirmesi" ismini verdiği konsepti ile stüdyosunu dışarıya taşıdı. Bir manzaranın orta yerine dikilmiş branda, atlarla yaşayan adamın hayatını anlatabilirdi. Her bir fotoğraf atın ana karakter olduğu bir kompozisyon; canlılık, incelik ve zarafeti anlatan bir andır.

Horses

"Horses" has an equines often rare and unknown races panel. Yann Arthus-Bertrand traveled the world with the same photographic device to emphasize the strong links between animals and humans in different specific civilization and each culture spaces.

The beauty of the horse is in movement and action. How to translate a still image? And how to express, in a snapshot, the links between the horse to a place, a culture, a civilization?

African savannah, Siberian taiga, swampy lowlands or Himalaya heights: where man has settled, the horse went along. In a few millennia, hundreds of types have developed in all parts of the world. The man turned and shaped horses with a variety of races to conform to his dreams and able services he expects: war, transport, agriculture, recreation...

For 15 years, Yann Arthus-Bertrand made these portraits of horses around the world, from a hundred breeds and types. Moving away from academic conventions equestrian portrait, the photographer kept shooting in studio with a brown canvas backdrop. Then he moved his studio outside, using the concept of what he calls the tarp shifted. Planted in the middle of a landscape, the tarp can translate the atmosphere of the life of men with their horses. Each photograph is a composition whose horse is the main character, a captured moment to express vitality, elegance and grace.

Azzam, Tammam

Suriye'nin Şam şehrinde 1980 yılında doğmuş olan Tammam Azzam, sanat eğitimini Şam Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde yağlı boya üzerine çalışarak bitirdi. Suriye'de ressam olarak sahip olduğu başarılı kariyerin yanı sıra, Azzam ayrıca üretken bir grafik tasarımcıydı, bu deneyim ona ülkesindeki çatışmaların başlamasıyla Dubai'ye taşındığında dijital medya işlerinde yardımcı oldu.

Azzam'ın çalışmalarının ilk dönemleri, yüzey ve form arasındaki çarpıcı etkileşimlerin sunulmasını sağlayan çeşitli medyaların uygulandığı yağlı boya resimlerden oluşan "melez bir model" olarak tanınmıştır. Bu yarı soyut çalışmalar yapılırken derinliği, yapıyı ve işçilikli resim yüzeylerini vurgulayıp gerginlik yaratmak için halat, çamaşır mandalları ve diğer objeler gibi alışıldık olmayan malzemeler kullanılır. Görüntü olarak bariz şekilde farklı olmasına rağmen, bu erken deneyler sonucu oluşan seriler, sanatçının belli kentsel çevreler hakkındaki değişen bakış açısından etkilenmiştir.

Suriye'deki ayaklanmaların başlamasından sonra Azzam dijital medya ve grafik sanatı kullanarak çatışmaların görsel kompozitlerini oluşturdu ve bunlar uluslararası seyirciler nazarında ses getirdi. Bu yaygın şekilde dağıtılmış çalışmalar, dijital fotoğrafçılığın ve sokak sanatının müdahaleci potansiyeline bastırılması zor, güçlü ve doğrudan protesto biçimleri olarak duyduğu ilgiden doğmuştur. 2013'ün başlarında Azzam, "Özgürlük Grafiti" resmi sosyal medyada yayıldığında dünya çapında manşetlere konu oldu.

Son zamanlarda ana vatanında yaşanılan yıkımın boyutlarını, yok edilmiş şehir manzaralarının dışa vurumcu kompozisyonları aracılığıyla tuvale aktaran anıtsal çalışmalar serisi olan "Storeys" ile resme geri döndü.

Anavatanının bugünkü durumunu anlatan Azzam katartik bir yeniden inşa çalışması içine kat kat giriyor. Bu yeni resimlerin yanı sıra benzer temalar aracılığıyla şehirlerin alanlarını tanımlayan birçok giclee baskıları ve kurguları da üretti.

2016 yılında Almanya'nın Delmonhost şehrinde bulunan Azzam, Hanse-Wissenschaftskolleg İleri Eğitim Enstitüsü'nden sanat bursu aldı.

Born in Damascus, Syria in 1980, Tammam Azzam received his artistic training from the Faculty of Fine Arts, University of Damascus with a concentration in oil painting. Alongside a successful career as a painter in Syria, Azzam was a prolific graphic designer, an experience that would inform his digital media work after relocating to Dubai with the start of the country's conflict.

The initial phase of Azzam's work was distinguished by a "hybrid form" of painting with applications of various media that allowed him to arrive at tactile interactions between surface and form that multiply as compositions evolve. These semi-abstract works use unconventional materials such as rope, clothespins, and other found objects in order to accentuate the depth, texture, and space of laboured picture planes, creating a visible tension. Although outwardly different in appearance, the series that resulted from these early experiments were inspired by the artist's changing perceptions of specific urban environments.

Following the start of the uprising in Syria, Azzam turned to digital media and graphic art to create visual composites of the conflict that resonated with international viewers. These widely distributed works are informed by his interest in the interventionist potential of digital photography and street art as powerful and direct forms of protest that are difficult to suppress. In early 2013, Azzam made worldwide headlines when his Freedom Graffiti print went viral on social media.

Recently, he has returned to painting with Storeys, a series of monumental works on canvas that communicate the magnitude of devastation experienced across his native country through expressionist compositions of destroyed cityscapes. Chronicling the current state of his homeland, Azzam delves into a cathartic exercise of reconstruction, storey by storey. Alongside these new paintings, he has produced a significant body of giclée prints and installations that depict the facets of cities through similar themes.

In 2016, Azzam received an artist fellowship at the Hanse-Wissenschaftskolleg Institute for Advanced Study in Delmonhost, Germany.

Biricik, Doğu

Genç sanatçı Doğu Biricik pek de göz önünde tutulmayan ancak mevcut kaynakların heba edilmesini konu edinen “Bilinmeyen Dosyalar – X Files” projesinde, röntgen cihazının gözünden çöp poşetlerini izleyiciye sunuyor.

2015 Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fotoğraf Bölümü Lisansüstü
2013 Haliç Üniversitesi Fotoğraf ve Video bölümü Lisansüstü
2006-2011 Antalya Akdeniz Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Fotoğraf bölümü
2005 Isparta Süleyman Demirel Üniversitesi G.S.F. Grafik bölümü (Bir yıl devam ettim)
2001-2004 Antalya Yavuz Selim lisesi

Young artist Doğu Biricik is representing his “X-Files” project, aiming the waste of natural sources in daily life from the point of x-ray device on trash bags..

Doğu BİRİCİK

Istanbul 1987

2005 Mimar Sinan Fine Arts University Photography Dep. Master Program
2013 Haliç University Photography Dep. Master Program
2006-2011 Antalya Akdeniz University Fine arts faculty Photography Dep.
2005 Isparta Süleyman Demirel University Graphic and Design dep. (for one year)

Bilinmeyen Dosyalar

Genç sanatçı Doğu Biricik, mevcut kaynakların heba edilmesini konu edinen “Bilinmeyen Dosyalar – X Files” projesinde, röntgen cihazının gözünden çöp poşetlerini izleyiciye sunuyor.

X Files

Young artist Doğu Biricik is presenting his “X-Files” from the point of x-ray device that trash bags are kept away from daily life infact they are the waste of existing resources.

Cai, Dongdong

Çin'in Gansu eyaletinin Tianshu şehrinde doğmuştur. 1996'ya kadar orduda görev almış ve Pekin Film Akademisi'nden mezun olmuştur.

Ödüller:

2015 China Photography Chart, 20 Genç Fotoğrafçı, 2015 Çin Çağdaş Fotoğrafı
2014 Yeni Güç, Art 289, NF Medya Grubu, Çin
2010 3. Terna Çağdaş Sanat yarışması birincilik ödülü, İtalya
2005 Pingyao Uluslararası Fotoğraf Festivali Seçkin Fotoğrafçı Proje Fonu Ödülü, Çin

Born in Tianshui, Gansu Province, China
Served in army since 1996
Studied in Beijing Film Academy

Awards:

2015 TOP 20 Young Photographers, 2015 China Contemporary Photography, China Photography Chart, China
2104 New Power, Art 289, NF Media Group, China
2010 The First Prize of 3rd Terna Award for Contemporary Art Award, Italy
2005 Outstanding Photographer Creation Fund Award of Pingyao International Photography Festival, China

Yerleştirme ve video gibi sunum biçimlerinin tertibine dayanarak oluşturduğu bu seride sanatçı, göçebe ve huzursuz yaşam koşullarının tasvir etmektedir. Cai Dongdong, çeşitli terk edilmiş malzeme ve atık ürünleri bir araya getirerek onları evsizlerin yaşadığı yerleri andıran meskenlere çevirmiştir.

Bu düzenlemeler, çeşitli sergi mekanlarının yanında video olarak ortaya çıktıkları anda oluşturuldukları doğaçlama yapılar olarak, ikamet edilen yer olmaktan çıkıp zengin içerikli metaforlar ve bireyin yaşantısındaki karmaşık koşulların görsel bir sembolü olarak işlev görür.

Tüyler ürpertici sahneler boyunca bu kişisel fotoğrafların varlığı, hayâlî karakterleri zorluklarla yüzleşmeye ve yaşamak için bir barınağın yanı sıra modern toplumun anlamını aramadaki mücadele fikrine tutunmaya zorluyor. Keza, insanların harap çevrelerine katlanabilmelerini ve çevrelerindeki sembolizmi keşfetmelerini sağlayan yine fotoğraflardır.

Based on a combined way of presenting namely installation and video, the series aims to depict the wandering, unsettled living circumstance of the artist. The artist brought together a variety of abandoned materials and waste products, transferring them into various dwellings resembling places where the homeless live. The instant the installations appear in the video in addition to varied exhibition venues, the guerrilla constructions serve as a resourceful metaphor and visualized symbol of the complicated circumstance of an individual surviving, losing its function as residing.

Throughout the desolating scenes, the presence of those personal photographs seems to empower the fictitious characters to confront the difficulties, and to carry on in the struggling search of the meaning of modern society as well as a shelter to live in. Meanwhile, it's the photographs that enable people to endure the devastated surroundings and discover the symbolization within.

Chen, Zhuo

1987 Henan Eyaletinde doğmuştur. Halen Zhengzhou'da yaşamaktadır.

Ödüller

2015 2015 yılı en iyi 10 Çinli Fotografçı Ödülü
2015 Dali Uluslararası Fotograf Festivali Adaylığı
2015 Çin Yeni Fotograf Ödülü
2014 Jinan Uluslararası Fotograf Bienali Eniyi Yeni Fotografçı
2012 Pingyao Uluslararası Foto Festivali Destek Ödülü

1987 born in Henan Province, China, now living in Zhengzhou.

Award

2015 China photography annual list Top10
2015 Dali International Photo Festival Nomination Award
2015 China New Foto Award
2014 China Jinan International Photography Biennial Best New Artist
2012 Pingyao International Photo Festival Support Award

Saklı (2011-2017)

Çin'in Henan eyaletinin küçük bir kasabasında dünyaya geldim. On beş yaşına geldiğimde okumak ve çalışmak üzere şehre taşındım, o günden bu yana şehirle bütünleşmek hep güç gelmiştir. Hâlâ şehir karşısında çekingen ve tekinsiz hissettiğim olur; fakat içinde yaşadığımız çağ, benim gibi genç insanları şehirlere taşınmaya zorlamakta.

Bu fotoğraflar, 2011-2017 yılları arasında şehir dışına fırsat buldukça yaptığım yolculuklar esnasında çekildi. Bu yolculuklarda ara sıra ortaya çıkan görüntülerin sıradan gerçekliği aşan gerçekliklerinin bir anlık parıltısına takıntılı hâle geldim. Bir anda kendilerini görünür kılan, kenara köşeye gizlenmiş bu manzaralar peşine düştüğüm avım hâline geldiler. İnanıyorum ki, bu kuytu köşelerdeki manzaralara yansıyan ruhsal bir enerji var ve bu yüzden bu manzaralar tarafından cezbediliyor ve onları görebiliyorum. Göz ile fotoğrafın kesiştiği noktada aralarındaki mesafenin hissi, tıpkı bu garip dünya ile benim aramdaki mesafenin hissettirdikleri gibidir.

Hidden (2011-2017)

I was born and raised in a small town in Henan Province, China. I left the town to study and live in the city at the age of fifteen, and until now I found it very difficult to integrate with the city. I always think that there is a distance from the city. When I face the city, I often feel timid and unfamiliar. However, the era is destined to bring young people like me to the city.

These photos were taken from 2011 to 2017 on an occasional journey away from the city. I started to become obsessed with the glimpse of the occasional surpassing reality of these realities. These hidden in the strange corner of the landscape became my prey. I believe I psychologically have some kind of energy projected onto the scenery in these corners, that is why I can see and be attracted. The sense of distance between this eye and the interception of the picture, just as it between the bizarre real world and me.

Çakmak, Sinan

1979 yılında Kopenhag, Danimarka'da doğdu. 2002 yılında Viborg Medya Okulları Fotoğrafçılık Bölümü'nden mezun oldu. Skylife ve Atlas dergileriyle serbest fotoğrafçı olarak çalıştıktan sonra fotoğraf editörlüğü görevlerini yürüttü. 2014-2017 yılları arasında Atlas Dergisi'nin yayın yönetmenliğini yaptı.

Yurtdışında Avusturya merkezli Anzenberger Ajansı tarafından temsil edilen Çakmak'ın fotoğrafları, Geo, Der Spiegel, DieZeit, The Financial Times, Ogoniok gibi çok sayıda dergi ve gazetede yayımlandı.

Canon Europe'un "Explorer/ Kaşif"lerinden biri olarak elçilik programına dahil edilen Çakmak'ın 2015 Türkiye Basın Fotoğrafı yarışmasında AB yansımaları kategorisinde üçüncülüğü bulunmaktadır. Ayrıca "Gözün İsyanı Gezi" kitabının fotoğrafçısıdır. Medyascope'da yayınlanan "Göz Kararı" adlı fotoğraf üzerine tartışma programının ortak hazırlayıcı ve sunucusudur.

Born in Copenhagen, Denmark in 1979, he graduated from the Photography Department of Viborg Media Schools in 2002. After working as a freelance photographer for Skylife and Atlas magazines, he continued his career as the photo editor of the magazines. He

Represented by Anzenberger Agency based in Austria, Çakmak's photos are published in many magazines and newspapers such as Geo, Der Spiegel, DieZeit, The Financial Times and Ogoniok.

Been included in the ambassador program as one of the "Explorers" of Canon Europe, Çakmak took the third place in the AB reflections category of 2015 Turkey Press Photography contest. He is also the photographer of "Gözün İsyanı Gezi" (Riot of Eye; Gezi) book. He is the editor and presenter of the discussion program on photography, "Göz Kararı", broadcasts in Medyascope.

Yasak Bölge Çernobil

Çernobil Nükleer Santrali'nin dördüncü reaktörü 26 Nisan 1986 gece yarısı saat 01.23'te patladı. Pripyatlılar için, çıkardığı gürültü uzaklara düşen bir yıldırımınkinden fazla değildi. Uyuyanlar patlamayı duymadılar. Küçük çaptaki yangına yetişen itfaiye ekipleri durumu çok zorlanmadan kontrol altına aldılar. Ama her şey bitti sandıklarında gördüklerine inanamadılar. Çernobil Nükleer Santrali'nin 4. ünitesinin çatısında büyük bir delik vardı. Bunun anlamını kimse düşünmek bile istemiyordu. Birkaç gün içinde kent tahliye edilecek, otuz kilometre yarıçapındaki tüm köyler boşaltılacaktı.

Yasak bölgede bugün artık sadece dönüşümlü olarak çalışan bilim adamları ve güvenlik görevlileri ile tüm sağlık risklerini göze alarak evlerine dönen bazı köylüler yaşıyor.

Chernobyl – The Exclusion Zone

The fourth reactor of Chernobyl Nuclear Power Plant exploded in the early hours of April 26th, 1986. For Pripyat residents, the noise was only as loud as a stroke of a lightning far away. The explosion wasn't heard by the people who were sleeping. After getting to the fire in a small scale, the firefighter teams got the situation under control without difficulty. However, when they thought everything was over, they couldn't believe their eyes. There was a huge hole in the roof of the 4th unit of the Chernobyl Nuclear Power Plant. They didn't want to imagine what this could mean. In a few days, the city was going to be evacuated, and all villages in the thirty kilometers radius was going to be vacated.

Today, only scientists and security officers, who work interchangeably, and some villagers, who returned their homes by risking all the health issues, live in the forbidden zone.

Çekiç, Ekin

1996 İstanbul doğumlu olan Ekin Çekiç, eğitimine 2015 yılında girdiği Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nin Fotoğraf Bölümü'ne devam etmektedir.

Çalışmalarını kent ve kent belleği üzerine yoğunlaştıran Ekin Çekiç, 2012 yılında Berlin'de sergilenen "Shoot Your Life" isimli bir projede yer almıştır. Karton kitap tarafından 2016 yılında İzmir'deki tasarım köyünde düzenlenen Fotokitap ve Fkare'07 Festivali kapsamında ''Yalanlar, Kuyruklu Yalanlar ve Fotoğraflar'' atölyesine katıldı.

"İstanbul Nereye?" isimli kolektif sergi kapsamında "Gözüme Perde İndi" serisi Kadıköy Akademi ve Tasarım Atölyesi Kadıköy'de sergilendi aynı zamanda 2017 yılında "Gözüme Perde İndi" serisiyle 3.Yeni Arayışlar yarışmasında ikincilik ödülünü kazanmıştır.

Ekin Çeliç, born in Istanbul in 1996, continues her education at Mimar Sinan Fine Arts University's Photography Department, which she entered in 2015.

Ekin Çeliç, focusing her studies on city and urban memory, took part in a project named "Shoot Your Life" which was exhibited in Berlin in 2012. In the scope of Fotokitap and Fkare'07 Festival organized by Karton book in the design village of Izmir in 2016, she participated in the Orhan Cem Cetin's workshop of "Lies, Whoppers and Photographs (Yalanlar, Kuyruklu Yalanlar ve Fotograflar)".

Within the scope of the collective exhibition entitled "Where to Istanbul? (Istanbul Nereye?)", "The Eyes The Curtain Come Down (Gozume Perde Indi)" series was exhibited at Kadıkoy Academy and Design Workshop. Also she won the second prize in the 3rd Seeking Seekers Competition in 2017 with the series "The Eyes The Curtain Come Down (Gozume Perde Indi)".

Beton Doğa

İnsanların doğal yaşam alanı olan şehirler, zaman içinde insan gibi özünden kopup kendi beton doğasını yarattı. Fakat bu yeni doğası beton olan kent, tıpkı bir paravanın menteşeleri gibi sonradan eklenmiş gibi görünmekten öteye gidemedi. İnanıyorum ki, menteşeleri sökmeyi başarıp görüntüyü minimalize ettiğimizde paravanın arkasındaki öz de görünür olacaktır.

Concrete Nature

Cities are the natural habitat of humans. In time, the cities, like humans, have detached themselves from their essence and created their own nature in concrete. However, what is natural and cities are in fact jointed as the hinges of a folding screen. Therefore, by saving the cities from their gimmickries and minimizing them, we'll be able to make the essence behind the folding screen visible.

Çetintaş, Betil

1988 yılında Ankara'da doğdu. 2002 yılında Ankara Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi Resim Bölümünü kazandı ve burada görsel (plastik) sanatlar alanında eğitimini bitirdikten sonra 2006 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Seramik ve Cam Tasarımı bölümüne kabul edildi. 2006 yılında Ankara Ticaret Odası tarafından gerçekleştirilen "Hayalimdeki Ankara" konulu resim yarışmasında 3.lük ödülü aldı aynı yıl 1. Kara Harp Okulları Resim ve Heykel yarışması sergisine "Direniş" isimli heykel çalışması ile katıldı.

2008 yılında Hacettepe Üniversitesi'nde gerçekleşen VIII. Uluslararası Akdeniz Ülkeleri Sanat Okulları Buluşması (ECUME) baskı sanatları grup sergisine katıldı. Aynı yıl bölüm değişikliği yaparak MSGSÜ 'de Fotoğraf Bölümüne başladı. 2010 yılında MSGSÜ'de gerçekleşen X. ECUME Sanat Okulları buluşmasında heykel atölyelerine katıldı.

She was born in Ankara in 1988. In 2002, she had attended Ankara Anatolian Fine Arts High School's Painting Department and then she completed her education in the field of visual arts. In 2006 she had admitted to Mimar Sinan Fine Arts University's Ceramic and Glass Design Department. She had received 3rd prize in the painting contest, titled "Hayalimdeki Ankara" held by Ankara Chamber of Commerce in 2006. At the same year, she had participated to the 1st Military Academy Painting and Sculpture Competition exhibition with the work of her 'Resistance' named sculpture.

Betil also took part at Hacettepe University's art events in 2008 - International Mediterranean Countries' School of Art Meetings (ECUME) by her prints with the group exhibition. In the same year, she had switched her department and had started at the Photography Department of MSGSU. She had attended the sculpture workshops at the X. ECUME Art Schools meeting at MSGSU in 2010.

Katman

Proje gelişen sanayi ve tüketim alışkanlıkları ile birlikte ortaya çıkan çevreye zararlı atık maddeler, kirlenen sular, azalan yeşil alanlar ve bu alanların korunmak yerine insan tarafından tahribata uğramasını konu alırken, doğada yaşayan diğer canlıların da yaşam alanlarının yok olması hakkında düşünmemiz için bir zaman dilimi yaratabilmeyi amaçlamaktadır.

Doğa tahribatına eleştirel bir bakış açısıyla yaklaşarak üretilen bu projede fotoğraflar kare formatlar halinde hazırlanarak, karışık teknikle doğada bulunan başlıca malzemelerin (toprak, kum, kül, çakıl taşı, yaprak, yumurta kabukları, ahşap parçalar) ve yapay sanayi malzemelerin ve atıkların (alçı, beton, çivi, paslı metal teller, metal ve plastik boru parçaları, sigara izmaritleri, şişe kapakları vb.) fotoğraf üzerine reçine uygulanarak, konuya üç boyut kazandırılmasıyla farklı bir anlatım üslubu ile sunum amaçlanmıştır.

Layer

The project is aimed to emphasize; environmentally harmful waste materials, polluted waters, declining green areas, which are accompanied by developing industrial and consumption habits, aims to be able to create a time frame so that we can think about the destruction of the living spaces of other living beings in the nature.

In this project produced by approaching to the destruction of nature from a critical point of view, photographs are prepared in square format and mixed with the main materials (soil, sand, ash, pebbles, leaves, egg shells, wood parts) and artificial industrial materials and wastes (gypsum, concrete , nails, rusty metal wires, pieces of metal and plastic pipes, cigarette butts, bottle caps etc.) were applied with a resin material and presented in three different dimensions with a different expression style.

Demir, Osman

Osman Demir, 2010 yılında girdiği Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fotoğraf Bölümü'nden 2014 yılında mezun olmuştur. 2014 yılında başladığı yüksek lisansına aynı üniversitede devam etmektedir.

Yeni belgeselci yaklaşımı sürdüren Demir, çoklu disiplinleri de çalışmayı benimsemiştir. Çalışmaları, Türkiye ve yurt dışında çeşitli festivaller ve galerilerde sergilenmiştir.

Ödüller:

• 2013 yılında Amerika Boston'da düzenlenen "Moon and Star's Young Photographers" yarışmasında ''GYPSIES" isimli projesiyle birinci olmuştur.
• 2016 yılında Aksanat'ın düzenlediği "Akbank Günümüz Sanatçıları" arasına seçilip "GEÇMİŞ-GELECEK " isimli sergisiyle katılmıştır.
• 2016 yılının eylül ayında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fotoğraf Bölümü olarak katıldıkları, Almanya Köln'de düzenlenen "Photokina Fuarı" nda "SÜRGÜN " projesi ile Leica büyük ödülünü kazanan grupta yer almıştır.

Osman Demir has graduated from the Department of Photography at Mimar Sinan Fine Arts University. He currently studies his master degree in the same university.

Following a new documentarian approach, Demir adopts working with multidisciplinary approaches. His works were exhibited in festivals and galleries in Turkey and abroad.

Awards:

With his project of "GYPSIES", he won the "Moon and Star's Young Photographers" contest held in Boston, U.S.A in 2013, first prize.

He was chosen as one of "Akbank Today's Artists" created by Aksanat in 2016; with his "GEÇMİŞ-GELECEK" (PAST-FUTURE) exhibition.

He was a participant of the team won the big Leica prize with "SÜRGÜN" (EXILE) project in "Photokina Fair" held in Cologne, Germany by participating as Mimar Sinan Fine Arts University, Photography Department in September of 2016.

Kefken Balıkçıları

Denizler, beslenme sisteminin tepesinde bulunan insanoğlunun düşüncesizce tükettiği kaynaklardan birisidir. Balık avcılığının kontrolsüzce yapılmasından dolayı, ekosistemin uğradığı tahribatla birlikte deniz canlılarının azalması tehlikesiyle karşı karşıya kaldık. Bu sorunun üzerinde durarak "Kefkenli Balıkçılar" isimli projemi gerçekleştirdim.

Fishermen of Kefken

The seas are one of the sources that human beings at the top of the feeding system rashly consume. Because of the uncontrolled fish hunting, we were faced with the danger of the depletion of the sea life and the destruction of the ecosystem. I aimed to focus on that danger with my Project called "Fishermen of Kefken"

Dindar, Bekir

Bekir Dindar, İstanbul'da doğdu. Elektronik Bölümü ile İktisat Fakültesi'nde lisans eğitimini tamamladı. Çalışma hayatı ve amatör fotoğrafla geçen dört yılın ardından fotoğrafı yaşamının tam merkezine koymuş ve Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fotoğraf Bölümü'nde hâlâ devam etmekte olduğu eğitimine başlamıştır. Kent ve kent yaşamına dayalı gözlemlere dair belgesel fotoğraf çalışmalarıyla ilgili olan Bekir Dindar'ın düzenlediği bireysel bir sergisi ve katıldığı birçok karma sergi ve projeler bulunmaktadır.

Bekir Dindar was born in İstanbul. He completed his undergraduate studies Electronics and Economics. After 4 years of working and dabbling with photography at an amateur level, he decided to put photography right in the center of his life and started Mimar Sinan Fine Arts University Department of Photography, where he is currently studying. Interested in documentary-type photography works concerning cities and the urban life, Bekir Dindar has held a personal exhibit and attended various group exhibits and projects.

Karabiga

Projem, ailemin yaşadığı Karabiga'nın yakınında inşa edilen termik santrallerin doğada, toplumsal yaşamda ve kişisel bellekte yarattığı tahribatı konu alırken görseller ile sadece tanıklık edilmekle kalmayıp fotoğraf aracılığıyla ekoloji mücadelesine de katkı sağlanıyor. Hikâyenin içine kendimi tarihsel bir özne olarak yerleştirmekten çekinmediğim bu projede sadece Karabiga'yı değil, aynı zamanda farklı kimlikler arasındaki gerilimi de görselleştirip, öykü anlatıcılığını yaygınlaştırıp, özneyi ortaklaştırmaya çaba sarf ettik.

Karabiga

In this project we are not only visually witnessing the destruction in Karabiga where my family lives, created in the nature, social life and personal memory, but we are also participating in the ecological struggle using photography. As a historical subject, without hesitation to include myself in the story, not only "Karabiga" but also the tension between the different identities is visualized, storytelling is pluralized, and the subject is collectivized.

Dong, Wensheng

1970 yılında Çin'in Jiangsu eyaletinde doğmuştur. Hâlen Changzhou eyaletinde yaşamına ve çalışmalarına devam etmektedir.

1970 Born in Jiangsu Province, China
Currently works and lives in Changzhou, China

Dizginlenemeyen Dalga

"Dizginlenemeyen Dalga" sanatçının 2010-2011 yılları arasında durgun su yüzeyine, akşam saatlerinde ışıklı kalem aracılığıyla çizdiği imgelerin kayıtlarından oluşan bir seridir. Sanatçı, birkaç dakika süren bir işlemi yoğunlaştırarak oldukça ince bir yüzey olan filme aktarmak suretiyle ışık ve suyun karşılaşmasına atıfta bulunmaktadır. Sanatsal üretim süreci boyunca günümüz Çin'inin gerçekçi görünümlerini nadiren kullanan sanatçı hızla değişen modern zamanların aceleciliğini, katılığını, kabalığını, huzursuzluğunu incelikli ve şairane bir biçimde su yüzeyine aktarmıştır. Çin kültüründe önemli bir yer tutan su imgesi aracılığıyla izleyenler geleneksel Çin estetiğinin esaslarına bir bakış atabilirler. Kültürel mirasın devamlılığı bağlamında bu seri Güney Song Hanedanı dönemi ressamlarından Ma Yuan'ın ''Su Albümü'' adlı eserinin etkilerini açıkça taşımaktadır. Bu fotoğraf serisinde Wensheng, geleneksel Çin resim sanatında bir tür olan ''Su Tabloları'' üslubunda ifadesini bulan Ma Yuan'ın sanatsal dilini yeniden kullanarak yorumlamıştır. Fotografik üretim sürecindeki müdahalesi ile resmin sanatsal dilini fotoğrafa aktarmıştır. Wensheng'in su fenomenini seçmesi insan ve tarih üzerine sistematik yaklaşımından kaynaklandığı kadar kültürel bir kökene de dayanmaktadır. Buradaki fikir, Lao-Tzu ve Zhuangzi'nin felsefelerini yeniden anımsamak ve anlamak aynı zamanda da Çin'in Zen Budizmi'ne kişisel ve güncel bir açıdan bakmaktır.

Unbridled Waves

Created by Dong Wensheng during 2010 to 2011, the Billow Unbridled is a series that records the artist's unstrained drawing onto the solemn water surface with a light pen at nightfall. The artist simply condensed the process which lasted several minutes and referred to the encounter between the light and water onto a rather thin film. Throughout Dong Wensheng's artistic creations, the artist has rarely duplicated or appropriated the realistic scenes in China of today, in effect, he integrated all of the hustle, rigidness, coarseness, and the attempting restlessness of the rapid growing times into the water in a subtle, poetic manner. Water has played a quite singular role in the traditional Chinese culture, through which readers could glimpse the principles of traditional Chinese aesthetics. In terms of the inheritance of cultural genes, the series is apparently influenced by the Water Album created by painter Ma Yuan of the Southern Song Dynasty. Ma Yuan's artistic language dwelled in his paintings of water, as a gene of traditional Chinese painting, is reintroduced and further developed in the artist's photographic series. Dong Wensheng has transformed the artistic language of painting into photography, incorporating his action into the process of photographic production. Dong Wensheng's choice of "water" as a phenomenon is based on his systematic approach of human and history as well as the cultural origin, the idea is to reflect and understand the philosophies of Lao-Tzu and Zhuangzi, and the Zen Buddhism of China from a personalized, present angle.

Du, Zi

Taiyuan'da doğmuştur, hâlen Pekin'e bağlı Songzhuang'da yaşamaktadır. Wuhan Üniversitesi Fotoğraf Bölümü'nde eğitim görmüştür.

Ödüller:

2017 Yeni Belgeseller Ödülü
2015 "Çin'in En iyi 20 Çağdaş Avant-garde Fotoğrafçısı" ödülü
"Pingyao Uluslararası Fotoğraf Festivali Büyük Ödülü"

Born in Taiyuan, now work and live in Songzhuang, Beijing

Education: photography, Wuhan University

Awards

2017 The New Documentaries Prize 2017
2015 Top 20·2015' Contemporary Chinese Avant-garde Photographers
Grand Award of Pingyao International Photography Festival

Yara İzi

Geçen otuz yılda Çin, hızla endüstrileşmesi ve kentleşmesiyle dünyayı şaşkın bırakmıştı. Çin ekonomik gelişme adına, insan ve doğa arasındaki dengenin bozulmasına bakmaksızın doğaya ihtiyaç duyulan her şeyin sınırsızca alınabildiği bir ham madde kaynağı olarak yaklaştı. Sermaye ve güç tarafından hazırlanan bu tuzak, sonunda ''baş döndürücü'' meyvelerini verdi.

"Yara İzi" devasa maden çukurları, çöplük tepeleri, denizlerin doldurulması, yerleşim için dağların dümdüz edilmesi gibi insan yapımı devasa peyzajlara odaklanmıştır. Bu projeler, geniş alanları, yeryüzünün birdenbire ortaya çıkıveren yara izlerine dönüştürmüştür. Bu seri, ismini buradan almaktadır.

Bu devasa yara izleri için geniş arazilerdeki her bir detayı gösteren bir milyar piksel, iki milyar piksel ve hatta milyarlarca pikselden oluşan çok büyük görüntüler ortaya çıktı. Minimal ile devasa olanın zıtlığında insan, toprak ve çevre ilişkisi hakkında düşüncelere odaklanabiliriz.

Scar

In the recent 30 years, China amazed the whole world with its rapid industrialization and urbanization. For economic development, China misused the nature as a raw material stock, seeking for everything required freely without limitation, regardless of the broken balance between man and nature. The trap co-plotted by capital and power eventually brought about equally "amazing" consequences.

"Scars" focuses on enormous man-made landscapes: mine, quarry, removing mountain for land, waste hill, fish scale pit, open mine pit, reclaiming land from sea, sand fixing in desert...The massive projects reduced the land surface into scars in the texture of the earth, standing out abruptly in the environment. That is how the serial works were named.

For the enormous scars, I composed "huge images" with 1 billion, 2 billion, or even billions of pixels, fully demonstrating all the details of the massive landscapes. In the contrast between the huge and the minimal, we may reflect on the relationship between man and land, environment.

Echaroux, Philippe

Philippe Echaroux, 1983'te Marsilya'da doğmuştur. "Street Art 2.0"ın küratörüdür. "Street Art 2.0" projeksiyon olması nedeniyle narin bir iş olsa da mesajları bakımından güçlü ve etkilidir.

''Kendi sokak sanatı yapma biçimimi bulmak istiyordum. Hâlihazırda sprey boyaları ve çıkartmaları kullanan birçok sanatçı vardı, ben de bir fotoğrafçı olarak en iyi bildiğim aracı kullanmaya karar verdim; ışığı.''

Philippe, şehirleri geçici ışık projeksiyonları ile ele geçirmektedir: Barselona, Marsilya, Paris, Havana, Miami, Cannes.

Sanatçı, enstalasyonlarıyla ''aydınlatmak'' istediği mekânları metodolojik olarak seçmektedir. Kimi zaman bir bina, eski bir ev, bir ağaç, bir köprü. Geceleri ışıktan grafitilerini ve portrelerini bu mekânlara yansıtmaktadır.

Sanatçı, 2016'da Amazon ormanlarının kalbinde gerçekleştirilen bir dünya prömiyeriyle "Street Art 2.0"a yepyeni bir boyut katmıştır. Surui kabilesinin portrelerini çekerek ormanın içindeki ağaçlara yansıtmıştır. İçinde bulunduğu çevreyi etrafındakilerle birlikte kendine mal eden, doğal renkler ve ışıkla uyumlu bir şekilde oynayan sanatçının çalışması, estetik olmanın yanı sıra uluslararası alanda dikkat çekmek açısından politik bir göndermedir. Yok olan bir ormanla bir kabilenin yüzlerini harmanlayan Philippe Echaroux, gezegenimizi sarsan ekolojik felaketlere özellikle duyarlı bir sanatçıdır.

Philippe Echaroux, born in Marseille in 1983, is the creator of Street Art 2.0. Street-Art gentle by his (light projection) but strong and impacting in the messages it expresses. «I wanted to create my own way of doing some Street Art, there are already artists who use paint sprays or sticking in an extraordinary way, so I started from the tool I knew the best as a Photographer: Light». Philippe invade cities with its ephemeral light projections: Barcelona, Marseille, Paris, Havana, Miami, Cannes, Val d'Isère, Cran Montana ...The artist methodically chooses the place he wishes to «illuminate» with his installations : a building, a tree, a bridge, an old house ... It is during the night that he projects his graffiti of light and his portraits. In April 2016, he gave a new dimension to the Street Art 2.0, with a World Premiere: the first ever Street Art in the heart of the Amazon rainforest. He photographed the Suruí tribe to project their faces on the trees of the forest. Besides the esthetic scope of the work of the artist who appropriates his environment with evidence and plays harmoniously with light and vegetal colors, the goal of the project was political in order to alert international opinion. The faces of a tribe that blend into a forest that disappears. Philippe Echaroux is a committed artist, particularly sensitive to the ecological disasters that are hitting our planet.

Kan Ormanı

Işık gösterilerinin yerine sprey boya ve kolajı kullanarak oluşturduğu sanatsal ifade olan "Sokak Sanatı 2.0"ı yaratan fotoğrafçı Philippe Echaroux, yerlilerin şefi olan Almir Surui Narayamoga'dan gelen çağrıya cevap verdi. Şef Surui, Amazon ilkel yağmur ormanlarından olan Brezilya bölgesini yeniden kurmak ve korumak için halkını teşvik etmesi için hükümet tarafından görevlendirildi. Değerli taşları ele geçirmek için yerlilerin topraklarına zarar vermekten çekinmeyen altın işçilerinden ve ağaçların yok olmasından mağdur olan Surui halkı, bölge halkı ve topraklar için tehlike arz eden bu korkunç ve açgözlü katliamı haykırmak ve farkındalık yaratmak istiyor. İllegal olarak kesilen ağaçlarla yüklü üç yüzden fazla kamyon her gün Surui topraklarından kaçıyor.

Bugün Şef Almir alarm düğmesine basıyor. İlk kez bu topraklarda yerli halktan fazla altın işçisi bulunmakta. (Şu anda bin üç yüz Kızılderili var.) Almir Surui, her günün daha da kötü olacağından korkuyor. Bu ormanın "Kan Ormanı" olmaması için uluslararası yardım çağrısı yapıyor. Şef, bu katliamı büyük kitlelere duyurmak adına sokak sanatçısı Philippe Echaroux'u ağırladı.

Philippe Echaroux, "Bir ağacı kesip ortadan kaldırmanın bir adamı kesmekten farkı yoktur." görüşünü uluslararası alanda yaymak için ilkel ormandaki ağaçlarda Hintli yüzleri fotoğraflamakta ve projelendirmektedir.

"Street Art 2.0" ile Philippe Echaroux, bulunduğu yerlere saygılı, kısa ömürlü bir sanat geliştirdi. Hoşgörülü ve çevreye karşı saldırgan olmayan bu üslup, son derece etkileyici ve çarpıcıdır. Aktivist sanatçı Philippe Echaroux, bu tanıklık ile bir dizi dünya prömiyerinin ilk adımını güçlü çevresel mesajlarla imzalamış oldu.

The Blood Forest

Photographer and Street Artist Philippe Echaroux, who created the Street Art 2.0, an artistic expression which replaces Bomb Sprays and collages by light projection, responded to the call of the Indian chief, Almir Surui Narayamoga. Chief Surui had been entrusted by the government part of the Brazilian territory, charging his people to replant and protect this part of the Amazon primal rainforest. Victims of massive deforestation and gold washers who did not hesitate to violate the Indian's territories to seize deposits of precious stones, the Surui people want to raise awareness of this horrible and greedy slaughter that endangers a territory and its people. More than 300 trucks of illegally cutted wood escape daily of the Surui land.

Today, Chief Almir pulls the alarm. There are for the first time more gold washers than Indians on the native land. (There are currently 1300 Indians). Almir Surui fears the worst every day; it calls for international aid for the forest not to become «The blood forest ». Chef hosted the Street artist Philippe Echaroux to testify this massacre.

Philippe Echaroux photography and project the Indian faces on trees of primal forest to alert international opinion «When you cut a tree, it's like putting down a man.»

With the Street Art 2.0, Philippe Echaroux developed an ephemeral art respectful of the places he invests. It is a gentle art in form and not aggressive to the environment but extremely impacting and engaged. Activist artist Philippe Echaroux sign with this testimony the first act of a series of world premieres with strong environmental message.

Er, Murat Han

1981 yılında Erzurum'da doğdu. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fotoğraf Bölümü'nde Sanatta Yeterlilik eğitimini tamamladıktan sonra, Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Fotoğraf Bölümü'nde yardımcı doçent olarak akademik çalışmalarına başladı. Eserlerinde dijital fotoğraf ve alternatif fotoğraf baskı tekniklerini kullanan sanatçı, yurt içi ve yurt dışı birçok sergide yer almıştır.

Murat Han Er
1981, Erzurum

After completing his art education in Mimar Sinan Fine Arts University in the Department of Photography; he has began focusing on academic studies as an assistant professor in Atatürk Fine Arts University in the Department of Photography. The artist, who uses digital photography and alternative photo print techniques in his works, participated in many exhibitions at home and abroad.

Mavi Seri

1850'lerden beri kullanılan Cyanotype baskı tekniğiyle günümüzde üretilen fotoğraflar geçmişle bugünü birine bağlayan hikayeler anlatıyor.

Blue Series

With the Cyanotype print technique, which has been in use since the 1850's, stories that connect the past and present are exhibited with the photos produced today.

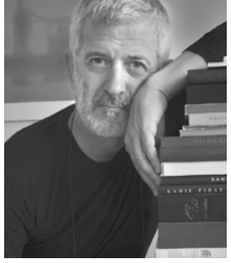

Fırat, Kamil

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fotoğraf Bölümü'nde öğretim görevlisi görevini sürdürmektedir.

Continues his lectures at Mimar Sinan Fine Arts University, Department of Photography.

Zeytin

Doğa ilginç ve öğreticidir.

Bazı canlılar doğup ve bir güneş gördükten sonra ölürken, bazıları ise sanki sonsuza kadar yaşıyorlar. Zeytin ağacı, bunlardan biri. Bu anlamda her zeytin ağacı "Varoluş"un aynasıdır. İnsanın ona "Ölmez Ağaç" demesinin gerekçesi de bu olsa gerektir. Yaşamını artık tamamlamıştır dediğiniz anda zeytin ağacı, gövdesinden filizleniyor, canlanıyor ve ölüme hayat veriyor.

Zeytin ağacının yeniden doğuşu, tıpkı küllerinden yeniden doğan Prometheus gibidir.

Bir inanç, bir hayata bağlılık, bu hayata verilecek şeylerin hâlâ var olduğunun mücadele gücü...

Her güneş doğuşunun bir "yeniden doğmak" olduğuna inanarak yeniden filizlerinden, küllerinden var olurken ışığa dönüşmek...

Olive

Nature is both interesting and instructive.

While some creatures are born and die only after a single day journey, some live like forever. Olive tree is one of them. In this sense, each olive tree seems to be mirror to existence. That's probably why it's been called the everlasting tree for centuries. The moment you think it will no longer survive, all of a sudden it gets born out of its ashes, sprouts and brings death back to life.

Resurrection of olive tree is like Prometheus reborn from ashes. A belief, commitment to life to the fullest, a struggle that shows there are still things in life to sacrifice for...

Believing that each sunrise is a resurrection. Transforming into a light (of angel).

Gomes, Chandan

Chandan Gomes, 2009 yılında Delhi'deki St. Stephen's College'de Felsefe eğitimini tamamladı. Güzellik, taklit ve terk edilmişlik temaları bir sanatçı olarak ilgisini çekmektedir.

Chandan, 2011'de Hindistan Habitat Merkezi Fotoğraf Bursu, 2012'de Chobi Mela'ya katılmak için Oslo Üniversitesi Bursu, 2013'de Neel Dongre Fotoğraf Ödülü ve 2014'te Foto Visura Spotlight Bursunu kazanmıştır. 2015'te Prix Pictet Ödülü'ne ve 2016'da Joop Swart Masterclass'a aday gösterildi, 2016'da ise Ixoraa Bilgi Vakfı (INK) bursunu kazandı.

PHOTOINK tarafından yayınlanan sanatsal kitabı "Çiğ Tanesinin Dünyası", 2015 yılında piyasaya çıktı ve eleştirmenlerin beğenisini kazandı. " Çiğ Tanesinin Dünyası", Atina'nın Benaki Müzesi'nde ve Arles'teki Parc Des atölyelerinde gösterime sunuldu. Chandan, şu anda, Delhi'de bulunan Sri Aurobindo Sanat ve İletişim Merkezi'nde ders vermektedir.

Chandan Gomes has studied Philosophy at St. Stephen's College, Delhi (2009). Themes of beauty, imitation and abandonment interest him as an artist.

Chandan won the India Habitat Centre Fellowship for Photography in 2011, Oslo University Scholarship to participate in Chobi Mela in 2012, Neel Dongre Award in Photography in 2013 and the Foto Visura Spotlight Grant in 2014. He was nominated for the Prix Pictet Award in 2015, the Joop Swart Masterclass in 2016 and was awarded the INK Fellowship in 2016.

His artist book, 'This World of Dew', published by PHOTOINK, was released in 2015 and went on to garner critical acclaim. 'This World of Dew' has been shown at the Benaki Museum, Athens and Parc Des Ateliers, Arles. He currently teaches at the Sri Aurobindo Centre for Arts & Communications, Delhi.

Çiğ Tanesinin Dünyası (2011-2015)

Birkaç yıl önce Jaipur'da bir hastanenin fotoğrafını çekiyordum. Bu inziva yerini fotoğraf çekmek için sık sık ziyaret ettim. Bu ziyaretlerimden birinde dağların çizimlerinden oluşan bir kitap buldum. Adı yoktu, çok merak etmiştim ve onu almaya karar verdim.

Çizimlerden, kitabın bir çocuğa ait olduğu kolayca anlaşılabiliyordu. Sonraki birkaç gün boyunca kitabın sahibini bulmaya çalıştım. Sıkı gizlilik politikalarından dolayı hastane kayıtlarına erişemedim. İçimdeki bitmek bilmeyen merakı dindiremeyince kitapla dağlara gittim. Sonraki sekiz ay boyunca çocuğun çizimlerinden esinlenerek fotoğraf çekmek için seyahat ettim.

Düşkünler evindeki bir kız çocuğuna bakan ve resim yapmaktan hoşlanan bir stajyer hemşire olan Asha ile tanıştığım zaman aramayı neredeyse bırakmıştım. Asha'nın hatırlattığı şey, gerçek ile hatıralar arasında bir bağ kurdu. Bana kızın orada kalışının sonlarına doğru çok acı çektiğini, büyüdükçe daha da zayıfladığını, çizdikçe daha da acı çektiğini söyledi.

Asha'nın yardımı ile kızın nerede olduğunu buldum. Birkaç hafta sonra Baran'a gittim. Köye ulaştığımda kızın babasının kuzeni Shaukat'a yönlendirildim. Mezarına vardığımda etraf zifiri karanlıktı. Eğri büğrü taşlarla kaplı küçük bir çamur yığınının üstüne Shaukat'ın bana verdiği mumu yakıp koydum. Adı "Bahar, yaşam kaynağı" anlamına gelen Aini idi. Ailesi ölümünden sonra köyden ayrıldı.

Aini Haseena Bano, ben onun çizim kitaplarını bulmadan önce ölmüştü. Shaukat'ın yardımıyla Aini'nin babası Anwar'ı, Delhi'nin dışındaki bir sanayi bölgesinde buldum. Gündelik ücretle çalıştığı fabrikanın arkasında, bir barakada yaşıyordu. İki kere karşılaştık ve her ikisinde de Anwar sarhoştu. O sarhoş haliyle itiraflarına devam ederken Aini'nin en samimi portresini yalnızca bir babanın bileceği şekilde çizdi.

Ona "Şakroon" dedi. Bunu sadece tınısını sevdiği için kendisinin uydurduğunu söyledi. Bana Aini'nin bebeğini, boya kalemlerini ve sahip olduğu onun tek fotoğrafını verdi.
"Umarım hikayesi anlatılır ...", Anwar'ın o akşamki son sözleri oldu.

This World of Dew (2011-2015)

A few years ago I was commissioned to photograph a hospital in Jaipur.

I often visited the ashram to make photographs. On one such visit, I found a book of drawings of mountains. It had no name. Intrigued, I decided to hold onto it...

From the drawings, one could easily infer that the book belonged to a child. I spent the next few days trying to find the owner of the book. Due to stringent privacy policies, I could not access the hospital records. I left for the mountains with the book. For the next eight months I travelled extensively, making photographs inspired by the child's drawings.

I had almost given up searching when I met Asha, a nursing intern who attended to a girl at the ashram, who was fond of drawing. What Asha remembered me lay somewhere between fact and memory. She told me that the girl was in a lot of pain towards the end of her stay at the ashram. And the weaker she grew, the more she drew...

With Asha's help, I found the girl's whereabouts. I left for Baran a few weeks later. On arriving in her village I was directed to Shaukat, a cousin of the girl's father. It was pitch dark when I reached her grave...I lit the candle Shaukat had given me on a small mound of mud covered by uneven stones. Her name was Aini, which means spring, source of life. Her family had left the village after her death.

Aini Haseena Bano had died even before I found her book of drawings. With Shaukat's help, I traced Anwar, Aini's father, at an industrial estate outside Delhi. He lived in a shanty, behind the factory where he worked as a daily wage labourer. We met twice and on both the occasions Anwar was inebriated. And yet in his drunken confessions, he drew the most intimate portrait of Aini, one that only a father would know.

He called her Shakroon...he said it meant nothing...he just loved the sound of it. He gave me Aini's doll, her crayons and the only photograph he had of her.

"I hope her story is told..." were Anwar's last words to me that evening.

Halawani, Rula

Doğu Kudüslü Rula Halawani, sanat kariyerine uzun süreli politik bir çatışmanın içinde yaşamanın zorluklarını kaydederek başlamıştır. Halawani, bu gerçekliği ilk işlerinde askerî işgalin yasakları altında günlük işleri gerçekleştirmeye çalışmanın bezdirici anlarından, vahşî bir kuşatmanın döngüsel taarruzlarıyla bir anda savaş alanına dönen Filistinlilerin yaşadığı köyler, kasabalar, şehirlere kadar birçok açıdan kayıt altına almıştır.

1961'de doğan Halawani, 1989'da Kanada Saskatchewan Üniversitesi İleri Fotoğrafçılık Bölümü'nde lisansını yapmış ve 2001 yılında Londra Westminster Üniversitesi'nde Fotoğraf yüksek lisans eğitimini tamamlamıştır. Hâlen yaşadığı Kudüs'te fotoğraf çalışmalarının yanı sıra, Birzeit Üniversitesi'nde kurucu yöneticisi olduğu Fotoğraf Programı'nda eğitim vermektedir.

Halawani, 2016 yılında Kasis, Fransa' da bulunan Camargo Vakfı' ndan edaimi burs almıştır.

As a native of occupied East Jerusalem, Rula Halawani began her artistic career by registering the difficulties of living under a protracted political conflict. Halawani's early works capture the many aspects of this reality, from the tedious moments of attempting to perform daily tasks under the restrictions of military occupation to the cyclical onset of violent siege that transforms Palestinian neighbourhoods, towns, and cities into overnight war zones.

Born in 1964, Rula Halawani holds a Bachelor of Art degree in Advanced Photography from the University of Saskatchewan in Canada (1989); and a Master of Art degree in Photographic Studies from the University of Westminster, London (2001). Halawani is based in Jerusalem, where, in addition to her artistic practice, she was the founding director and an associate professor of the Photography program at Birzeit University.

In 2016, Halawani received a residency fellowship at the Camargo Foundation in Cassis, France.

Kudüs Çağırıyor

Sizi son bir defa daha şehrime davet edebilir miyim? Gelirken yanınızda Filistin'in dört bir yanından gelen insanların eski şehrin sokaklarına özgürce ulaşabildikleri o eski güzel günleri de getirebilir misiniz? Çocukluğumun Kudüs'ü hayatla dopdoluydu. Bugün sokaklarda dolaştığımda bu anılar etrafımı sarıveriyor. Geceleri hafifçe ışıklandırılmış sokakların ıssızlığı, şehrin kırılganlığını ve dramını gözler önüne seriyor. Bugün yeniden Filistin kültürünün sembol isimlerini, Filistin Yayın Kurumu'nun artistlerini kavramsal olarak şehre davet edip sembolik bir görsel işitsel yayınla, sokakları Filistin'in kültürel mirasının tanıdık simalarıyla yeniden kalabalıklaştırmaya çalışacağım. İşimle izleyicilere şu önemli soruyu sormak istiyorum: FYK'nın bugünün şehri üzerine yansıması ne olurdu?

Umuyorum ki izleyiciler, tek tanrılı üç büyük dinin hak iddia ettiği bu eski şehrin, hâlihazırda tarihî mekânlarla ilgili pek çok hikâye ve rivayetler katmanının altında kalmış eski mahalleleriyle, tarihî bölgeleriyle yeni ilişkiler üzerine düşünürler. Tarihî Filistin varlığının izlerinin yalnızca mimarîde bulunabileceği, şehrin daha dikkatli ve göze çarpmayan konut mahallelerine dikkat çekmeyi umuyorum. Daha önce Filistinlilere ait olan, içlerinde büyüyen ailelerimiz tarafından sevilen, sahiplenilen ve yüzlerce yıldan beri süregelen binalar, evler ve mahalleler, şimdilerde bayraklarını pencerelere ve sokaklara asan İsrailliler tarafından işgal edilmiştir.

1936-1948 yılları arasında Filistin Yayın Kurumu, önemli kültürel liderlerinin ve sanatçılarının seslerini radyo dalgalarıyla Kudüs'ten Filistin'in uzak köşelerine iletmiştir. Hem kamusal, hem de özel alanlarda yayın yapan bu radyo, cihazlarının başında sesleri ve nameleri dinlemek üzere toplanmış Filistinlilerin arasındaki sosyal bağı kuvvetlendirmiştir. Köylüyü ve şehirliyi birleştiren program anonsu, "Burası Kudüs! Sizlere 443 ve 552 m. dalga boyundan sesleniyoruz" idi.

Projenin AFAC tarafından fonlandığını yazmak zorundayız!

Jerusalem Calling

May I invite you one more time to my city for one last broadcast? Could you please bring back the beautiful days of the past, when people from all over Palestine could reach the streets of the old city freely? The Jerusalem of my childhood was filled with life. Today, when I walk the streets, these memories haunt me. At night, the emptiness of the softly lit streets exposes the vulnerability of the old city and heightens its drama. By conceptually inviting the 'broadcast artists', symbols of our culture who created the original programming for PBS (Palestine Broadcasting Service), 'back' to Jerusalem today in a symbolic visual and audio 'broadcast', I will attempt to repopulate the streets with familiar faces and our Palestinian cultural legacy. I would like the audience to confront the questions I tried to address with my work, the most important of which is: what would the PBS's reflection be on the present day city?

I hope the audiences of Jerusalem Calling will contemplate new associations with the already heavily layered analogies and narratives connected to historical sites; neighborhoods in the old city of Jerusalem that all three monotheistic religions lay claim to. I hope to draw attention to the more discreet and inconspicuous residential neighborhoods of my city, in which the traces of the historical Palestinian presence can only be found in the architecture itself. Buildings, homes and neighborhoods that were previously Palestinian-owned, that were loved, cared for, and passed down over hundreds of years by our growing families, are now occupied by Israelis who hang their flags from the windows and along the streets.

Between the years of 1936-1948, the PBS transmitted prominent cultural leaders and musical artists over radio waves, from the city of Jerusalem into the distant realms of rural Palestine. This radio, broadcast in both public and private spaces, strengthened community ties by gathering Palestinians around receivers to listen to the voices and music. Uniting people from the city to the countryside was the spoken cadence of the radio station's call sign: "This is Jerusalem calling on 443 and 522 meters."

WE must write that the project was funded by AFAC!

Han, Lei

1967 yılında Çin'in Henan eyaletine bağlı Kaifeng'de doğmuş olan Lei, 1989 yılında Pekin Merkezî Sanat Ve Tasarım Akademisi'nden mezun olmuştur. Hâlen Pekin'de yaşamını sürdürmekte ve çalışmaktadır.

1967 Born in Kaifeng, Henan Province, China
1989 Graduated from Central Academy of Craft and Design, Beijing, China. Currently works and lives in Beijing, China

İşimin en önemli noktası, sanırım çektiğim her karenin fotoğrafı çekilen kişiye mahsus olmasıdır. Beni fotoğraf çekmeye cezbeden, zorlayan şeyler aynı zamanda fotoğraf çekildikten sonra beni itmeye başlar. Fotoğraf çekme sürecini seviyorum; fakat kendi fotoğraflarıma bakmaktan gerçekten hiç hoşlanmıyorum. Baskın estetiği kendi içinde yeniden üreten fotoğraflar çekmeyi bir türlü içime sindiremediğim için, karelerimde duygusal ve nostaljik tonun yanında bir rahatsızlık da hissedilebilinir.

I guess the main thing about my work is that each piece is very specific to the individual I am shooting. The things that draw me in and compel me to take pictures are things that also sort of repel me once I've taken the picture. I love the process of taking photograph, but I don't actually like looking at my own work. I can't bring myself to make images that uncritically reflect the dominant aesthetic, so there are always traces of discomfort there alongside the sentimental, the nostalgic elements that exist simultaneously in the images.

Jen, Hung Cheng

1960 yılında Tayvan'da doğan Hung Cheng-Jen, Tayvan'da faaliyet gösteren CPC Corporation (devlete ait bir petrol, doğal gaz ve benzin şirketi) isimli şirkette çalışmaktadır. 1990'da Tayvan'ın güneybatısındaki Kaohsiung şehrinde düzenlenen "Fotoğraf Sanatında Wang-Jiac Çalışmaları"na katılmış ve burada kendisi gibi fotoğrafçılığa meraklı kişilerle yaptığı sohbetler ile fotoğraf tekniklerini geliştirmeye başlamıştır.

Hung Cheng-Jen, çalıştığı şirkette makine parçalarını kaynakla birleştirerek gösterişsiz ama mizah yönü kuvvetli olan heykeller yaptı ve aynı zamanda fotoğraf çalışmaları ile ülkesine olan bağlılığını samimiyetle ifade etti.

Belgesel nitelikli fotoğrafçılığının yanı sıra, çevre ve sosyal konularla ilgili endişelerini dile getirmek için dijital kamerayı da fotoğraf çalışmalarında kullanmaya çalıştı. Örneğin "Kozmik Bahçe" (The Cosmic Garden) çalışmasıyla insanların erozyona uğraması ve doğal çevrenin tahrip edilmesi konusundaki endişelerini ifade etmiştir.

Hung ayrıca eserlerine genellikle kendi görüntüsünü ekleyerek sessiz bir çığlık ile kalakalmak hissi veren eleştirel ve hüzünlü görüntüleri, sahneleri kesme, bükme, buruşturma gibi yöntemlerle ve kolaj tekniğini kullanarak yeniden inşa etmiştir. Hung'un bu teknikle oluştuğu çalışmaları, Melankoli Yeri (Place of Melancholy) serisinde sergilenmektedir.

Gerçek ya da hayalî dünyada olsun, Hung'un çalışmaları genel olarak çevre ile insan arasındaki ilişkinin her zaman saçma, anlamsız ve güçsüz olacağına olan inancını ifade etmektedir.

Hung Cheng-Jen, born in 1960, Taiwan, and now works at the CPC Corporation. He joined the Wang- Jiac Studies of Photographic Art in Kaohsiung in 1990, and would discuss photography with like-minded enthusiasts, gradually perfecting his own photographic techniques in his spare time.

Being blue-collar background, Hung created many unpretentious yet humorous sculptures by welding machinery components together: his photographic works express his care and warm heart on the land where his root is.

Other than photographing documentary, he also tried to use digital camera for his photo works, using real images to express his concerns about the natural environmental and social issues. For example, The Cosmic Garden conveys his concerns regarding human erosion and destruction of the natural environment.

Hung also frequently incorporates his own image into his works, and uses techniques including cutting, twisting, wrinkling and collage reconstruct real scenes, creating varied satirical and mournful images that present a silent scream, or a panicked running on the spot. All above-mentioned are manifested in the series Place of Melancholy. Whether in the real or imaginary worlds, Hung's works express his beliefs that the relationship between the environment and human will always be absurd, broken, and powerless.

Melankolinin Mekanı

Bu seri, Kaohsiung'da dört yüz yıllık bir tarihe sahip olan ve yok olmaya zorlanan küçük bir geleneksel balıkçı köyüne odaklanmaktadır. Hongmaogang Köyü'nün başka bir yere taşınması etrafında dönen hararetli tartışmalar ve protestolar arasında 1990lı yıllardan bu yana köyde olup biteni düzenli olarak kaydettim ve bu süreçte köylülerle uzun sureli ilişkiler geliştirdim.

2007'de Kaohsiunglu birkaç görsel sanatçının organize ettiği, tarihi inişler ve çıkışlarla dolu bu eski balıkçı köyüne, Hangmaogang'a elveda seramonisi gerçekleştirildi. Seramonideki ortam benim yıllardır süren görsel sanatlardaki arayışlarıma yepyeni bir kapı açtı. Belgesel projemi, otoportrelerim ve Hangmaogang'ın fotoğraflarından oluşan kolajlar içeren sanatsal bir çalışmaya çevirmeye karar verdim. Üç boyutlu fotomontajlardan oluşan bir seri yaparak birden çok mekânın tek bir mekân içinde birleşmesiyle meydana gelen bir eş zamanlılık hissi, zamanın yol açtığı tüm değişimlere rağmen delici bir netlik hissi ve tanık olma ve onaylama arasındaki muğlaklık hissini yaratmaya çalıştım. Köylerini kaybeden Hangmaogang sakinlerinin çaresizlik ve güçsüzlük hisleriyle toprakları ve anılarından zorla mahrum bırakılmayı deneyimlemiş binlerce köylünün acı, kırgınlık ve ızdırabı arasında bir bağ kurmayı amaçladım.

Görsellerdeki tahrip ve bozunumlarla topraklarını terk etmeye zorlanan bu köylülerin kederlerini ve gönülsüzlüklerini ifade etmek istedim.

Place of Melancholia

This is a series of works with the focus on Hongmaogang in Kaohsiung, a traditional fishing village that had a history of nearly 400 years but was forced into extinction. Amidst the heated discussions and protests about the relocation of Hongmaogang, I spent over a decade starting from the 90's recording what was happening in Hongmaogang and, as a result, had long-term interactions with the villagers.

In 2007, organized by several image artists in Kaohsiung, a farewell ceremony was held for Hongmaogang to commemorate the last moment of this old fishing village with a history of vicissitudes. The atmosphere at the ceremony struck a chord with my pursuit of possibilities in the art of imagery over the past many years and inspired me to convert from pure photographic documentation to artistic creation with bold cutting, twisting, wrinkling and collage of photos of myself and photos of Hongmaogang. By creating such a series of 3D photomontage works, I attempt to create a sense of synchronicity with multiple spaces merged into one, a sense of penetrating clarity despite changes of time, and a sens of ambiguity about confirmation and recognition. I intend to connect the feelings among Hongmaogang villagers of helplessness and powerless about the loss of their hometown, presenting the emotions of sadness, bitterness and anguish that thousands of villagers experienced after they were deprived of their land and memories.

Through the distortion and destruction of images, I want to express the sorrow and reluctance of these villagers and reveal the problems of people being forced to leave their own land.

Karahoda, Samir

Samir Karahoda, 1977'de Kosova, Prizren' de dünyaya geldi. 1992'de Prizren merkezli bir fotoğraf stüdyosunda fotoğrafçı olarak çalışmaya başladı. Eğitimini 2003 yılında Mimar Sinan Üniversitesi'nde, Güzel Sanatlar Fakültesi - Fotoğraf Bölümü'nde tamamladı. Halen lisansüstü eğitimi görmektedir. Şu anda Priştine'de yaşıyor ve serbest çalışan bir fotoğrafçı, görüntü yönetmeni ve film yapımcısı olarak işine devam ediyor.

Çalışmaları Liberation, Times, Der Spiegel, Guardian gibi dergilerin yanı sıra Venedik Mimarlık Bienali de dahil olmak üzere birçok uluslararası medya ve festivalde yayınlandı.

İki yıl boyunca Priştine'deki fotoğraf ve film enstitüsü olan Gjon Mili'de de ders verdi. Otuzdan fazla ulusal ve uluslararası kolektif sergilere katıldı.

2003 yılından bu yana Kosova'nın en büyük kültürel etkinliği ve bölgedeki başlıca film festivallerinden biri olan DokuFest – Belgesel ve Kısa Film Festivali'nin bir parçasıdır. 2007'den beri yine DokuFest'in kısa film programının küratörlüğünü yapmaktadır. Ayrıca özellikle Balkanlar'da çekilen kısa filmlere odaklanan festivaller için değişik programların küratörlüğünü yaptı. Avrupa'nın çeşitli yerlerindeki kısa film festivallerinde de jüri üyelikleri bulunuyor.

Samir Karahoda was born in Prizren in 1977.

In 1992 he commenced work as a photographer in a Prizren-based photography studio.

He completed his studies at the Mimar Sinan University in Istanbul in 2003, Faculty of Fine Arts - Department of Photography, where he is currently a postgraduate candidate.

He currently lives and works in Prishtina as a freelance photographer/ cinematographer and filmmaker.

His works have been published in many international media and festivals, including magazines such as Liberation, Times, Der Spiegel, the Guardian as well as the Biennale of Architecture in Venice.

For two years he lectured at the Institute of Photography and Film "Gjon Mili" in Prishtina.

He participated in more than 30 collective national and international exhibitions.

Since 2003 he's a part of DokuFest - Documentary and Short Film Festival, the largest cultural event in Kosovo and one of the main film festivals in the region. Since 2007 he's a Curator of the Dokufest's short film program. He has also curated several programmes for different film festivals focussing specially on shorts from the Balkans and served as a jury member for several European Short Film Festivals.

Asırlık

Yıllardır şiirlere, kitaplara, filmlere konu olmuş Kosova tarihi bu kez de "Centenarian" fotoğraf projesi aracılığıyla ışığın ve objektiflerin tanıklığıyla sunuluyor. Projenin asıl amacı Kosova tarihini, yüz yaşını aşmış Kosovalı kadınların yüzlerindeki çizgilerin izini sürerek anlatabilmektir.

20. yüzyılın Arnavutlar için çok zor geçtiği herkes için bilinen bir gerçek. 1912'den Birinci Dünya Savaşı'na kadar yaşanan süreç, 2. Dünya Savaşı, ardından Rankoiç, Enver Hoca katliamları ve Miloseviç vakası bu güçlüğü özetleyecek niteliktedir. Tüm bu zor zamanlarda yaşananlar, portrelerini çektiğim kadınların yüzlerinde ayan beyan okunmaktadır.

Yüz yaşını aşmış belki de son jenerasyon olan, her biri üç büyük savaş görmüş, güçlü karakterlere sahip olan bu kadınlar, son savaşın ardından ortaya çıkan su, elektrik ve ulaşım güçlükleri ile birlikte yaşamlarının iyice zorlaşmasına rağmen aile bireyleri tarafından büyük saygı görmektedirler.

Centenarian Projesi, Arnavutluk'un bağımsızlığının 100. yıldönümünde Priştine'de, Kültür Bakanlığı Galerisi'nde sergilenmiştir.

Centenarian

History of Kosovo, which is displayed in poems, books and movies for years, is revealed this time by means of "Centenarian" photography project through the witnessing of light and lenses. The main purpose of the project is to depict Kosovo history by tracing facial lines of Kosovar women over one hundred years old.

It is known by everyone that 20th century was so hard for Albanians. The process from 1912 to First World War, 2nd World War, then Rankovic and Enver Hodja massacres and the Milosevic case are enough to summarize this hardship. Faces of the women in the portraits I took speak clearly what was lived in those hard times.

These women are more than one hundred years old and maybe they are the last generation; each of them is a strong woman who experienced three big wars, and they are respected by all family members even though their lives are getting more difficult due to water, electricity and transportation difficulties emerged after the last war.

Centenarian Project is exhibited in Pristina, Gallery of Culture Ministry on the 100th anniversary of the independence of Albania.

Koç, Mustafa V.

1960 yılında İstanbul'da doğan Mustafa V. Koç, lisans eğitimini George Washington Üniversitesi'nde İşletme bölümünde tamamlar. 21 Ocak 2016 tarihinde aramızdan ayrılan ve doğa fotoğrafçılığını "Doğayı keşfetmenin insana büyük bir özgürlük duygusu yaşattığı bir macera" olarak tarif eden değerli iş adamı ve sanat sever Mustafa V. Koç, üniversite yıllarında hobi olarak fotoğraf çekmeye başlar. Dijital teknolojiyle tanışınca, fotoğrafa duyduğu ilgi artar ve gelişir. 2006'da Afrika'ya ilk kez giden ve vahşi doğayı görüntüleyen Mustafa Koç, uzun yıllardır amatör ruhla sürdürdüğü fotoğraf sanatı alanındaki birikimlerini 2010'da ilk profesyonel sergisi olan Karşılaşmalar ile sanatseverlerin ilgisine sunar. Sergi ile aynı adı taşıyan ve sergide yer alan fotoğrafları içeren bir de kitap hazırlanır. Böylece, Mustafa V. Koç, amatör ruhla başladığı fotoğrafçılık alanındaki tutkusunu 2006 yılından bu yana ilgisini, yönlendirdiği vahşi doğa çalışmalarının oluşturduğu sergisiyle ve kitabıyla bir adım öteye taşır. 2013'te bu kez yine vahşi doğa fotoğraflarını paylaştığı ikinci sergisi Yaşamın Ta Kendisi'ni açar. Dalmaya ve deniz canlılarının fotoğraflarını çekmeye olan tutkusuyla tanınan Mustafa V. Koç, çektiği dalış fotoğraflarının yer aldığı bir kitap yayınlamayı planlasa da ömrü yetmediği için anısına, ailesi tarafından "Silent World Mustafa V. Koç" (Sessiz Dünya) kitabı 2016 yılında yayınlanır.

Born in İstanbul, Turkey, in 1960, Mustafa V.Koç completed his undergraduate education at the Department of Management in George Washington University. Mr. Koç, an esteemed businessman and art lover, who had passed away on the 21st of January in 2016. He described nature photography as "an adventure stemming from discovering nature, which inspires a feeling of freedom." He started to take photos in his university days as a hobby, and after becoming acquainted with digital technology, his interest in photography intensified. After going to Africa for the first time in 2006 and scanning the wild from his camera Mr. Koç presented his experiences in 2010 in a professional exhibition of his works entitled "Encounters." These works were obtained in the art of photography that he had been continuing in an amateur sprit. He also compiled a book, bearing the same name as the exhibition, which contained all the photographs that were displayed in the exhibition. Mr. Koç carried his passion one step ahead with this exhibition and the book, both of which contained photographs of the wild. In 2013, Mr. Koç held his second exhibition titled "This is the Very Life" (Yaşamın Ta Kendisi) in which he shared his photographs of wild nature with art lovers. Well known for his passion for diving and photographing sea creatures, he planned to publish a book which would contain those photos, but unfortunately he did not live long enough to publish it. His family published this book with the name "Silent World Mustafa V. Koç" in 2016.

Mustafa Koç'un Gözünden Vahşi Yaşam

21 Ocak 2016 tarihinde aramızdan ayrılan ve "Doğa fotoğrafçılığını insanın doğayı keşfetmenin insana büyük bir özgürlük duygusu yaşattığı bir macera" olarak tarif eden değerli iş adamı ve sanat sever Mustafa V. Koç bu alanda ürettiği çalışmalarıyla Z FotoFest'te yer alıyor.

Wild Life Through Mustafa Koç's Eyes

Mustafa Koç, a prominent businessman and an art lover who passed away on the 21st of January 2016, being passionate about wildlife he was a successful photographer, he will be memorialized in Z FotoFest with the works he created in this field.

Kurtuluş, Kaan

1983 yılında İstanbul' da doğdu. Anadolu Üniversitesi Sosyoloji Bölümü mezunudur. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fotoğraf Bölümü'nünden Ocak 2018'de mezun olmuştur.

Atlas Dergisi ve Photoworld dergilerinde yazı ve fotoğrafları yayınlandı. Photoworld dergisinde kadrolu yazarı olarak çalıştı. FotoİstanbuI 2015-2016 Fotoğraf Festivali ekibinde ve Tüyap 2017 Sanat Fuarı ekibinde yer aldı.

He was born in 1983, Istanbul. He was graduated from the Department of Sociology at Anadolu University. He is currently studying at the Department of Photography, Mimar Sinan Fine Arts University.

He published articles and photos in Atlas Magazine and Photoworld magazines. He worked as a tenured writer in Photoworld magazine. He took part in the teams of FotoIstanbul 2015-2016 Photography Festival and Tüyap 2017 Art Fair.

Tarihi İstanbul Bostanları

Bostanların kentin gıda anlamında kendine yetebilmesi ve geçmiş tarım tekniklerinin korunması nedeniyle İstanbul'da önemli bir yeri vardır. Geçmişte çok fazla sayıda olmasına rağmen rant ve çarpık yapılaşma nedeniyle geriye sadece İstanbul merkezinde "Yedikule Bostanları, Piyalepaşa ve Kuzguncuk Bostanı" olmak üzere üç bostan kalmıştır.

Bunlardan en eskisi olan Yedikule Bostanlarının tarihi M.S. 5. yüzyıla kadar dayanmaktadır. Kuzguncuk Bostanı'nın en az yedi yüz yıllık, Piyalepaşa Bostanı' nın da en az dört yüz elli yıllık tarihi vardır.

Kuzguncuk Bostanı yerel halkın desteğiyle bugün koruma altındadır. Ancak Yedikule Bostanları ve Piyalepaşa Bostanı sürekli yıkım tehdidi altındadır. En son 2013 yılında Yedikule'de Suriçi'nde kalan bostanlar neredeyse tamamıyla yıkılmış, Bizans' tan kalma su kanalları ve kuyuların üzerine beton dökülmüştür. Geçtiğimiz yıl ise sur dışında kalan bostanlarda bostancıların kaldığı barakalar yıkılmıştır. Piyalepaşa Bostanı da İBB' nin otopark projesi tehdidi altındadır.

Historical Gardens of Istanbul

Orchards have an important place in Istanbul due to the city's ability to be self-sufficient in terms of food and the preservation of past farming techniques. Although there are a lot of orchards in the past, there are only 3 orchards left in the center of Istanbul because of distorted construction and rent: Yedikule Bostanları, Piyalepaşa and Kuzguncuk Bostanı.

The oldest of these, Yedikule Orchard's history dates back to the 5th century AD. Kuzguncuk Orchard is at least 700 years old and Piyalepaşa Orchards has at least 450 years of history.

Kuzguncuk Orchards is under protection today with the support of local people, but Yedikule and Piyalepaşa Orchards are under constant threat of destruction. Lastly, in 2013 Yedikule's brick walls were almost completely destroyed and concrete was poured over the water channels and wells from Byzantium. In the past year, the barracks where the gardeners were living were destroyed. Piyalepaşa Orchard is under threat of the parking lot project of İstanbul Municipality.

Liu, Yuyang

Getty Images fotoğrafçılık ajansı ve The New York Times gazetesinin serbest çalışan muhabiri olan Yuyang Liu, Çin'in güneybatısında Siçuan'da 1991 yılında doğmuştur. On altı yaşında fotoğraf makinesiyle tanışan Liu, Doğu Çin Halk Üniversitesi Tarih Bölümü'nden mezun olmuştur. Hâlen Şanghay'da yaşamaktadır. Çalışmaları Times, The New York Times, NPR, BBC, The Guardian, ChinaFile, Science, South China Morning Post'ta yayınlanmıştır. Ayrıca Unicef, Greenpeace, Save The Children gibi pek çok sivil toplum örgütü ile çalışmaktadır.

Yuyang LIU is a freelance photographer for Getty Images & the New York Times. Born in Sichuan, the southwest China on 1991, Yuyang is a self-taught photographer at the age of 16. He holds a B.A. in History from East China Normal University, and based in Shanghai, China currently. His work has been published on TIME, The New York Times, NPR, BBC, The Guardian, ChinaFile, Science, South China Morning Post, etc., he also collaborates with NGOs such as UNICEF, Greenpeace and Save the Children.

Arsenik Zehirlenmesi Kurbanları, Hunan

Ağır metal zehirlenmeleri Çin'deki çevre kirliliğinin net bir özetidir. Arsenik zehirlenmesi kurbanları Hunan eyaletinin ciddi miktarda çevre kirliliğine yol açmış arsenik sülfad madeninin yakınındaki Hesan köyünde yaşamaktadırlar. Yüzlerce insan cilt, akciğer ve karaciğer kanseri sebebiyle hayatlarını kaybetmiştir. Hükümet, madeni 2011 yılında kapatmış olsa da çevreye zararı hâlen devam etmektedir. Bu vaka, Çin'in eski ekonomik gelişim modelindeki karanlık tarafın bir örneğidir.

Batı Afrika Açıklarında Sürüklenmek

Çin, balıkçılık endüstrisini kurarken Çinli balıkçılar ağlarını dünyanın dört bir yanına atmaya başladılar. Zengin balık rezerviyle dünyanın elde kalan son balık alanlarından biri olan Batı Afrika, dört yüzden fazla balık işleme platformu ve balık endüstrisinde kendi işlerini başlatan binlerce Çinli balıkçıyı kendine çekiyor. Çok sayıda Afrikalı yerel balıkçı da bu şirketler için çalışmaktalar. Çin balık endüstrisinin trajedisi tekrar sahneleniyorken bu balıkçıların geleceği hâlâ bilinmezliğini koruyor.

Arsenic Poisoning Victims in Hunan

Heavy metal pollution is an epitome of pollution in China. The arsenic poisoning victims live near the highly polluted arsenic sulphide ore mine and factories in the village of Heshan in Hunan Province. Hundreds of people died of skin cancer, lung cancer or liver cancer. Though the government shut down the mine and the factory in 2011, the pollution's still remaining. It's the dark side of the old-fashioned economic development in China.

Drifting in West Africa

As Chinese fishing industry has dried up, Chinese have scattered fishing nets around the world. As one of the world's last remaining fishing grounds with rich fishery resources, West Africa attracted by more than 400 Chinese fishing vessels, and thousands of Chinese fishermen, who starting business producing fish products. A large number of African locals were hired and worked together.

The tragedy of Chinese fishing industry is playing again in Africa, and these fishermen's future is still unknown.

MSGÜ Fotoğraf Bölümü

Sürgün

"Ancak sürgün edilmenin talihsizliğiyle, dünya gerçeklerine dair derinlemesine bir anlayış ve genel bakış sağlanabilir" der Stefan Zweig.

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fotoğraf Bölümü olarak "Sürgün" adlı fotoğraf serisi; dünyadaki göç olgusu üzerine kurgulanmıştır.

Geçen yıl Almanya'nın Köln kentinde düzenlenen fotoğraf ve görüntü teknolojileri fuarı Photokina 2016'da 'Geleceğin Fotoğraf Ustaları'(Upcoming Masters of Photography) üniversiteler arası fotoğraf yarışmasında aldığı birincilikle «En Başarılı Sergi Ödülü»nün yanı sıra para ödülüne de layık görülmüştü. Leica, Alman Fotoğrafçılar Derneği ve Alman fotoğraf baskı şirketi CeWe tarafından (sponsorluğuyla) gerçekleştirilen ve Photokina'nın prestijli salonu: 1. hol'de yer almış bulunan yapıtlar, yabancı ziyaretçiler tarafından yoğun ilgi ve pozitif eleştiri ile izlenmişti.

Bizleri gururlandıran bu seçki; 10 sanatçı öğrencinin gözünden 10 farklı hikayenin tematik bir başlıkta bir araya getirilmesiyle gerçekleştirilmiştir. Türk fotoğraf sanatı ve eğitimi için bir kilometre taşı olan "Sürgün" adlı sergi Türkiye'de ilk kez Z FotoFest aracılığıyla izleyici karşısına çıkmaktadır.

Uluslararası başarıya ve ödüle imzalarını atan değerli sanatçılar: Can Yücel, Galip Olcayto, Güliz Karaoğlan Vural, Gülay Doğan, İsmail Gökçe, Kaan Kurtuluş,Osman Demir, Özgür Akpınar, Şenay Martinova ve Paul-Ruben Mundthal'e "dünyada yaşanan göç" olgusu üzerine çektikleri dikkatten ve kıymetli emeklerinden ötürü bir kez daha teşekkür ederim.

"Sürgün / *Exile*" sergi küratörü ve proje koordinatörü

Prof. Ozan Bilgiseren
MSGSÜ Fotoğraf Bölümü Başkan Yrd.

Exile

"Only the misfortune of exile can provide the in-depth understanding and the overview into the realities of the world" said Stefan Zweig.

As he claims the "realities" now on earth are: refugees, mass human traffic, demographic changes of the habitats, pain, grief and many sad stories of wars.

Anatolia had hosted refugees from different ethnic and religious groups of millions and has been hosting them for many centuries, who escaped from wars and conflict zones.

So, if you are a Turkish citizen living in the modern society of Turkey, your ancestors -not too far ago- maybe your grandfather, might have been born somewhere else, out of the borders of Turkish Republic.

He might have left his homeland, family estates and belongings as a result of population exchange; and, he might have started his journey -thereby yours- through life in Turkey. This is very common and "normal" for Turks.

Also for Turks, it is also not a big deal to welcome people with open arms to the suffering people from abroad. However, this time, the load is very heavy, the damage is enormous and exodus to shrouded in mystery.

Twenty photographs from ten photographers are attempting to tell the viewer visual stories of this "human condition" on some different levels.

Z FotoFest proudly presents, awarded the best exhibition of Photokina 2016 "The Upcoming Masters of Photograhy" by Mimar Sinan Fine Arts University.

Project Coordinator & Curator:
Prof. Ozan Bilgiseren

Morell, Abelardo

1948 yılında Havana Küba 'da doğan Morell, 1962 yılında ailesiyle birlikte ABD'ye yerleşti. Lisans eğitimini Bowdoin College'de alan Morell, yüksek lisansını Yale Üniversitesi Sanat Okulu'nun Güzel Sanatlar (MFA - Master of Fine Art) Bölümü'nde tamamladı. Bowdoin College (1997) ve Lesley Üniversitesi'nden (2014) onursal dereceler aldı.

1994'te Guggenheim Bursu ve 2011'de Uluslararası Fotoğraf Merkezinden (ICP) "Sanatta Sonsuzluk Ödülü" gibi birçok ödül ve destek aldı. Kasım 2017'de ise "Lucie Güzel Sanatlarda Başarı Ödülüne layık görüldü.

Çalışmaları Modern Sanatlar Müzesi, Whitney Amerikan Sanatı Müzesi, New York Metropolitan Sanat Müzesi, Chicago Sanat Enstitüsü, San Francisco Modern Sanatlar Müzesi, Houston Sanat Müzesi, Boston Güzel Sanatlar Müzesi, Victoria & Albert Müzesi gibi müzelerin yanı sıra Amerika Birleşik Devletleri'nde ve yurt dışında yetmişten fazla galeri, enstitü ve müzede gösterildi.

Abelardo Morell was born in Havana, Cuba in 1948. He immigrated to the United States with his parents in 1962. Morell received his undergraduate degree from Bowdoin College and his MFA from The Yale University School of Art. He has received an honorary degree from Bowdoin College in 1997 and from Lesley University in 2014.

He has received a number of awards and grants, which include a Guggenheim fellowship in 1994 and an Infinity Award in Art from ICP in 2011. In November 2017, he will receive a Lucie Award for an achievement in fine art.

His work has been collected and shown in many galleries, institutions and museums, including the Museum of Modern Art, The Whitney Museum of American Art, the Metropolitan Art Museum in New York, The Chicago Art Institute, The San Francisco Museum of Modern Art, The Houston Museum of Art, The Boston Museum of Fine Art, The Victoria & Albert Museum and over seventy other museums in the United States and abroad.

Çadır Kamera - Zemindeki Görüntüler

Carleton Watkins, Timothy O'Sullivan ve William Henry Jackson'ın çektiği 19.yüzyıl Batı Amerika fotoğraflarını her zaman sevmişimdir. Fakat bu manzaraları günümüzde yeniden fotoğraflamaya çalıştığımda bu eski fotoğrafçıların çalışmalarının üzerimdeki etkisi sebebiyle gözüm hep korkmuştur - öyle ki, uzun zamandır manzara görüntüleri çekmeye nasıl yaklaşacağımı hayal bile edemiyordum. - Ancak birçok göçmen gibi, adapte olduğum ülkemin enginliğini keşfetmek için harekete geçmem gerektiğini hissettim. Bu da Amerika'nın millî parklarını fotoğraflamakla mümkün olabilirdi. Bu his ile beraber üstünde yürüdüğümüz zeminin, dünyayı şekillendirmeye yardımcı olan manzara anlayışımızı nasıl doğrudan etkilediğini göstermek için yarı çadır yarı periskop bir alet keşfettim. Bu keşfimle beraber bilinen ve ikonik yerlerin bu tanınmış görüntülerini kendi özel keşiflerim haline getirmenin bir yolunu bulmak istedim.

George Eastman Müzesi'nden Jamie M. Allen, "Amerika'nın Ulusal Parklarını Fotoğraflamak" (Picturing America's National Parks, 2016) adlı kitabında çadır kameram ile yaptıklarımı benden daha iyi anlatmaktadır. Bu kitapta ortaya çıkan fotoğraflar, görüntü ve dokunun bir karışımı kıvamındadır. Fotoğraf, sıradan bir doğal manzara görüntüsüdür; ancak doku, arazinin kendisinden, manzarayı izleyen kişinin tam da durduğu noktadan elde edilmiştir. Genel olarak gözlemcinin ayakları altında uzanan toprak, kaya, çimen ve kumdan oluşan zemin örtüsü manzara lehine yok sayılarak manzara ön plana çıkarılmaktadır. Morell ise bunun tersine bu iki unsuru birlikte düşünerek manzaranın jeolojisini, kendi tuvaline dönüştürüp zemini doğal manzaraya bağlar.

Dördüncü yüzyılda yaşamış olan şair Lu Chi, "Sonsuz uzayı dört köşe bir kâğıda hapsediyoruz" sözleriyle şairin görevini tanımlamış olsa da bu sözleriyle o, bir fotoğrafçı olarak tutkumu şekillendirmekte kaleminin gücünü esirgememiştir.

Tent-Camera Images On The Ground

I have always loved The 19th Century photographs of the American West by Carleton Watkins, Timothy O'Sullivan and William Henry Jackson but, when I had a commission to photograph these landscapes anew, the work of these men daunted me—so much so that, for a long time, I couldn't imagine how I would approach making landscape images myself. But like many immigrants, I felt moved to explore the vastness of my adopted country. To picture America's national parks, I invented a device—part tent, part periscope—to show how the immediacy of the ground we walk on enhances our understanding of the panorama, the larger world it helps to form. I wanted to find a way to make these well-known views of familiar and iconic places into my own private discoveries.

Jamie M. Allen of the George Eastman Museum describes what I do with my tent-camera better than I can in his book Picturing America's National Parks (2016): "the resulting photographs are a mix of image and texture. The image is that of a common scenic view; the texture, however, is derived from the land itself, the very spot where one stands to experience the scenery. The ground cover – dirt, tocks, grass and sand – typically lies at the onlooker's feet, ignored in favor of the vista. Morell, conversely, ties the ground to the scenic view, transforming the geology of the landscape into his canvas".

The fourth century poet, Lu Chi, wrote: "We enclose boundless space in a square foot of paper". I know he was defining the task of the poet but, to me, his words shape my own ambition as a photographer.

Olcayto, Galip

1980 yılında İstanbul'da doğan Olcayto, 2014 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fotoğraf Bölümü'nde lisans eğitimini tamamladı. Hâlen Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Fotoğraf Bölümü'nde yüksek lisans eğitimine devam etmektedir.

Ödüler

2013 Novi Sad World Biennial Exhibition of Student Photography "Mansion ödülü"
2015 Artist 2015 / 25. Uluslararası İstanbul Sanat Fuarı, İstanbul " NO8 Genç sanatçı ödülü"
2017 Ulus Lions Yeni Arayışlar 5 Yarışması 2017 "Mansion ödülü"

Born in Istanbul in 1980, the artist holds his bachelor degree from Mimar Sinan Fine Arts University Photography Department in 2014. He continues his master's degree in Mimar Sinan Fine Arts University , Social Sciences Institute, Photography Department.

Awards

2013 Novi Sad World Biennial Exhibition of Student Photography "Mansion award"
2015 Artist 2015 / 25. International Istanbul Art Fair, Istanbul " NO8 Young artist award"
2017 Ulus Lions Yeni Arayışlar 5 Competition 2017 "Mansion award"

Zeytinburnu'nun Alanları

Bir bölge, tarihi ve kültürel olarak taşıdığı katmanlarla eklemli bir dildir. Dolayısıyla o dili konuşabiliyor ve anlayabiliyor olmak, katmanlar arasında ilişki kurabilmek anlamına da gelir. Her bölgenin olduğu gibi Zeytinburnu'nun da kendine has bir biçimi ve onu dışa vuran bir dili vardır.

Bakışı değiştirirsek?

Doğu resim sanatı minyatür, perspektifin olmadığı ama farklı hikâyelerin bir sıralama içerisinde anlatıldığı iki boyutlu çalışmaları anımsatır. Böylece gözün algı yanılsamasından etkilenmeden, bu alanlara dair bir yapı çözümlemesine olanak sağlar. Yeşil alanlar, sosyal tesisler, parklar ve bahçeler sınırları ile kendilerini ortaya koyarlar. İnsandan bağımsız mekânların yüzleri okunur.

Bu alanlar en yalın hâlleriyle karşımıza çıkar ve bizi rahatlatan mekânlara dönüşürler.

Fields of Zeytinburnu

A region is an articulated language with all its historical and cultural layers. Therefore, speaking and understanding that language also means to establish connections between the layers. Like every other regions, Zeytinburnu has its own form and a language that expresses it.

What if we change the aspect of view?

The eastern picture art, miniature reminds the two-dimensional works of the different stories without perspective but told in an order. In this way, it offers to experience a structural analysis of these places by avoiding optical illusion. Green fields, social complexes, playgrounds and gardens reveal themselves through their borders. Faces of places independent from people can be read. These places come in sight with their most plain face and turn into relieving places.

Otokoç Otomotiv

Otokoç Otomotiv

Dönüşüm- Hurda'nın Yolculuğu

Türkiye İstatistik Kurumu verilerine göre 2017 yılı sonunda Türkiye'de yirmi yaş ve üzeri 5,1 milyon adet "Ömrünü Tamamlamış Araç" yani "Hurda Araç" bulunuyor. Bu rakam toplam araç parkının % 21'ini oluşturuyor.

Ekonomik Ömrünü Tamamlayarak ''işlevini kaybetmiş''bu araçlar trafikte tehlike yaratıyor, çevreyi kirletiyor, başıboş durarak sokaklarda tehlike yaratıyorlar.

Ülkemizdeki yirmi yaş ve üzerindeki bu hurda araçların yenilenmesi sonucunda, azalacak karbon salınımı ile tasarruf edilen 6,7 milyar gram CO2'nun tutulabilmesi için toplam 555 milyon adet ağaca ihtiyaç olduğunu ve bu büyüklüğün de iki yüz altı adet Belgrad Ormanı'na denk geldiğini belirtmek gerekir.

Hurda araçların ekonomiye ve çevreye verdiği zararlara dikkat çekmeyi amaçlayan "Dönüşüm – Hurdanın Yolculuğu" fotoğraf projesinde Murat Gür küratörlük yaptı. Proje, orjinal fikri ortaya koyan ve aynı zamanda serginin fotoğrafçılarından da olan Otokoç Otomotiv'in Genel Müdürü Görgün Özdemir liderliğinde gerçekleşti. Proje Otokoç Otomotiv yöneticileri Niyazi Erdoğan, Oğuz Atmaca, Onur Özatalay, Rukiye Yılmaz ve Şenay Yılmaz'dan oluşan ekip ile bir yıla yakın bir sürede tamamlandı.

Transformation - The Journey of Scraps

According to the data of Turkish Statistical Institute, there are 3.7 millions of 20 and older than 20 year old vehicles, or "junk cars" that "used up its economic life" in Turkey. This figure equals to 21 percent of total parking area.

These vehicles that used up their economic life and lost their functions not only pollute the environment, but also endanger for people for being abandoned randomly in streets.

If carbon emission of 20 and 20+ year old cars can be reduced, 6.7 billion gram CO2 is saved. We should also state that, in order to keep this saved CO2, we need 555 millions trees, so the area needed for these trees would be equal to 206 Belgrade Forests.

Otokoç Automotive performed a project named Photograph Project "Recycling-voyage of the junk", which aims to pay attention to damages arising from using junk vehicles to the economy and environment. Görgün Özdemir, the Otokoç Automotive General Manager, plus a photographer of this exhibition is the mastermind and leader of this exhibition whose curator is Murat Gür. This project was performed by a team consisting of Otokoç Automotive directors such as Niyazi Erdoğan, Oğuz Atmaca, Onur Özatalay, Rukiye Yılmaz and Şenay Yılmaz in almost one year.

Önder, Mustafa

İstanbul doğumlu. 1995 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fotoğraf bölümünden mezun oldu. 2000 yılında serbest fotoğrafçılığa geçmeden önce Türkiye'nin büyük yayınlarında fotoğraf editörü ve fotoğrafçı olarak çalıştı.

Çalışmaları The New York Times, Hürriyet, Magma, Vogue, GQ, Esquire, Forbes, InStyle, Cosmopolitan, Skylife, The L Magazine ve The Indypendent gibi birçok ulusal ve uluslar arası yayında yer aldı.

Mustafa Önder'in fotoğrafları New York, Istanbul, San Francisco, Londra, Pekin, Cenevre ve diğer uluslararası şehirlerde kişisel ve grup sergilerinin yanı sıra açık arttırmalarda da sergilendi.

Bu fotoğrafların ve fotoğraf serilerinin birçoğu IPA (Uluslararası Fotoğraf Ödülleri), Rönesans Fotoğraf Ödülü ve Px3 (Prix De La Photographie Paris) gibi uluslararası fotoğraf yarışmalarında ödüller aldı.

Belgesel ve sanatsal işlerinin yanı sıra New York Şehri devlet okullarında Joy of Giving Something Vakfı' nın "Changing Lenses" projesinde sanatçı eğitmeni olarak hizmet vermektedir..

Sanatçı Brooklyn, New York'ta yaşamaktadır.

Mustafa Önder was born and raised in Istanbul, Turkey. In 1995, he earned a Bachelor of Fine Arts degree in Photography from Mimar Sinan Fine Arts University in Istanbul. He worked as a photo editor and photographer for major Turkish publications for several years before transitioning to freelance photography in 2000.

His work has been showcased in such Turkish and international publications as The New York Times, Hurriyet, Magma, Vogue, GQ, Esquire, Forbes, InStyle, Cosmopolitan, Skylife, The L Magazine and The Indypendent.

Mustafa's fine art photography has been exhibited in solo and group shows as well as auctions in New York, Istanbul, San Francisco, London, Beijing, Geneva and other international cities. Many of his photos and photo series have received awards in such international photo competitions as IPA (International Photography Awards), Renaissance Photography Prize and Px3 (Prix De La Photographie Paris).

In addition to his documentary and fine art work, he serves as an artist-educator for Joy of Giving Something Foundation's Changing Lenses project in New York City public schools.

Mustafa is currently based in Brooklyn, New York.

Farklı Hayatlar

2000 yılında anayurdum İstanbul'u ve medya sektöründeki rahat işimi daha belirsiz bir hayat sunan serbest fotoğrafçılık ve sanat uğruna terk ettim.

Seyahat tutkum beni Kuzey Amerika, Latin Amerika, Avustralya ve Yeni Zelanda'ya götürdü ve yeni bir bakış açısıyla tekrar Avrupa ve Türkiye'ye dönmemi sağladı.

Yolda biriktirdiğim görüntüler yeni hayatımı ve yolda karşılaştığım birçok yaşam biçimlerini ortaya koymaktadır. Kompleks ve genel olarak çarpık kentleşen çevrelerde azimle kendi yollarını keşfetmiş sade kişilerin ruhlarına çekildim. Sadece dünyanın en dayanıklı anıtlarıyla değil, o kadar da ünlü olmayan sanat eserleriyle ve gözden çıkarılmış ve unutulmuş tarihi eserlerle insanların kurduğu etkileşim karşında huşu içinde kaldım. İnsan hayatının tüm çeşitliliklerinin fotoğrafını çekerken amacım tanıdık ve erişebilir olan birleştirici insan deneyimlerini yakalamak.

Plansız güzergâhım beni şu anda ev dediğim ve her şeyin ve herkesin varlığının mümkün göründüğü şehir New York'a getirdi. Ama gezmeyi bırakmadım ve gelecek öngörülemez. Başka insanların yaşam biçimlerine tanık olarak kendiminkini buldum.

Ways of Life

In 2000, I left my hometown of Istanbul and a comfortable job in media for a less certain life of freelance and fine art photography. My wanderlust has led me across North America, Latin America, Australia and New Zealand, Asia and back to Europe and Turkey with new eyes.

The images I have collected along the way present my new world and the many ways of life I have encountered along the way. In complex and often haphazard urban environments, I have been drawn to the spirit of everyday people who have found their own ways of persevering. I have been awestruck by how people interact not only with the world's most enduring monuments, but also with less celebrated works of art and by the artifacts they have discarded and forgotten. In all the diversity of human life that I have photographed, my goal is to capture unifying human experiences that are familiar and accessible.

My unplanned itinerary has led me to New York, the city I now call home, where all things and all people seem possible. But I haven't stopped traveling and the future is unpredictable. In witnessing other people's ways of life, I have found my own.

Özüarap, Dinçer

1982'de İstanbul'da doğdu. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fotoğraf bölümünden mezun oldu. Şu anda aynı üniversitede yüksek lisans eğitimine devam etmektedir.

Born in 1982. He graduated from the department of photography of Mimar Sinan Fine Arts University and continues his master studies at the same university.

Sınır Hattı

Küreselleşme ile ülkeler arasındaki engellerin yıkılacağı düşünülürken güvenlik endişeleri ve göçmen karşıtı tutumlar tüm dünyada duvarların örülmesine sebep oldu. Şu an dünya üzerindeki ülkelerin üçte birinin sınırı duvarlarla kapatılmış durumda. Bu kapanma, kültürleri daha da yabancılaştırıp birbirlerine düşman kılıyor. Birbirinden kopuk bir hayatta yarı açık cezaevinde gibiyiz. Acaba hangimiz içeride, hangimiz dışarıdayız?

Border Line

While globalization and destruction of the barriers between countries are estimated, security worries and anti-immigrant attitudes have caused the walls to be woven all over the world. Current world the border of one third of the countries on it has been closed with 'walls'. "These closure cultures further alienating them, making them enemies. Half open in a broken life we are in prison. We are in, we are out?

Paley, Matthieu

Fransa'da doğan Matthieu Paley, National Geographic dergisi için dünyanın her köşesini gezdi. Yanlış izlenim uyandıran ya da yanlış gösterilen bölgelere odaklanıp kendisini yok olan kültürler ve çevreyle ilgili sorunlara adamaktadır. Afganistan'daki Kırgız göçebelerinin sert ve acımasız yaşamlarını usanmadan kaydettiği on yılın sonunda, Matthieu "Stranded on the Roof of the World" (Dünyanın Çatısına Demirli) adlı ilk National Geographic hikâyesini 2011-2012 yıllarında çekti.

Sayısız ödülün yanı sıra yakın zamanda 2017 World Press ve Uluslararası Yılın Fotoğrafçısı Ödülü'nü de alan Matthieu, çalışmalarının birçok monografını yayınladı ve sanatı dünya çapında galerilerde ve müzelerde sergilendi. National Geographic Expeditions için düzenli olarak atölyeler düzenlemektedir ve Nat Geo Live eğitmenidir.

Kariyeri süresince tanıştığı insanlarla ilişki kurmak için duyduğu tutkuyu beslemek ve görüntülerine samimilik katmak için altı dil öğrendi.

Born in France, Matthieu Paley has travelled all over the world for National Geographic magazine. Focusing his efforts on regions that are misrepresented or misunderstood, he is especially committed to issues relating to diminishing cultures and the environment. Following a decade of relentlessly documenting the harsh, unforgiving existence of Afghanistan's Kyrgyz nomads, Matthieu shot his first National Geographic story in 2011/2012 titled "Stranded on the Roof of the World".

The recipient of numerous awards (more recently a 2017 World Press and a Photographer of the Year International Award), Matthieu has published several monographs of his work and his fine art images have been exhibited in galleries worldwide as well as in Museums. He regularly leads workshops for National Geographic Expeditions and is a lecturer for Nat Geo Live.

Over the course of his career, Matthieu has learned 6 languages, feeding his passion to connect with the people he meets and helping him to instill a sense of intimacy into his images.

Beslenmenin Evrimi

Beslenmenin evrimi adlı proje dünya genelinde hâlâ uygulanan, atalarımızdan kalma ve birbirinden farklı beslenme alışkanlıklarını kaydeden evrensel bir hikâyedir.

Fotoğrafçı, bu hikâyeyi anlatmak için Afgan Pamir Dağlarından, Kuzey Kutbu'na birbirinden uzak coğrafyalara, kimi zaman da Akdeniz'deki Girit gibi evine çok daha yakın olan yerlere giderek en simgesel yerlerden seçtiği konuları bu başlıkta ele aldı.

Farklılıkların yanı sıra benzerlikleri de arayan Matthieu, yaşadığımız özgün yerler ve sonucunda yediğimiz yemekler arasındaki karmaşık bağlantıyı ve beslenmemizin hayatımızı, kültürümüzü ve vücudumuzu nasıl şekillendirdiğini göstermek için orman, buzul, bozkır, dağ, deniz ve vadi demeden dolaştı.

Hikâye, 2050 yılına kadar iki milyar daha fazla olacak insanı beslemek için atalarımızın yemeklerini takip edip onlardan neler öğrenebileceğimizi gözlemlemeyi amaçlıyor. Çünkü sonuç olarak biz yediğimiz kadarız ya da en azından atalarımızın yediği kadar.

Evolution of Diet

The evolution of diet is a global story documenting ancestral eating habits around the world that are still practiced today.

To tell this story, the photographer identified some of the most emblematic environments, some of them remote and extreme, such as the Afghan Pamir Mountains and the Arctic, other much closer to home, such as Crete in the Mediterranean.

Searching for differences as well as parallels, Matthieu traveled through jungle, ice, savannah, mountains, sea and valley in order to show the inextricable link between the unique places we live, the resulting food we eat, and how diet shapes our life, culture and bodies.

The story traces the food our ancestors ate to see what we could learn from them in order to feed two billion more people by 2050. Because after all, it is true: we are what we eat - or at least what our ancestors ate.

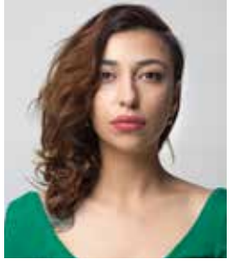

Sarıoğlu, Yeliz

1991 yılında Sakarya'da doğan Sarıoğlu, Akdeniz Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde yarıda bıraktığı fotoğraf lisansının ardından şu anda Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fotoğraf Bölümü'nde eğitimine devam etmektedir.

Üretimlerini baskı teknikleri, boyama, grafik ve tekstil tasarımı gibi farklı disiplinlerle birleştirmeyi seven sanatçı, ilerleyen zaman içerisinde kurgusal işler yapmaya başlamış ve kolaj mantığı ile birçok eser üretmiştir. Eserleri, birçok sergi ve festivallerde yer almıştır. Fotoğrafı, bir araştırma aracı olarak görüp kavramsal belge niteliğinde işler üretirken tasarım ve kolaj çalışmalarıyla da bu ifadeyi güçlendirmektedir.

Born in Sakarya in 1991 she started having her Bachelor's Degree in Photography Department of Fine Arts Faculty at Akdeniz University in 2011. She currently studies in Photography Department of Mimar Sinan Fine Arts University. The artist loves compounding her productions with different disciplines such as Printing Techniques, Painting, Graphic and Textile Design; and later on, she started performing fictional works and produced so many works of art with collage logic. Her works have been displayed in many exhibitions and festivals. Regarding photography as a research tool, the artist produced works, which can be considered as a conceptual documentation, and strengthen this statement with her design and collage works.

Girift

Çarpık kentleşen, kentsel dönüşüm ile kültürünü, doğasını, anılarını ve kimliğini kaybeden, birbiri içinde kaybolan girift şehir enstantaneleri...

Şehrin farklı kentsel dönüşüm bölgelerinden ve gerçek doğasından çekilen fotoğrafların, fiziksel müdahaleler ile birbirine örülmesi sonucunda oluşan görseller, aynı zamanda birbiri içersinde kaybolan, çözünen ve sıradanlaşan, özünden ve doğasından uzaklaşan mekanlar ile ilişki kurar.

Intricate

In this project, our lenses are directed at intricate city instantiations urbanizing irregularly, losing their culture, nature, memories and identities with the urban transformation and getting lost in each other.

While the visual expressions being created by interconnecting photographs taken from various urban transformation areas and the real nature of the city, with each other by physical touches, are getting lost in each other, they get in contact with places decomposing and becoming ordinary, moving away from their own essence and nature.

Schoeller, Martin

1968 yılı Almanya doğumlu olan Schoeller, olağanüstü yakın plan portreleriyle tanınmış ödüllü bir portre fotoğrafçısıdır. Tanıdık yüzlere, sıradan kimselermiş gibi yaklaşarak çehrelerini yorumlar. Portrelerinde ünlü olan ve olmayan kişiler, şöhretin değerinin ve dürüstlük kavramının sorgulanmasına izin veren bir düzlemde buluşurlar. Almanya'da büyürken August Sander'in yoksulların, işçi sınıfının ve burjuvazinin sayısız portre çalışmalarından "Becher – Schüler" olarak da bilinen ünlü ikili Bernd ve Hilla Becher'den derinden etkilenmiştir. Yakın plan portrelerinde, dünya liderleri ile yerli grupları, film yıldızlarıyla, artistler, atletler ve evsiz insanların yüz özellikleri sanatçının yaklaşım biçimiyle eşit derecede vurgulamaktadır.

Schoeller 1993 – 1996 yılları arasında Annie Leibovitz'in asistanlığını yaptı. Sokakta tanıştığı kişilerin fotoğraflarını çekerek serbest fotoğrafçı olarak alanında ilerledi. Çalışmaları, güçlü görsel etkileri nedeniyle tanınmış ve 1998'den beri Rolling Stone, National Geographic, TIME, GQ, Esquire, Entertainment Weekly ve The New York Times dergisi ile diğer yayınlar arasında yer almaktadır. Schoeller, New Yorker'da ödüllü portreleriyle katkıda bulunmak için 1999 yılında Richard Avedon'a katıldı. Portreleri, Avrupa'da ve Amerika Birleşik Devletleri'nde ve uluslararası arenada sergilenmektedir. Aynı zamanda Washington D.C.'de Smithsonian Enstitüsü ve Ulusal Portre Galerisi'nin kalıcı koleksiyonlarında yer almaktadır. Kendisi Lette Verein Berlin'de öğrenim görmüş olup New York'ta yaşamını sürdürmektedir.

Martin Schoeller (German, b. 1968) is an award-winning portrait photographer renowned for extreme- close up portraits. Familiar faces are treated with the same levels of scrutiny as the un-famous. The unknown and the too-well-known meet on a level platform that enables comparison, where a viewer's existing notions of celebrity, value, and honesty are challenged. Growing up in Germany, he was deeply influenced by August Sander's countless portraits of the poor, the working class, and the bourgeoisie, as well as by Bernd and Hilla Becher, who spawned a school known as the Becher-Schüler. Schoeller's close-up portraits emphasize, in equal measure, the facial features, both studied and unstudied, of his subjects— world leaders and indigenous groups, movie stars and the homeless, athletes and artists— leveling them in an inherently democratic fashion.

Schoeller worked as an assistant to Annie Leibovitz from 1993 to 1996. He advanced as a freelance photographer, producing portraits of people he met on the street. His work gained recognition for its strong visual impact and since 1998, his work has appeared in Rolling Stone, National Geographic, TIME, GQ, Esquire, Entertainment Weekly, and The New York Times Magazine, among other publications. Schoeller joined Richard Avedon as a contributing portrait photographer at the New Yorker in 1999, where he continues to produce award-winning images. His portraits are exhibited and collected internationally, including in several solo exhibitions in Europe and the United States and are included in the permanent collection of the National Portrait Gallery, Smithsonian Institution, Washington, D.C. He studied at Lette Verein in Berlin and lives and works in New York City.

Kayapo Kadınları

Fotografik "close up" belki de portrenin en saf biçimidir. Özne ve izleyiciyi, günlük etkileşimin imkânsız ya da en azından uygunsuz kıldığı yüzleşmelere maruz bırakılır. "Close up"da bu etkiyi öznenin statik ifadesi veya bunun yokluğu sağlar, dolayısıyla izleyici insanî ilişkilerde kullanmaya alışık olduğu çevresel ipuçlarından mahrum bir şekilde karşısındaki yüzü okumaya zorlanır.

1991'de Bernard ve Hilda Becher'in "Su Depoları" serisini gördükten sonra nesneleri, büyük gruplar hâlinde tamamıyla aynı şekilde fotoğraflama fikrine kapıldım. "Close up" serimdeki tüm fotoğraflar aynı açıdan ve aynı ekipmanlarla çekilmiştir. Fakat burada bir tamamlanmışlık ve savunmasızlık anında kişisellik ve kendine özgülüğü yakalamaya çalıştım. En büyük güçlük, farkında olmaksızın yapılan yüz ifadeleri ve hareketler arasında kendini açığa çıkaran o nazik anı yakalamaktı. Birçok portre fotoğrafçısı gibi ben de modelin fotoğraflandığı düşüncesinden uzaklaştığı, çalışılmış yüz ifadelerinin ötesine geçildiği, planlanmamış bir aşamaya ulaşılabilecek anı yakalamaya çalışıyorum. Olabileceğim kadar objektif olmaya çalışırken yine de biliyorum ki, her bir jest bir düzenleme eylemidir. Ünlü yüzler, ünlü olmayan yüzlerle aynı ince detaylı incelemeden geçmekteler. Çok iyi tanınan ve hiç tanınmayan ortak bir platformda izleyicinin zihnindeki ünlülük, değer ve dürüstlük kavramlarını zorlayacak şekilde karşılaştırılmışlardır.

Kayapo Women

A photographic close-up is perhaps the purest form of portraiture, creating a confrontation between the viewer and the subject that daily interaction makes impossible, or at least impolite. In a close-up, the impact stems solely from the static subject's expression or apparent lack thereof, so the viewer is challenged to read a face without the benefit of the environmental cues we naturally use to form our interpersonal reactions.

After seeing Bernd and Hilla Becher's water tower series in 1991, I was inspired by the idea of photographing a large group of subjects in the exact same style. The pictures in my Close Up series have all been taken from similar angles and with the same equipment, but here I have tried to bring out personality and capture individuality in a search for a flash of vulnerability and integrity. The greatest challenge in taking these images lies in the attempt to arrest the subtle moment that flickers between expressions, movements of which the subject is unaware. Like most portrait photographers, I aim to record the instant the subject is not thinking about being photographed, striving to get beyond the practiced facial performance, reaching for something unplanned. While trying to be as objective as possible, I acknowledge that every gesture is still an act of artifice. Familiar faces are treated with the same levels of scrutiny as the un-famous. The unknown and the too-well-known meet on a level platform that enables comparison, where a viewer's existing notions of celebrity, value, and honesty are challenged.

Segal, Gregg

Annem, on birinci doğum günüm için bana bir kamera aldıktan sonra komşumun çöplerini fotoğrafladığımda bir fotoğrafçı olacağımı biliyordu. Çöp fotoğraflarını sanat (en azından dokümantasyona layık bir materyal) olarak gören türden bir annem olduğu için şanslıydım. Gördüklerimin farkına varmaktan ve onları kaydetmekten kendimi alıkoyamıyordum. Sıradan anlar bile düzenlenip çerçevelendikten sonra, anlam kazanıyordu. Üvey babamın motosikletini söküp parçalara ayırması, kardeşimin bowling topunu atarken ayağını öne atması, kuşların uçuşu gibi dünyaya ait anların fotoğrafları, benim hayatımı unutulmaz kılacak nitelikteki imzalardı.

On altı yaşındayken Interlochen Sanat Akademisi'nde fotoğraf üzerine çalışıyordum. California Sanat Enstitüsü'nde Güzel Sanatlar Bölümü'nde lisans (Bachelor of Fine Arts, BFA) eğitimi almaya devam ettim. New York Üniversitesi'nde drama yazarlığı alanındaki yüksek lisans eğitimim ve film çekimi ile kariyerimde ilerlerken masalcının drama tutkusu ve "İşte o an"ın arayışı ile fotoğrafa geri döndüm. Doğru anı yakaladığında ortaya çıkan fotoğraf, yankısı gittikçe büyüyen tek karelik bir film gibidir.

Çekim yaptığım yaklaşık kırk yıl içinde kültürü, inançlarımızı, değerlerimizi ve tarihimizi keşfetmek için ortamı kullandım. Kimlikleri ve oynadığımız rolleri inceliyorum: Süper kahramanlar, yöneticiler ve yaşlı olimpiyatçılar. Senatörler, psikiyatrlar, seks bağımlıları, mucitler, kumarbazlar, fabrika işçileri ve gittiği her yeni yerde yeni kimlik kazananlar.

Kategorize edilmekten kaçınırım. Editoryal, sanatsal ve belgesel fotoğrafçılığının bir karışımı ile kendi yerimi oluşturuyorum. Çalışmalarım Amerikan Fotoğrafı, İletişim Sanatları, Fotoğraf Bölge Haberleri (PDN), Araştırmacı Gazeteciler ve Editörler, New York Basın Kulübü ve Yayın Tasarımcıları Derneği tarafından takdir ve kabul edildi. Portre ve fotoğraf çalışmalarım, Time, Newsweek, The Independent, Le Monde, Stern, Esquire, Fortune, Wired, National Geographic Adventure ve daha başkaları arasında da yer aldı.

My mother knew I'd become a photographer when, after she got me a camera for my eleventh birthday, I photographed our neighbor's garbage. I'm lucky I had the sort of mother who saw photographs of garbage as art – or at least as material worthy of documentation. I couldn't help take notice of and record what I saw. Even mundane moments seemed significant once they'd been composed and framed: stepfather taking apart motorcycle, brother practicing his bowling stride, birds taking flight.

At 16, I was majoring in photography at Interlochen Arts Academy. I went on to do a BFA at California Institute of the Arts. After detouring through film and a master from New York University in dramatic writing, I returned to photography with a story teller's penchant for drama – seeking that key moment that is about to - or has just - occurred. When the moment works, the resulting photo is like a single frame movie that triggers reflection.

In the nearly four decades I've been shooting, I've used the medium to explore culture: our beliefs, our values, and our histories. I examine identity and the roles we play: super heroes, CEO's, and senior Olympians. Senators, psychiatrists, and sex addicts; inventors, gamblers, factory workers, and those just making up their identity as they go.

I avoid categorization, carving out my own niche, a blend of editorial, fine art and documentary photography. My work has been recognized by American Photography, Communication Arts, PDN, Investigative Reporters and Editors, The New York Press Club, and the Society of Publication Designers. My portraiture and photo essays have been featured in Time, Newsweek, The Independent, Le Monde, Stern, Esquire, Fortune, Wired and National Geographic Adventure among others.

Çöpün Yedi Günü

Çocukluğumdan beri merak eder dururum, "Çöpler nereye gider?" ve "Onları koyacak yerlerimiz tükendiğinde ne olur?". "Çöpün Yedi Günü"nde atıklara ve tüketime, çöpü kişileştirerek dikkat çekmeye çalıştım. Ailemden, arkadaşlarımdan, komşularımdan ve diğer tanıdıklarımdan bir hafta boyunca çöplerini ve geri dönüşebilir atıklarını tutmalarını ve daha sonra onları beraber fotoğraflamayı istedim. Tabii ki buna kendim ve sekiz yaşındaki oğlum da dahil, çünkü ona da sorunun bir parçası olduğumuzu göstermek istedim. Geri dönüşebilir atıkları biriktirmelerini birkaç nedenden dolayı istedim. İlki, aşırı ambalaj kullanımı; ikincisi, geri dönüşen plastiğin doğaya olan inanılmaz maliyeti ve üçüncüsü, büyük kısmı okyanuslarda sürüklenen atıkların çoğunun dönüşüm tesislerine ulaşamamasından kaynaklı oldu.

Fotoğraf setlerini Kaliforniya Altadena'daki evimin arka bahçesinde kurdum. Su, orman, kumsal ve kar; dokunulmamış hiçbir doğal alan yoktu ve amacım çöpün ne kadar istilacı olduğunu göstermekti. Çöp mevzuunu kişileştirmeye kendimden başlayıp etrafıma doğru genişletirken, kimilerinin bu mevzuu üzerine daha derin düşündüğünü fark ettim. Birçok kişi için çöplerini biriktirip onları ortalığa yaymak, bir değişimin gerekliliğine ikna edici olmuştu. Kimileri bu krizi hafifletmek için bazı ufak adımlar atmıştı.

Fotoğraflarıma bakınca bu serinin sadece atıklarımızın değil, aynı zamanda değerlerimizin belki biraz daha gelişen değerlerimizin bir kaydı olan anlık bir arkeolojiye benzediğini düşünüyorum.

7 Days of Garbage

Ever since I was a kid, I've wondered about garbage - where does it go and what happens when we run out of places to put it? With 7 Days of Garbage, I call attention to the crisis of waste and consumption by personalizing it. I asked family, friends, neighbors and other acquaintances to save their trash and recyclables for a week and then lie down and be photographed in it. I included my family because I want my 8-year-old son to understand that we're contributing to the problem, too. I asked people to include their recyclables for several reasons: 1) packaging is excessive; 2) recycling plastic has steep environmental costs; 3) much of what is designated recyclable does not make it to the recycling plant (a great deal winds up in our oceans, for instance).

I created the settings for the pictures, in my own yard in Altadena, California: water, forest, beach and snow. My aim is to illustrate how pervasive garbage is; no natural environment is untouched. By personalizing the problem of waste – by starting with myself and working outwards from there, I've found that some are considering the issue more deeply. Many have said the process of saving their garbage and then laying in it reconciled them to a need for change. Some are taking small steps to mitigate the crisis. Reflecting on the pictures I've made so far, I see 7 Days of Garbage as instant archeology, a record not only of our waste but of our values – values that may be evolving a little.

Shen, Chaofang

1982'de Fujian, Çin'de doğan Chaofang, Tsinghua Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü ve Pekin Film Akademisinden mezun olmuştur.

Born in Fujian, China, 1982, graduated from the Fine Arts Institute of Tsinghua University and Beijing Film Academy.

Saf Görüş

Saf Bakış çalışması, geçmişe ait yüzlerce fotoğrafın kolajlarından oluşuyor; hareket halindeki nehrin görüntüsü ile Çin'in "dönüşümü" sürecinde, bunaltıcı tüketici toplumu olmadan önceki özgün canlı mahalle ve günlük hayatını kaybettiği şehirleşme süreci, duygulandıran bir şekilde ve dağların, nehirlerin eşliğinde ifade edilirken bu dağ ve nehir örtüsü Çin kültüründe ya da filmlerinde yer almasa da Çin'in gelişiminin gerçekliğinde bu engin hakikat kalabalığın ya da okullarımızın içerisindeki gözlerimizi oluşturuyor.

Pure View

Pure Views is a collage of hundreds of photographs made from the past, like the movement of a river, the process of urbanization in China has lost the original lively neighborhood and daily life, before the overwhelming consumer society, in the "transformation" Process, soul-stirring and covered with mountains and rivers, this canopy of mountains and rivers can not appear in the Chinese culture, or movies, but in the reality of China's development, this vast reality is our eyes on the streets of the crowd or Those in school.

Topalar, Turan

İstanbul'da doğdu. 1991 yılında fotoğrafa başladı. 2010 yılından sonra proje odaklı çalışmalara yoğunlaştı. Üzerinde iki yıl çalıştığı Suriyeliler projesi, 2014 yılında PhotoWorld dergisinde yayınlandı. Halen proje olarak çalıştığı "Afgan Mülteciler" konusuna devam etmektedir.

Born in Istanbul he started taking photos in 1991. He focused on project-oriented works after 2010. The 'Syrians' project, which he worked for two years, was published in PhotoWorld magazine in 2014. He's currently working on the "Afghan Refugees" themed project.

Avrupa'ya Uzanan Afgan Yolu

Afganistan'daki Taliban baskısı ve zorlu yaşam koşulları nedeniyle İran'a uçakla gelen Afgan mülteciler, Van-Türkiye sınırından kaçak geçerek ülkeye giriş yapıyorlar. İnsan tacirleri, bu mültecilerin kaçak yolculuğunu devam ettirerek onları doğu illerimizden İstanbul başta olmak üzere büyük şehirlere getiriyor.

Çöplerden kağıt, plastik, cam gibi ev ve sanayi atıkları toplayan Afganların tek umudu, sosyal imkanlardan faydalanmak için Avrupa ülkelerine gitmek. Bir gün daha iyi yaşayabilme umudu olan bu insanlar, şehirde daha çok kentsel dönüşüm alanlarında ve depolarda barınıyorlar.

Projemiz, bu mültecilerin en fazla bulunduğu kent olan İstanbul'daki sosyal yaşantıları hakkında genel bir bakış sunmaktadır.

Afghan Road to Europe

Afghan refugees, who come to Iran due to Taliban oppression and hard life in Afghanistan, enter the country by passing Van-Turkey border illegally. Maintaining this illegal journey, human traffickers bring these refugees from eastern cities to big cities, especially Istanbul.

The only hope for the Afghans, who collect domestic and industrial wastes such as paper, plastic and glass from garbage dumpsters, is going to European countries to benefit from social opportunities. These people, who have a hope of living in better conditions one day, live in urban transformation areas and bunkers.

Our project brings a general perspective about the social lives of these refugees in Istanbul where they reside the most.

Turak, Rıza Aydan

1964 yılında Ağrı'da doğdu. Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Fotoğraf Ana Sanat Bölümü'nde lisans öğrenimini tamamladı. 1996 yılında Londra Guildhall (Metropolitan) Üniversitesi'nde yüksek lisans diploması aldı.

Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde fotoğraf dersleri vermektedir.

Born in 1964 in Ağrı the artist holds a Bachelor Degree from the Mimar Sinan Fine Arts University, Department of Photography. In 1996 he received his master's degree from London Guildhall (Metropolitan) University.

He teaches photography classes at the Faculty of Fine Arts of Mimar Sinan University.

Battaniye (2015-2017)

Göç, kadim Anadolu topraklarının bir gerçeğidir. Tarihi boyunca kavimler gelip başka yerlere geçmişlerdir. Göç edenin yazın kavrulmasına, kışın dondurucu ayazına karşı hep bir güvencesidir battaniye. İnce kalın hiç fark etmez, o amansız göç yollarında çekilen sıkıntıların üstünü örter battaniye.

Blanket (2015-2017)

Migration is a fact of ancient Anatolian lands. Throughout history, nomads have come and gone elsewhere. The blanket has always been a trust for the nomad preventing the freezing frost of winter and the scorching heat of summer. No matter thin or thick, it covers up the straits taken on those relentless migration routes.

Türk, Kemal

1983 İstanbul doğumlu. Fotoğraf sanatına 2011 yılında başladı. Fotoğrafın zamanı durdurması ve yaşamdaki anları ölümsüzleştirmesi heyecanıyla uzun süre belgesel fotoğraf alanında çalışmalar gerçekleştirdi. Farklı olanı görmek için çıktığı bu yolculukta ışık oyunları, sıradan olanı sıra dışı yapmanın peşinde projeler üretmeye devam ediyor.

He was born in İstanbul in 1983. He started performing photography art in 2011. Having the passion of freezing the moment immortalizing the memories of life with photography, he has made works in the field of documentary photography for a long time. In his journey he set out, he has been producing different projects in pursuance of converting the ordinary into extraordinary with his light tricks.

Gökdelenler

Proje kapsamında grafik çizgiler ve ışık oyunlarıyla gökdelenlere farklı bir açıdan bakılıyor.

Skyscrapers

In the scope of the project, skyscrapers are seen from a different aspect with lines and luminous effects.

Vitale, Ami

Başlangıçta benim için fotoğrafçılık, insanlarla tanışmak, yeni şeyler öğrenmek ve yeni kültürleri deneyimlemek için bir pasaporttu. Şimdi ise fotoğrafçılığın bir pasaporttan çok daha fazlası yani birlikte yaşadığımız bu gezegeni hep beraber daha yaşanılır kılabileceğimizi gösteren, kültürler, topluluklar ve ülkeler arasında farkındalık ve anlayış yaratan bir araç olduğunu düşünüyorum.

Nikon Temsilcisi ve National Geographic dergisi fotoğrafçısı Ami Vitale, ziyaret ettiği doksandan fazla ülkede sadece şiddet ve çatışmalara değil, insan ruhunun güzelliklerine de tanıklık etti. Bir tiyatro izleyicisi olmak yerine, hikayenin kahramanı olmayı tercih eden Ami Vitale'i, kerpiç kulübelerde, savaş bölgelerinde, sıtma tehlikesi altında ya da panda kıyafetleri içerisinde görebilirsiniz. 2009'da fotoğrafladığı dünyanın son beyaz gergedanının doğaya bırakılma hikayesinden sonra Ami, objektifini yaban hayatına ve çevre dostu hikayelere çevirdi.

Ami Vitale'in fotoğrafları dünya çapında birçok saygın müze ve galeride sergilenmiş, uluslararası yayın organlarında yayımlanmıştır.

Ami Vitale son yıllarda saygın kadın bilim insanları, yazar, fotoğrafçı, film yapımcıları gibi sanat ve bilim insanı kadınların oluşturduğu, gelişmekte olan ülkelerdeki kadınların çektikleri zorluklara çözüm olacak projeler geliştirmeyi amaçlayan "Ripple Effect Images"e katıldı. Ayrıca "Alexia Vakfı" Fotoğraf Muhabirliği Danışma Konseyi'nde bulunuyor.

Halen Montana'da yaşayan Ami Vitale, National Geographic dergisiyle çalışıyor ve sıklıkla Amerika, Avrupa ve Asya çapında atölye çalışmaları gerçekleştiriyor.

In the beginning, photography was my passport to meeting people, learning, and experiencing new cultures. Now it is more than just a passport. It's a tool for creating awareness and understanding across cultures, communities, and countries; a tool to make sense of our commonalities in the world we share.

Nikon Ambassador and National Geographic magazine photographer Ami Vitale has traveled to more than 90 countries, bearing witness not only to violence and conflict, but also to surreal beauty and the enduring power of the human spirit. Throughout the years, Ami has lived in mud huts and war zones, contracted malaria, and donned a panda suit— keeping true to her belief in the importance of "living the story." In 2009, after shooting a powerful story on the transport and release of one the world's last white rhinos, Ami shifted her focus to today's most compelling wildlife and environmental stories.

Her photographs have been commissioned by nearly every international publication and exhibited around the world in museums and galleries. Recently, she joined Ripple Effect Images, an organization of renowned female scientists, writers, photographers and filmmakers working together to create powerful and persuasive stories that shed light on the hardships women in developing countries face and the programs that can help them. She is also on the Photojournalism Advisory Council for the Alexia Foundation.

Currently based in Montana, Ami Vitale is a contract photographer with National Geographic magazine and frequently gives workshops throughout the Americas, Europe and Asia.

Kuzey Kenya'nın Tabiat Muhafızları

National Geographic dergisinde yayımlanan son hikâyem, Kuzey Kenya'daki Samburu halkı tarafından işletilen ve Doğu Afrika'daki ilk örnek olan Fil ve Gergedan Yetimhanesi'ni konu alıyor. Yetimhane hem yaralı fil ve gergedanların tedavisi için güvenli bir sığınak oluyor, hem de kaçak avlanma ve fildişi ticaretinden etkilenen yetim fil ve gergedanlar için yeni bir yuva işlevi görüyor. Samburu halkı gibi tabiat ile iç içe yaşayan topluluklar, insan ırkının diğer canlılarla uyum içinde yaşayabilmesinin formülünü ellerinde bulunduruyorlar.

Kuzey Kenya'daki bu sığınaklardan birini ziyaret edip durumun ciddiyetini yakından görmenizi ya da hiç değilse "Conservation International" aracılığıyla yetimhanelere yardım etme fikrini bir düşünmenizi isterim.

Nature Guardians of the North Kenya

Please see my latest story about an elephant sanctuary in Northern Kenya in National Geographic Magazine. What makes it so special is that it is the first community-owned elephant and rhino sanctuary in East Africa operated by the indigenous Samburu community. The sanctuary provides a safe place for injured elephants and rhinos to heal and a home for orphaned elephants and rhinos affected by poaching and the ivory trade. The communities living side by side to the wildlife hold the keys to saving what is left. Please considering visiting Northern Kenya and any of the community owned conservancies or contributing to the sanctuary through Conservation International.

Wang, Haiyuan

5 Kasım 1973 tarihinde Çin'in Quinqhai eyaletinde doğmuştur. Hâlen Pekin'de yaşamaya ve üretmeye devam etmektedir.

Born in Nov 5, 1973 Qinghai Province.

Working in Beijing as a film artist since 2002

Platodan Esen Rüzgar

Çin'deki Qinghai Tibet Platosu'nda flamaları pek çok renkli kumaş bulabilirsiniz. Bunlar "Rüzgâr Atı" da denilen Budist sutra flamalarıdır. "Rüzgâr", yayılma anlamına gelir; flamaların üzerindeki Budist öğretileri uzaklara dağıtmanın bir yolu, bir nakliye vasıtası anlamını taşır ve buradaki at, rüzgârın kendisidir. Rüzgâr Atı, daha derin bir manada insanın kaderidir. Rüzgâr Atı, tanrının dileğinin yerine getirilmesinin bir vasıtasıdır. Rüzgâr Atı, bir şans bayrağı, bir tılsımdır.

Wind from the Plateau

The reason of the work: Qinghai-Tibet Plateau in China, you could find a lot of colorful clothes, that are the Buddhist sutra streamers, also called wind horse flags. The exact meaning of "wind horse" is: "The wind means spreading, travel tools and means to transport the Buddhist scripture printed on the streamer far away, the horse means the wind. "Wind horse" refers to the fate of people on a deeper level of meaning, transport it by wind. It is conducive to convey and fulfill the desire to the God. It is a banner of luck.

The tribute to Genghis Khan is a geographical story took place in the Mongolia. The shape is related to the Mongolian lucky fig - dorje knot. In 1230s, Sakya Pandita was invited to meet Gotan (the grandson of Genghis Khan Temujin) in Liangzhou (known as Wuwei Gansu nowadays). It was called the Liangzhou Meeting. Because of the efforts of Mongolian ruling class ever did, the schools of Vajrayana Buddhism were introduced to Mongolia and took the main position in the ideological sphere.

In the globalization time, the materialized flag symbols stand for the history memory.

Wang, Yishu

Wang Yishu, 1973 Kansu doğumlu olup aslen Lioning eyaletine bağlı olan Jinzhou şehrindendir. 1995'te Kuzey Doğu Normal Üniversitesi Çin Edebiyatı Bölümü'nden mezun olmuştur. Hâlen Zhejiang ve Şangay'da yaşamaktadır.

Wang Yishu, born in Gansu Province in 1973. His hometown is Jinzhou, Liaoning Province. He graduated from the Department of Chinese Literature of Northwest Normal University in 1995. Now he lives and works in Zhejiang & Shanghai.

Fotoğraf, somut nesnelerin şiirsel niteliklerinin kaydedilip gösterilebildiği bir sanat biçimidir. Ben işlerimle bir ''illüzyon'' ya da bir ''alternatif gerçeklik'' tesis etmeye çalıştım. Bu fotoğraflar, 2003-2015 yılları arasında Çin'in dört bir yanında çekilmiştir. Hayat bir yolculuktur. Bu fotoğraflar da bu yolculuğun gizemlerine yöneltilmiş sorularım olduğu kadar aynı zamanda bu sorulara yanıtlarımdır.

Photography is an art form in which the poetic quality of concrete objects can be obtained and expressed. I try to establish an "illusion" or "alternative reality" through my work. These photos were taken during 2003 to 2015 from all across China. Life is a journey. These photos are my questions to the secrets of this journey, as well as the answers for these very questions.

Weng, Fen

1961 yılında Hainan'da doğmuştur. 1985 yılında Guangzhou Güzel Sanatlar Akademisi'nden mezun olmuştur. Hâlen Çin'in Pekin, Guangzhou ve Haikou şehirlerinde yaşamaktadır.

1961 Born in Hainan.

1985 Graduated from Guangzhou Academy of Fine Arts, Guangzhou, China.

Currently lives in Beijing, Guangzhou and Haikou, China.

Ordos'a Bakış

2014'te gerçekleştirilen bu fotoğrafik seride manzaraların altında yatan, saklı tutkuların gerçek doğasına yakından bir bakış atılmaktadır. Çalışma, her şeyin merkantilizme ait olduğu bu çağda, kentleşmenin ardında yatan arzu ve tutumlara farklı bir bakış açısı sunmaktadır. Ordos'un kentsel dönüşümü, çağımız modernleşme ve kentleşme anlayışının geleceğe doğru büyük ilerleme ve ütopizm olarak karakterize edilebilecek doğasını yansıtmaktadır. Tüm bunların gerçek doğası ise ülkenin, sermayenin ve yurttaşın ölçüsüz modernlik tutkusudur.

Gazing at the Ordos

The series of Staring at the Ordos, which paid close attention to the real essence of desires hidden beyond the landscapes, were created in 2014. These series demonstrated the observations of this age, which all belonged to mercantilism, in an indifferent way. The things hidden beyond urbanization represented desires and attitudes. The urbanization in Ordos reflected the characteristics of our era's modernization and urbanization were Great-Leap-Forward and Utopianism. The real essence of these were Country's, Capital's and Citizen's immoderate modernity desires.

Wolkers, Gert-Jan

Üzerinde dünyanın dört tarafından edinilmiş üç boyutlu görüntülerin ve kimi televizyon dizilerinin uyarlamalarının yer aldığı büyüleyici View-Master makaraları gençken beni çok eğlendirirdi. Aktif stereo fotoğrafçılığa yani 3D'ye on dokuz yaşındayken üzerine görüntü bölücü takabildiğiniz Pentax ME model bir makina kullanarak başladım. 1986 ve 1990 yıllarında 3D fotoğrafçılıkta kullandığım temel araçlarım olan Pentax ME ve P30'den bozma iki tane stereo kameram vardı. Bu yüzyılın başında dijital devrime uygun olarak kendime dijital stereo kameralar yaptırdım. Bütün bu fotoğraf makineleri bana mutluluk verdi. Onları birçok yere götürdüm, Antarktika'ya bile! Son yıllarda time-lapse'in yarattığı etkiye, özellikle 3D olarak yapılan türüne kendimi kaptırmış durumdayım. Dünyanın her tarafından 3D ile ilgilenen binden fazla amatör ve profesyonelden oluşan bir kulüp olan Hollanda Stereo Kulübü'nün neredeyse on iki yıldır başkanlığını ve sekiz yıldır kulübün dergisinin editörlüğünü yürütüyorum. Ayrıca daha öncesinde Uluslararası Stereoskopik Birliğinin (ISU) başkan yardımcılığını da üstlenmiştim.

When I was young the fascinating Viewmaster reels with stereoscopic images of TV shows and places from all around the world gave me lots of fun. I started active stereo photography (3D) at the age of 19 using the Pentax ME to which you could attach a Pentax beam splitter. In 1986 and 1990 I had two stereo camera's constructed out of Pentax ME and P30 cameras which were my prime means of 3D photography in the nineties. At the beginning of this century in line with the digital revolution I had some digital stereo cameras made for me. I took them with me to many places, even to Antarctica! In recent years I have become fascinated by the effect time lapse can create and especially when it is done in 3D. I have been president of the Dutch stereo club for nearly 12 years and editor of the club magazine for nearly 8 years. I also have been the (vice) president of the International Stereoscopic Union (ISU). This is a club of more than 1000 amateurs and professionals around the world interested in 3D.

3D Fotoğraf Gösterimleri

THE RISING TIDE benim ilk Time Lapse gösterimdi. Yükselen su yüzünden birkaç defa yerimi değiştirmem gerekti ve ne yazık ki denizden gelen sis projeyi sona erdirdi. Evdeyken görüntülerin hepsi üzerine çeşitli yazılım programlarıyla çalıştım. Öncelikle 3D düzeltmeleri için olan özel bir yazılımla daha sonra da görüntü iyileştirmesi için Lightroom aracılığıyla çalıştım. İki dakikalık film, dört saatlik çekim gerektirdi.

TOURIST PROCESSOR projesi Venedik'te otel penceremden yapıldı. Aynı şekilde binlerce görüntü iki dakikalık bir filme dönüştürüldü. Time Lapse sırasında normalde fark etmediğiniz şeylerin olduğunu görüyorsunuz. Güneş bulutların arkasından aniden çıktığında fotoğraf makinesindeki otomatik sistem buna tepki gösterecek ve rahatsız edici bir filmin oluşmasına neden olacaktır. Manuel ayarlar bunun önüne geçiyor. Elektronik perdeleri olduğundan dolayı Panasonic fotoğraf makineleri kullanıyorum.

SAGRADA FAMILIA tek bir Sony RX100 mini fotoğraf makinesi ile "cha-cha" tekniğini kullanarak yapıldı. Bu bir nesneye fotoğraf makinenizi doğrultup çekim yapmanız ve azıcık sağa ya da sola geçerek ikinci bir çekim yapmanız anlamına gelmektedir. Ayrıca bu fotoğraf makinesinde koyu ve açık gibi çok fazla zıtlık içeren nesnelerde çok güzel çalışan dahili HDR modunu kullandım.

PAINTING ICELAND ve REPAINTING ICELAND için iki tane Sony RX100 fotoğraf makinesi kullandım. Ne yazık ki elektronik olarak birbirlerine bağlanamıyorlardı. Bu nedenle ikisini de tripod üzerine koyup iki deklanşöre aynı anda basmaya ve olabildiğince senkronize olmaya çalıştım.

WET&WILD IN ICELAND elektronik olarak birbirine bağlanmış iki Sony HD video kamera ile çekildi. İzlanda'daki aşırı rüzgârlar yüzünden sürekli tripod kullanamadım.

AN ANTARCTIC ODYSSEY 2007 yılında Antarktika'ya yaptığım ilk gezi sırasında, GOING SOUTH ise 2010'daki ikinci gezimde çekildi. İki gezi sırasında da Falkland Adaları'nı ve dünyanın en güzel yeri olan Güney Georgia'yı ziyaret ettik.

Neredeyse her yıl 2D'den 3D'ye geçişler yaparak üç boyutlu görüntülerin nasıl daha ilginç olduğunu göstermeyi amaçlayan bir TOODEETOOTREEDE şovu yapıyorum. Bu şov için birbirine doğru yavaşça akan sol-sol (2D) ve sol-sağ(3D) görüntüler kullanıyorum. Etkinin aynı şekilde tutulması için sağ-sağ (2D) görüntüleri değil sadece sol-sol (2D) görüntüleri kullanıyorum. Bunları karıştırmak, şovu izleyenler arasındaki bazı kişiler için rahatsız edici hâle getirebilir.

3D Photography Display

THE RISING TIDE was my first time lapse show. Due to the rising water I had to move a few times and unfortunately fog from the sea ended this project. At home I worked on all the images in software. First in special software for 3D corrections and then in Lightroom for image enhancement. Four hours of shooting for a 2 minute movie.

TOURIST PROCESSOR was made in Venice from my hotel window. Again thousands of images turned into a 2 minute movie. In time lapse you see things happening which you usually do not notice. When suddenly the sun comes out from behind the clouds the automatic system in the camera will react to this resulting in a very disturbing movie. Manual settings prevent this. I use Panasonic cameras because they have an electronic shutter.

SAGRADA FAMILIA was made with a single Sony RX100 pocket camera using the "cha-cha" technique. This means that you point your camera at a subject, take a shot, move a little left or right and take the second shot. I also used an internal HDR mode in this camera which works very nicely for subjects with a lot of contrast (dark/light).

For PAINTING ICELAND and REPAINTING ICELAND I used two Sony RX100 cameras. Unfortunately they could not be electronically connected. And thus I had to put them on a tripod and trey to press both shutters and synchronous as possible with both hands.

WET&WILD IN ICELAND was shot with two electronically connected Sony HD video cameras. Due to the extreme winds in Iceland I could not use a tripod all the time.

AN ANTARCTIC ODYSSEY was shot on my first trip to Antarctica (2007), GOING SOUTH on the second trip (2010). On both trips we also visited the Falkland Islands and the most beautiful place on earth, South-Georgia.

Nearly every year I make a new TOODEETOOTREEDEE show which has the goal to show people how much more interesting a stereoscopic image is by transitioning from 2D to 3D. For these shows I use left-left (2D) and left-right (3D) images which flow slowly into the other. To keep the effect the same I only use left-left (2D) images and not right-right (also 2D). Mixing this might make a show disturbing to some of the people in the audience.

Xing, Danwen

Çin'in Şian şehrinde doğan Danwen, şu an Pekin'de yaşamını sürdürmektedir. 1982-1986 yılları arası Çin'in Şian Güzel Sanatlar Akademisi Sanat Okulu'nda eğitimini tamamlayıp, 1989-1992 yılları arası Merkezî Güzel Sanatlar Akademisi'nde lisans eğitimine devam etmiştir. 1998-2001 arası New York'ta bulunmuş ve Görsel Sanatlar Okulu'nda yüksek lisans eğitimi almıştır.

Born in Xi'an, China
Lives and works in Beijing.

1998-2001, MFA at School of Visual Arts, New York, USA
1989-1992, BFA at Central Academy of Fine Arts, Beijing, China
1982-1986, Art School affiliate to Xi'an Academy of Fine Arts, Xi'an, China

disCONNEXION (2002-2003)

Xing'in ilgi odağı sadece büyük şehirler değildir. Elektronik çöp geri dönüşümlerinin küçük köy ve kasabalara etkilerini araştırmak üzere, Çin'in güneyine Guangdong eyaletinin İnci Nehri Deltası'na seyahat etmiştir. Xing, "disCONNEXION" serisinde eleştirel gözünü ve keskin lensini teknolojik atıkların estetiğine çevirmiş ve çevresel kaygıları yansıtmıştır. Daha önemlisi, güney kıyısı boyunca işçilerin fotoğraf karelerinde fiziki olarak yer almasalar da ruhlarının rahatlıkla sezinlendiği, değişen hayatlarından kaynaklanan kaygıyı da kayıt altına almıştır.

disCONNEXION (2002-2003)

Xing's concerns are not only related to large cities. She has traveled to southern China to explore the effects of electronic trash recycling on villages and small cities in the Pearl River Delta in Guangdong Province. In disCONNEXION, her critical eye and sharp lens examine the aesthetics of technological waste, reflecting environmental concerns, but more importantly, an anxiety about changes in the lives of workers along the south coast, whose ghosts can be sensed despite their absence from the frames.

Xing, Gang

1978 yılında doğan Çinli sanatçı, Pekin'de ve Kore, Jeju Adaları'nda yaşamını sürdürüyor. Eğitimini Tianjin Güzel Sanatlar Akademisi ve Çin Sanatı Araştırma Enstitüsü'nde tamamladı.

XING Gang is a Chinese Artist, born in 1978, Lives in Beijing and Jeju Island, Korea. His education: Tianjin Academy of Fine Arts & China Art Research Institute

Yeryüzünde Yaşam

XING GANG, dünyanın üst üste birikmiş katmanlarının örneklerini alarak ve bu katman örneklerini orijinal yapılarına uygun olarak birleştirerek "shijan" adı verilen bir yapı oluşturuyor (bu yapı antik çağda zhuijan olarak bilinen ve taşların bambu kızakları yapımındaki gibi birbirleriyle birleştirilmesi ile yapılır); yarattığı yapılara da hem açılıp hem kapanabilen özelliğinin de etkisiyle "Yaşam Kitabı" ismini veriyor. Aslına bakarsak, yeryüzünün varlığının erken gelişim dönemine ait olan bu örnekleri toplayarak Dünyanın düzenli hareket kalıplarının neredeyse on binlerce yıllık halini ve tektonik tabakaların biçimlerinin zaman çizelgesini gözler önüne seriyor. Yaşamın varlığının değerini ararken görülmemiş gerçekleri aydınlatıyor ve rastlantı eseri olarak bizlere yeryüzünün mikroskobik "Kriptozoik Çağ" sihrini sunuyor. Sanatçı taşlara olan ilgisi ile ilk olarak bilinçli bir şekilde bu taşları toplamaya gidiyor ancak bilinçsiz bir şekilde bu taşları ayıklarken "Yeryüzü Kitabı" biçiminde, tortuların oluşturduğu bir estetik güzellik ortaya çıkarıyor; bu "bilinçsiz dönüşüm" biçimini kazanan ve aradaki zamanın "boyutsal dönüşümünü" açığa vurarak yerbiliminin yüzeyine çıkaran çalışma ile bizi düşüncelere sevk ediyor.

Life on Earth

XING Gang takes these specimens of accumulated layers of earth and presses the original forms together to compile them into "shijian" (stones joined together in the manner of bamboo slips that were attached to form writing scrolls in ancient times, known as zhujian); "Earth Books" that can be both opened and folded closed. In fact, he has peeled back nearly tens of thousands of years of the Earth's regular pattern of movement and the timetable of the forms of tectonic plates, taking specimens from the period of the early development of life on Earth. He currently seeks the value of the existence of life and sorting out the significance of the shape of the unconscious, unexpectedly presenting a microscopic "Cryptozoic-Era" charm of the body of the Earth. The artist's interest in stones led him to consciously collect them, and he unconsciously sorted through them, presenting the aesthetic beauty of the residue in the form of the "Earth Books"; this, from having arrived at the non-"conscious transformation," and from the surface of geology to revealing the "dimensional transformation" of the space between, offering food for thought.

Yang, Yongliang

1980 yılında Şanghay' da doğan sanatçı erken yaşlarından itibaren HK Çin Üniversitesi, Şanghay Güzel Sanatlar Fakültesi, Dekorasyon ve Tasarım Bölümü' nde professor olan Yang Yang'dan on yıl boyunca eleneksel çin resim sanatı, kaligrafi ve pek çok farklı sanat dalında eğitim aldı. 1995 yılında Şanghay Sanat ve Meslek Yüksek Okulu' ndan, 1999 yılında Çin Güzel Sanatlar akademisi, Görsel İletişim Bölümü Şanghay Şubesi' nden mezun olmuştur. 2004 yılında kendi stüdyosunu açmış ve modern resim, fotoğraf ve video gibi çağdaş sanat üretim denemelerine başlamıştır. 2006-2008 yıllarında Şanghay Görsel Sanatlar Akademisi' nde eğitmenlik yapmıştır. Şanghay'da yaşamaktadır.

Born in Shanghai, 1980. From an early age he was taught Chinese traditional painting, calligraphy and various art forms for ten years by Yang Yang who was a professor at Hong Kong Chinese University Shanghai Fine Art Institute, decoration and design department.

1995 Shanghai Arts & Crafts Vocational College, Visual Communication Department
1999 China Fine Art Academy Institute, Visual Communication Department in Shanghai Branch
2004 Set up his own studio with friends, took role of Art Director in the studio.
2005 Started experiment and creation of contemporary art, such as modern ink painting, photography and video art etc.
2006-2008 Began working as a tutor at Shanghai Institute of Visual Art
Currently Lives and work in Shanghai

Yeni Dünya'dan

Proje, ismini Dvorak'ın 9. Senfonisi'nden almaktadır. 2014 tarihli bu çalışma zamanının en büyük baskısı olması ve muazzam detaylarıyla dijital teknik açısından bir köşe taşıdır. Ayrıca Yongiang, dağ manzarasını yapay bir manzara düzenlemesinde kullanan ilk isimdir. Dağ görselleri İzlanda ve Norveç'te çekilmiştir. Bu eserde gerçekçi bir şekilde hayâlî bir yeni dünya betimlenmektedir.

Yapay Harikalar Diyarı

Yongliang, 2010'da başladığı bu seride mimarî imajları fırça darbeleri gibi kullanmıştır. İnce detaylarla işlenmiş dağ peyzajları, Song hanedanı manzara resmi üslubunu yetkin bir biçimde yansıtır. Kentsel gelişim, kent yaşamını zenginleştirdiği kadar tutsak da etmiştir. Çin, yüzlerce yıllık derin bir kültürel geleneğe sahip olsa da bu çelişkiden nasibini almıştır. Eski Çin geleneğinde manzara resimleri doğanın kusursuzluğuna birer övgü iken, Yang'ın işleri günümüz gerçekliğini eleştirel bir şekilde yeniden düşünmeyi amaçlamaktadır. 2014 yılındaki "Yapay Harikalar Diyarı II" serisinde "Dağlar ve Dereler Arasındaki Seyyahlar" (Fan Kuan) ve "Karlar Altında Kış Ormanı" (Anonim) adlı iki Song Hanedan devri manzara resmini dijital olarak yeniden yorumlamıştır. Eski manzara geleneğinde zaman genellikle vurgulanmasa da yukarıda bahsi geçen ikinci resmi, "Kış Ormanında Gece" adı ile yorumlamıştır.

Sessiz Vadi

Yang Yongliang, mimari görselleri bir fırça darbesi edasıyla kullanıyor; zengin detaylarla bezeli dağların ağır kayaları, Song Hanedanı'nın manzara resimlerine sadık kalınan bir şekilde resmediyor. Kentsel gelişim şehirdeki hayatı geliştiriyor ancak bu şehirlerdeki hayatları aynı zamanda hapsediyor; Çin'in yüzyıllara dayalı kültürel gelenekleri çok yoğun ama bununla beraber hiç ilerlemeyen bir durgunlukta. Eski Çin insanları, doğanın harikalığını methetmek için manzara resimleri çiziyorlardı; ancak Yang Yongliang'ın eserleri bizi günümüz gerçekliğini eleştirel bir bakışla yeniden düşündürmeye zorluyor. Sessiz Vadi serisinde, her alt açıklamada belirtildiği üzere, her bir resim gizli bir yapay silah ve doğadan bir tehdit gözler önüne seriyor.

From the New World

From the New World is titled after Dvorak's Symphony No.9. The 2014 series marks a step forward in terms of digital technique--the piece is larger than ever and enriched with tremendous detail images. Also, Yang Yongliang combines natural mountain rocks into the signature artificial landscape for the first time. Images of the mountain rocks are mostly taken in Iceland and Norway. In this piece he depicts a realistic but illusory new world.

Artificial Wonderland

Artificial Wonderland is a series started in 2010. Yang Yongliang uses images of architecture as brushstrokes; heavy mountain rocks with enriched details draw a faithful reference to Song Dynasty landscape painting. Urban development makes life in the city flourish, but it also imprisons these lives; centuries-old cultural tradition in China is profound, but it has also remained stagnant. Ancient Chinese people painted landscapes to praise the greatness of nature; Yang's works, on the other hand, lead towards a critical re-thinking of contemporary reality.

In Artificial Wonderland II (2014), there are digital replicas of two Song Dynasty master paintings, namely Travelers Among Mountains and Steams (Fan Kuan) and Wintery Forest in the Snow (anonymous). Whereas ancient landscapes are often seen as being without time, Yang's interpretation of the latter work is a nocturnal image, titled Wintery Forest in the Night.

Silent Valley

Yang Yongliang uses images of architecture as brushstrokes; heavy mountain rocks with enriched details draw a faithful reference to Song Dynasty landscape painting. Urban development makes life in the city flourish, but it also imprisons these lives; centuries-old cultural tradition in China is profound, but it has also remained stagnant. Ancient Chinese people painted landscapes to praise the greatness of nature; while Yang Yongliang's works, on the other hand, lead towards a critical re-think- ing of contemporary reality. Silent Valley series, as hinted in each subtitle, they each feature a hidden artificial weapon and a threat from the nature.

Yeşilyurt, Ali Haydar

Fotoğrafçı ve film yapımcısı olan Ali Haydar Yeşilyurt, Türkiye'nin Ordu ilinde doğmuştur. 2016'da Cardiff Metropolitan Üniversitesi, Londra Ticaret Okulu'nda işletme yüksek lisansını (MBA) tamamladı. Bitirme projesini ise yeni nesil film yapımı; yeni pazarlar, yeni yöntemler ve yeni iş modelleri konusunda yaptı.

İlk olarak 2010 yılında İstanbul'da on dört dakikalık «Gül Ölüyor» ve ardından 2014 yılında Londra'da on bir dakikalık «Snapshot Aşklar» isimli iki kısa film hazırladı.

Sanatçı, "Sevgili Hindistan" (2009) ve "Afrika'nın Kalbi" (2013) dahil olmak üzere dünyanın her köşesine uzanan birkaç belgesel fotoğraf projesine sahiptir.En önemli projesi, yirmi dört Avrupa ülkesinin günlük sokak hayatını konu olan "Avrupa'nın Yüzü" halen devam etmektedir.

Sanatsal kariyeri boyunca Tony Blair, Claudia Cardinale, Fazıl Say gibi dünyaca ünlü birçok kişinin portre fotoğraflarını çekmiştir.

Çalışmaları birçok ülkede sergilenmekle birlikte son kişisel sergisi, Varşova'da Varşova Güzel Sanatlar Akademisi Medya Sanatları Fakültesi'nde 2015 yılında gerçekleştirildi. Bu sergi sırasında sergilenen eserleri kitap haline getirildi ve sanat eserleri birçok uluslararası ödül kazandı. "Avrupa'nın Yüzü" projesi, 2010'da PhotoWorld Akademisi tarafından "En iyi uluslararası sosyal belgesel fotoğraf projesi" seçildi.

Ali Haydar Yesilyurt (born in Turkey, Ordu) – photographer and filmmaker.

In 2016 he got MBA degree from Cardiff Metropolitan University (London School of Commerce). His Final project's subject was "Next generation 'filmmaking': new markets, new methods and new business models".

He has made two short movies – first in 2010 in Istanbul "Rose is Dying" (14 min.) and next four years later in 2014 in London "Snapshot Love" (11 min.).

Artist has several documentary photo projects performed around the world including "Dear India" (2009) and "Heart of Africa" (2013). The most important project "Face of Europe" is ongoing – photos of everyday street life of 24 European countries.

During his career he worked with many world-known person – portraits of Tony Blair, Claudia Cardinale, Fazil Say are among artist's works.

His works has been exhibited in several countries; the last personal exhibition took place in 2015 in Warsaw in Faculty of Media Arts, Academy of Fine Arts in Warsaw. Artworks exhibited during this exhibition were printed as hard cover book.

Artist works has gained several international awards. In 2010 his project "Face of Europe" has been awarded by Photo World Academy (Turkey) as "The best international social documentary photo project".

Afrika'nın Kalbi Çad

Ulusal ya da uluslararası hiçbir sergimde hiçbir küratörümün istediği yazı teklifine karşılık vermedim. Söylemek istediğim, "Tüm sözcükler fotoğraflarımda..." diyerek hepsini geçiştirdim. Buna 2016 yılında Varşova Güzel Sanatlar Üniversitesi tarafından basılan kitabım da dahil.

Çad farklı. Ne yaşadığım Londra, ne gidip geldiğim Paris, ne hayranı olduğum Roma, ne güneşe doyduğum Hindistan, Afrika gibi hayatımı değiştirip yönlendirdi. O geziden önce dert edindiğim ne varsa, o gezinin ardından hiçbirinin dert olmadığına kanaat getirdim.

Elektriğin günde yalnızca dört saat, o da nüfusun yalnızca %1.5 ine verildiği bir coğrafya üzerinde altın madenlerinin tarih boyunca emperyal güçler tarafından sömürüldüğü, iç savaşlarla birbirine kırdırılmış köyler. Daha önce hiçbir yerde görmediğiniz kadar dehşete düşmüş, çığlık çığlığa kalmış yüzler....

Haritayı açtığınızda Çad, Afrika'nın tam ortasında durur. Seyahatimin başında Afrika'nın çekirdeğine gittiğimi düşünmem bundandı. Dönerken ise hissettiğim tek şey, Afrika'nın kalbini geride bıraktığımdı.

Bir Diane Arbus inceliğine erişebilir miyim, bilmiyorum. Onun modelleriyle kurduğu ilişkinin zerafetinden çokça ders çıkarmış bir fotoğrafçı olarak, "öteki" denilenin içinde güzeli bulma arzusu ile yanıp tutuşuyorum.

Zemheride kardelenler arıyorum. Gördüğüm her renk, benim öz kardeşim...

Chad: The Heart of Africa

I never responded any writing offers from my curators in my national or international exhibitions. Including my book published by Warsaw Fine Arts University in 2016, actually, I evaded them all by saying "All my words are in my photos...".

Chad is different. Neither London where I lived nor Paris where I ply between, Rome where I admire, India where I am filled with the sun, changed and directed my life as Africa have ever done. I realized that all my concerns before this trip were not real concerns for me.

The geography, which electricity is supplied only for four hours to 1,5% of the population, has villages of which gold mines are exploited for years by imperial powers through ages, and in which civil wars made them fight each other. Terrified, screaming faces as you have never seen before...

When you open a map, Chad stands in the middle of Africa. That's why, in the beginning of my trip, I thought that I was going to the core of Africa. And when I was returning, I thought I was leaving the heart of Africa behind.

I don't know if I can reach up to the fineness of Diane Arbus. As a photographer who took so many lessons from the dignity of connections she got with her models, I yearn for finding the beauty in the notion called "the other".

I am searching for snowdrops in the coldest time of the winter. Every color I see is my paternal sibling...

Yıldırım, Nevzat

1987 yılında Adapazarı'nda doğdu. Kocaeli Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Fotoğraf ve Grafik Sanatları, Fotoğraf Anasanat Dalı'ndan 2010 yılında dereceyle mezun oldu. Aynı yıl New York'ta düzenlenen "The American Turkish Society" tarafından "Moon and Stars Project" projesi kapsamında gerçekleşen "Young Photographers Award" ödülünü kazandı. Sanatçının eserleri, dünyanın en saygın müzeleri arasında gösterilen Boston Güzel Sanatlar Müzesi'nin fotoğraf koleksiyonuna alındı. 2015 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi (MSGSÜ) Güzel Sanatlar Enstitüsü Fotoğraf Bölümü'nde yüksek lisans (MA) eğitimini tamamladı. Buna ek olarak Yıldırım'ın ulusal ve uluslararası fotoğraf yarışmalarında kırkın üzerinde ödülü ve özel koleksiyonlarda eserleri bulunmaktadır. Nevzat Yıldırım, fotoğraf bağlamında belgesel ve çağdaş sanat projeleri üretmekte ve 2010 yılından itibaren farklı üniversitelerde öğretim görevlisi olarak çalışmaktadır.

Nevzat Yildirim was born in 1987 in Adapazari, Turkey. In 2010 he had graduated with honours from the Photography and Graphic Arts department of Fine Arts faculty of the Kocaeli University. The same year Nevzat was selected as a winner of the "Young Photographers Award" in the "Moon and Stars Project" organized in the U.S.A. by the American Turkish Society. His works had been accepted into photo collection of one of the world's most prestigious museums in the States: the Boston Museum of Fine Arts. In 2015 he had obtained his MA degree from the Department of Photography of the Institute of Fine Arts at the Mimar Sinan University of Fine Arts. In addition, he had received over 40 awards from national and international photography competitions and his works can be found in private collections. Currently, Nevzat Yıldırım continues to work on numerous photographic documentary and contemporary art projects, and since 2010 he has been teaching photography at various universities.

Yetim Kız Çocukları

Dünya üzerinde Ortadoğu'dan Afrika'ya, Asya'dan Avrupa'ya kadar savaş, çevresel sorunlar, hastalıklar ve benzeri sebeplerle iki yüz milyondan fazla çocuğun yetim kaldığı ve bu çocuklara her yıl üç milyonun üzerinde yeni yetim ve terk edilmiş çocuğun eklendiği kaydediliyor.

Sanatçı, bu seri fotoğrafları için 2011 yılından bugüne kadar sırasıyla Malawi, Güney Afrika, Irak, Yemen, Uganda, Bangladeş, Nepal, Afganistan, Tayland, Sudan gibi ülkelere en az birer haftalık seyahatler gerçekleştirdi. Bazı ülkelerde kimsesiz çocuklarla yetimhanelerde oyunlar oynayıp onlarla birlikte aynı çatı altında kalarak çocukların ruh dünyalarını ve hayatlarını hissetmeye çalıştı.

Tüm etkenler göz önünde bulundurulduğunda kız çocukları, aslında gelecek yaşamları ve çevremizi şekillendirecek anneler olacağı için bir sanatçı ve bir insan olarak da eserlerin bizleri bu gerçeği de yeniden düşünmeye zorlayacağını umuyor. İzleyiciler, bu projedeki fotoğraflarla kendilerine dair içsel ve süregelen bir diyaloga da cevap verebilirler.

Peki ya siz, dünyamızı güzelleştirmek ve daha yaşanabilir kılmak için hiç yetim bir çocuğu sevgi ve şefkat ile tebessüm ettirdiniz mi? Onu, bağrınıza basıp " Bir evladım da sensin!" dediniz mi?

Orphan Girls

It is recorded that more than two hundred million children around the world from Middle East to Africa, from Asia to Europe are left orphans due to wars, environmental issues, illnesses and such reasons, and more than three million new orphans and abandoned children are added to this number every year.

For these series of photography the artist took trips to countries such as Malawi, South Africa, Iraq, Yemen, Uganda, Bangladesh, Nepal, Afghanistan, Thailand and Sudan respectively, by staying in these countries for at least one week. He tried to feel spirits and lives of these children while playing games in orphanages and staying under the same roof with these abandoned children in some countries.

Considering all factors, girls will be mothers who shape the future and our environment, and that's why as an artist and human, he hopes that these works of art will compel us to reconsider this fact. By looking at photos in this project, viewers can give answers in an inner and continuous dialogue about themselves.

What about you? Have you ever made an orphan smile with love and compassion to make our world better and more livable? Have your ever said "You are one of my children!" by embracing them?

Yi, Shan

1957 doğumlu sanatçı “Çin Mürekkep Resmi” ve “Soyut Dijital Resim” alanlarında çalışmaktadır. İkinci Asya Sanat Haftası dahilindeki Tanınmış Çin Sanatçıları Sergisi’nde ‘’Çağdaş Mürekkep Resmi İnovasyon Ödülü” almıştır. Arjantin 3. Uluslararası Çağdaş Sanat Bienali Sergisi’ne davet edilmiştir. “Sonsuz Uç 2014: Post Çin Mürekkep Resimleri Yishan Koleksiyonu”, “Post Çin Mürekkep Resmi” gibi eserleri akademik yayınları arasında sayılabilir.

Yishan, born in 1957, works on Post Chinese Ink Painting and Digital Abstract Painting. He received the “Contemporary Ink Painting Innovation Award” from The Renowned Chinese Artist Exhibition at The Second Asian Art Week. He was nominated at the 3rd International Contemporary Art Biennial Exhibition in Argentina. Academic publications by the author include “Extreme Infinite 2014: Yishan Collection of Post Chinese Ink Painting”, “Post Chinese Ink Painting” and so on.

Üçüncü Göz

Somut fenomenler ve görülen şeylerin insanlığın ortak deneyimi olduğu 21. yüzyılda yeryüzü, tüm insanlığın tanıklık ettiği ekolojik ve çevresel değişimlerle sanat alanındaki bir kültürel önermeye dönüşmüştür. İnsanoğlunun deneysel dünyasının algılanabilir kapsamının ve yeni koşullardaki gizemli alanın genişletilmesi, günümüz insanının hayatta kalmasının küresel fenomenini tetikler.

“Üçüncü Göz”, kavramsal fotoğrafın sanatsal dili uyarınca görsel açıdan «yıllık halkalar”ı andıran resimsel bir kompozisyona dayanarak gizemli mor bir atmosfere ve canlı cilt dokusuna sahip “akıl gözüne” benzer bir şekilde, hareket halindeki gizemli bir vizyon yaratmak için görüntünün soyut ve kavramsallaştırılmış görsel yapısını bir araya getiriyor.

Tüm bunlar, izleyenin bakışını dinamik bir ufka yönlendiren dünya üzerinde keşfedilmemiş bir alanın “paslanma etkisi”nden kaynaklanmışa benzemektedir.

Third Eye

The earth has become a cultural proposition in the realm of art, especially, with the ecological and environmental changes that all human beings witness in the 21st century, a great deal of visible things and perceptible phenomena all around the globe have been drawing together as a shared experience of humankind. By extending the perceptible scope of human beings’ empirical world and expanding the mysterious and unknown space in the new circumstances, such an occurrence triggers a “global phenomenon” of human survival for the present. Based on a pictorial composition resembling the “annual rings” in visual sense, in accordance with the artistic language of conceptual photography, the photograph “Third Eye” brings together an abstract and conceptualized visual construction of image so as to create a mysterious vision in motion similar to the “mind’s eye” with an enigmatically purple atmosphere and vigorous skin texture. All of this seems to originate from the “oxidation effect” of an unexplored domain on the earth, which conveys the viewers to a dynamic horizon.

Yücel, Can

1986 doğumlu İzmirli fotoğrafçı orta ve lise öğrenimini İzmir Türk Koleji'nde tamamladıktan sonra Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fotoğraf Bölümü'nden mezun oldu. Belgesel fotoğraf ve Time Lapse üzerine üretimler yapmaktadır.

Photographer Can Yücel was born in İzmir (1986), completed his secondary and high school education at Izmir Turkish College and then he had graduated from Mimar Sinan Fine Arts University, Department of Photography. He has been intensively interested in documentary-type of photography and time-lapse photography.

Doğa İle Başbaşa

Yalnız kalıp doğayı dinlemek, onu anlamaya çalışmak, bazen uzaklara bakıp ufukta kaybolmak, bazen detaylarına hayran kalmak; nazarımda hepsi bir çeşit meditasyondur.

Bu fotoğrafları çekerken yaptığım şey de buydu: Doğa ile baş başa kalmak.

Bu fotoğrafların genel tonu mavi; çünkü doğada mavi, bence yalnızlığın rengidir. Diğer renkler hep iç içedir; ama maviyi tek başına, yalnızca kendi tonları ile denizde veya gökyüzünde görebilirsiniz.

Yalnız kalıp doğayla baş başa olmanın rengi bence buydu. İnsanlığın sürekli katlanarak artan nüfusu olmasına rağmen, bence kendi kurduğumuz sanal dünyalarda, yani şehirlerde, gerçekten doğadan uzak, yalnız yaşıyoruz.

Her ne kadar bu da insana gezegen üstünde bir hakimiyet veriyor gibi görünse de esasen gerçeklerden soyutlanmış derin bir yalnızlık getiriyor. Hepimiz topraktan, doğadan uzak, onu anlamadan sürüp giden yaşamlarımızla baş başayız.

Bir keresinde dağa çıkmadan önce uğradığım son köydeki meraklı bakkal sormuştu: "Ava mı, defineye mi?" Yani insanlar doğaya gidiyorsa da yine bir şey almak için gidiyor, onu anlamak için değil.

Bazen dünyayı bir beden olarak düşünüyorum. İçerisindeki canlılar ise onu oluşturan hücreler. Müthiş bir denge içerisinde devam eden bir doğa...

Bedendeki sağlıklı hücrelerin de bir dengesi vardır. Doğar, belli miktarda çoğalır ve ölürler. İnsan ise, son yüzyıldır kanser hücresi gibi davranan, sonsuz hızla çoğalan ve katlanarak genişleyen kentleriyle tümörler oluşturan bir hastalık gibi davranıyor ve milyarlarca yıllık bu güzel beden, çok hızlı şekilde hastalanıyor.

İlk başta şunu anlamamız gerekiyor: Bu doğanın hakimi değil, onun bir parçasıyız. Sonsuz bilinmezliğin içerisindeki küçük ve güzel bir gezegende yaşayan, belli ömürleri olan canlılarız. Binlerce yıl geriden gelen hurafeler ile modern zaman hurafeleri arasına sıkışmış insanlığın ilk önce bu hurafelerden arınması gerekiyor.

Alone with Nature

Listening to nature all alone, trying to understand it, sometimes losing yourself on the skyline while looking faraway and sometimes admiring its details are all some kind of meditation for me.

That's what I did when I was taking these photos: Being alone with nature.

The general tonality of these photos is blue; because blue is the color of loneliness for me. Other colors are all intertwined, but blue can be seen in the sea or on the sky only with its own tones.

I think that was the color of being alone with nature by being on your own. The popularity of the humankind rises, but in fact we live all alone, away from nature, in the virtual worlds we create.

Even though it seems like this situation provides superiority to humans on earth, it brings a deep loneliness isolated from reality along. Each of us is all alone in our own worlds lived away from earth and nature, and without understanding it.

On one occasion, a curious grocery owner I ran across before I climbed a mountain, asked me: "For hunting, or treasure?" It means that if people are going in the nature, their purpose is getting something from it, not understanding it.

Sometimes I think of the world as a body. And the creatures living inside of it are cells constituting it. A nature flows in a perfect balance...

Healthy cells in the body have a balance as well. They are born, increase in a certain amount and die. However, human acts like a disease creates tumors with its cities acting like a cancerous cell, increasing with an endless speed, and expanding incrementally, and this billions of years old beautiful body is getting sick so fast.

First of all, we have got to understand one thing: We are not the owners of nature; we are a part of it. We are some creatures living in this small and beautiful planet in the infinite obscurity, with certain lifetimes. The humanity, which is stuck between the superstitions coming from thousands of years before and superstitions from modern day, must be purified from these superstitions at first.

Zulkarnin, Achmad

1992, Banyuwangi Endonezya

“Ben üç kardeşli bir aileden geliyorum. Ailem orta sınıftan sayılır, babam bisiklet garajında ve annem sokaklarda satıcı olarak çalışıyor.

Ben babam ve annemin istemediği bir çocuk olarak dünyaya geldim. Ancak bu durum benim hayata bakış açımı değiştirdi. Hukuk fakültesinde öğrenciyken fotoğrafla tanıştım. Neden fotoğrafı seçtim? Çünkü bir anı ölümsüzleştirmek ve fotoğrafla bir şeyler anlatabilmek beni büyüledi. Fotoğraflarıma bakan insanların beni ve kim olduğumu bilmelerini istemiyorum, sadece yaratıcılığımı görmelerini istiyorum”.

1992, Banyu Wangi, Indonesian

“I come from a family with three siblings. My family can be considered as from the middle-class; my father works in a bicycle garage and my mother works as a street vendor.

I was born as an unwelcome child for my parents. However, this fact changed my perspective on life. I met photography when I was a student in law school. Why I chose photography? The reason is that I was enchanted by immortalizing a moment and expressing something with photographs. I don’t want people who look at my photos to know me and who I am, all I want is my creativity to be seen by them”.

Festival Direktörü / *Festival Director*
ERDEM ZEKERİYA İSKENDEROĞLU

Sanat Yönetmeni / *Art Director*
MURAT GÜR

Küratör / *Curator*
PROF. OZAN BİLGİSEREN

Sanat Koordinatörü / *Art Coordinator*
MESUDE BÜLBÜL

Proje Koordinatörü / *Project Coordinator*
MUSTAFA YILMAZ, İSMAİL KÜÇÜK

Gösterimler Küratörü / *Screenings Curator*
EMRE KÜHEYLAN

Kurumsal İletişim / *Corporate Communications*
MUHAMMET ALİ DEMİR

Destek Veren / *Contributor*
PELİN ULCA

Yurt Dışı Küratörü / *International Curator*
GU ZHENQING

Yurt Dışı Asistan Küratör / *International Asistant Curator*
LIU YUAN

Grafik Tasarım / *Graphic Design*
KAZIM TAŞKIN

Baskı / *Print*
KÜLTÜR SANAT BASIMEVİ

Kapak Fotoğrafı / *Cover Photo*
PHILIPPE ECHAROUX

TÜRKİYE FOTOĞRAF VAKFI

ZEYTİNBURNU BELEDİYESİ
zeytinburnu.istanbul | 444 1984

Katkılarından dolayı
Zeytinburnu Kültür Sanat Merkezi
Fotoğrafçılık Kursu Gönüllüleri'ne
teşekkürler.

We would like thank to
Zeytinburnu Cultural Center's
photography course volunteers
for their contribution.

FUJIFILM

Otokoç Otomotiv
Otokoç Birmot AVIS AVIS Budget
Otokoç Sigorta zipcar Otokoç Parça

ayyam gallery

M Minutie Art

FotoFest

FotoFest

www.zfotofest.istanbul

zfotofest

TÜRKİYE FOTOĞRAF VAKFI

ZEYTİNBURNU BELEDİYESİ

zeytinburnu.istanbul | 444 1984